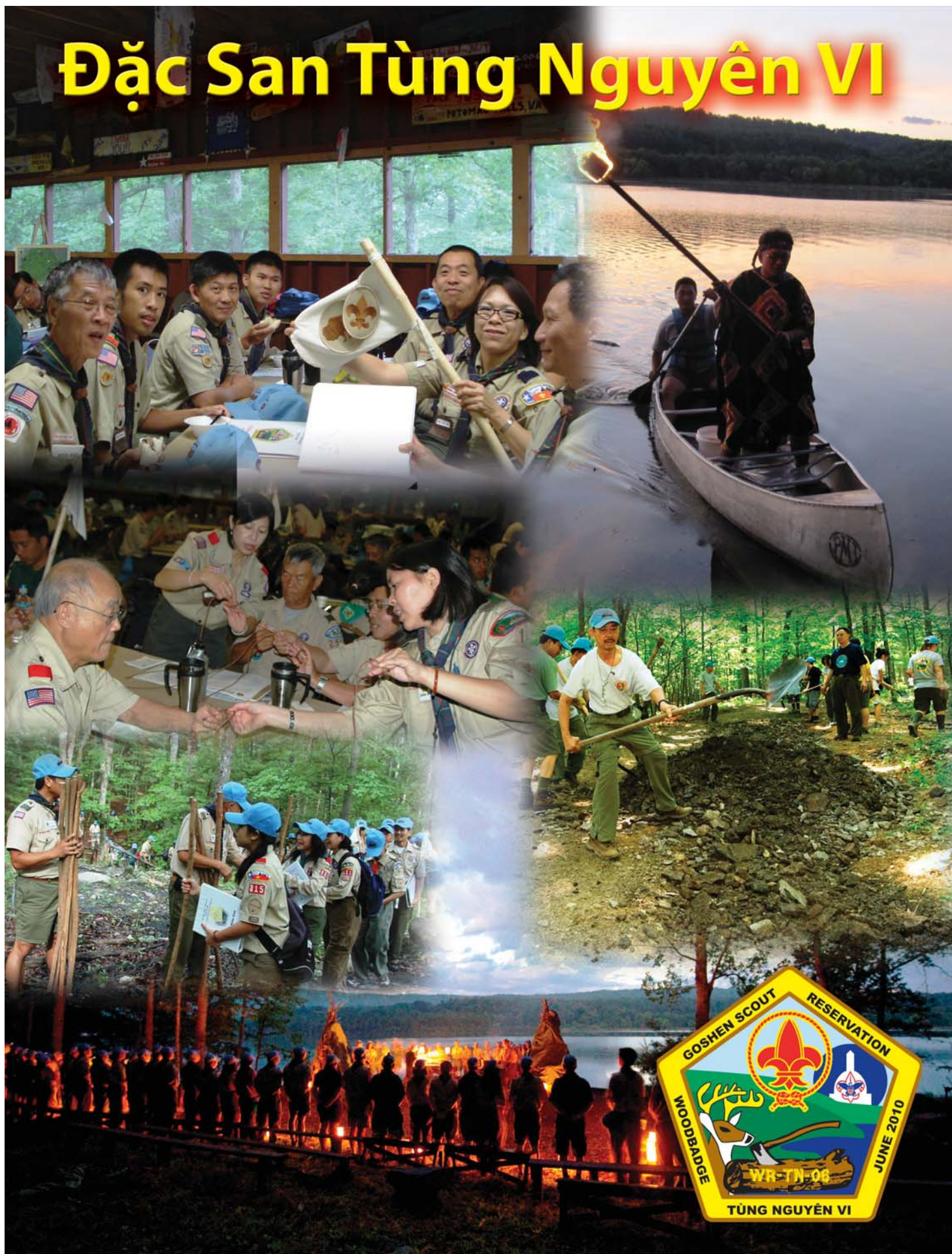

Đặc San Tùng Nguyên VI

Đặc San Tùng Nguyên VI

The Wood Badge WR-TN-06

Từ 16 đến 26 Tháng 6 Năm 2010

Goshen Scout Reservation

Đặc San Tùng Nguyên VI

CHỦ TRƯỞNG: Staff Tùng Nguyên VI

THỰC HIỆN: Hoàng Kim Châu, Lý Nhật Hui, Phạm Ngọc Phước,
Nguyễn Liên Hương, Trần Thiện Định.

BÀI VỞ VÀ HÌNH ẢNH:

ABC. Alina Lee. Cao Nguyên. Đại Bàng Phiêu Lưu. Đặc Phái Viên Gà Tồ. Don Phạm. Hạ Bá Phúc. Hoàng Kim Châu. Hồ Ngọc Phố. Hươu Hăng Hái. Kevin Đức Nguyễn. Lão Khóa Sinh TN. Lâm Viên. Lê Đặng. Lê Kim Dung. Lý Nhật Hui. Mai Trâm. Ngô Đức Thịnh. Ngô Sỹ Hân. Nhan Thiện Hùng. Nguyễn Thị Thu Thảo. Nguyễn Thị Ngoan. Sóc Lém Lỉnh. Sơn Miêu Kiên Tâm. Phạm Ngọc Phước. Phong Châu. Thế Huỳnh. Thủy Ngô. Tôn Thất Sam. Trần Công Hoàng. Trần Quốc Việt.

Bản Mục Lục

Thư Khóa Trưởng
 Lời Cảm Tạ
 Thư Cám Ôn HĐTU
 Thư Cám Ôn Toán Huấn Luyện
 Từ Pupukey Camp Đến Goshen
 Chào Mừng
 Đường Về Tùng Nguyên
 Con Đường Vui
 Chuyện Tùng Nguyên VI
 Có Thực Mới Vực Được
 Chọn Đất Trại Tùng Nguyên
 Gia Đình Bobwhite
 Hướng Đạo Là Gì?
 Tùng Nguyên VI Một Phần Đời
 Nhà Hàng Tùng Nguyên
 The End Tùng Nguyên
 Chào Cờ Ở Trại
 Bật Mí
 Ai Bảo Đi TN Là Bị Lừa
 Sói Con Lên Đoàn
 Ảnh Lạ Tùng Nguyên
 Những Ngày Tùng Nguyên
 Tùng Nguyên Gọi Về
 Vai Trò Của HLV / HHR
 Nghĩ Về Tùng Nguyên VI
 Nhớ Tùng Nguyên
 Vòng Quanh Các Đội
 Những Khuôn Mặt Troop Guides
 Nghĩ Về Anh
 Một Ngày Ở Brownsea
 Cái Ngủ Mày Ngủ Cho Ngoan
 Bạn Xưa
 Trăng Rừng
 Mười Thương
 Cờ Đội Tùng Nguyên
 Dòng Kỷ Niệm
 Vui Buồn Tùng Nguyên
 Hoa Sao Ngày Cũ
 Đường Về Brownsea
 Biết Đến Bao Giờ (tức Kỷ Yếu TN)
 Nguồn Brownsea
 Nói Chuyện Với Sư Tử Đám Đương
 Lễ Trao Bằng Rừng
 Thư Cám Ôn
 Restaurant Tùng Nguyên
 Con Muối
 Tâm Sự Tùng Nguyên
 Ảnh Vui Staff
 Đến Với Tùng Nguyên
 Thơ Vui Tùng Nguyên
 Viết Từ Rừng Goshen
 Tạm Biệt Tùng Nguyên
 Tin Tức Hậu Tùng Nguyên
 Các Bản Tin Gazette

Lý Nhựt Hui
 Lý Nhựt Hui
 Lý Nhựt Hui
 Lý Nhựt Hui
 Hoàng Kim Châu
 Tôn Thất Sam
 Lê Đặng (Tên này đúng hay sai?)
 Hươu Hăng Hái
 Ngô Đức Thịnh
 ĐPV Gà Tô
 Lý Nhựt Hui
 Hùng Nhan
 Thế Huỳnh
 Cao Nguyên
 Cao Nguyên
 Alina Lee
 ĐSTN
 Kevin Đức Nguyễn
 Sóc Lém Lỉnh
 ABC
 ĐSTN
 Thủy Ngô
 Ngô Sỹ Hân
 Lý Nhựt Hui
 Hồ Ngọc Phố
 Don Phạm
 Gilwell Gazette
 ĐSTN
 Sơn Miêu Kiên Tâm
 Lão Khóa Sinh TN
 Đại Bảng Phiêu Lưu
 Anh Ba Antelope
 Phong Châu
 Phong Châu
 ĐSTN
 Mai Trâm
 Nguyễn Thị Ngoan
 Nguyễn Thị Ngoan
 Đại Bảng Phiêu Lưu
 Trần Quốc Việt
 Phong Châu
 Hoàng Kim Châu
 Hươu Hăng Hái
 Nguyễn Thị Thu Thảo
 Đại Bảng Phiêu Lưu
 Đại Bảng Phiêu Lưu
 Lê Kim Dung
 ĐSTN
 Lâm viên
 Hươu Hăng Hái
 Gilwell Gazette
 Tôn Thất Sam
 ĐSTN
 TN6 - Staff

THƯ KHÓA TRƯỞNG

Thân Gửi Quý Trưởng Dự Khóa Huy Hiệu Rừng TN-VI

Khóa Tùng Nguyên VI đã chấm dứt hơn 6 tuần, giờ đây có lẽ một số các Trưởng đang tiến hành thực hiện các quy ước của mình. Thư này gửi đến quý Trưởng nhằm mục đích nhắc nhở đến quý Trưởng những điểm sau :

1. Thời hạn hoàn tất quy ước của khóa : 18 tháng kể từ ngày mãn khóa là 26/6/2010, có nghĩa là quý Trưởng phải hoàn tất trước hay trong ngày 26/12/2011 (ngoại trừ quý Trưởng nào vì lý do sức khỏe hay những lý do chính đáng khác đã thông báo đến HLV của Đội biết để được gia hạn).

2. Nếu quý Trưởng thay đổi trách nhiệm trong đơn vị và có ý thay đổi quy ước cho phù hợp với vai trò của mình, xin yêu cầu quý Trưởng thông báo đến HLV của Đội biết và chỉ thực hiện khi được HLV chuẩn thuận.

3. Khi quý Trưởng hoàn tất 5 quy ước, quý Trưởng thông báo ngay đến HLV của Đội, sau đó cho Đội Trưởng và SPL biết để thông báo cho toàn khóa. Khi liên lạc với HLV, quý Trưởng có thể thảo luận để biết khi nào tổ chức Lễ Trao Gõ và Giấy Chứng Nhận, Toán Huấn Luyện sẽ thu xếp thực hiện buổi lễ.

4. Vì lý do gì quý Trưởng không thể liên lạc được với HLV của Đội mình, quý Trưởng có thể trực tiếp liên lạc với SPL tại Martin.N.Pham@conocophillips.com và khóa Trưởng onhuily901@yahoo.com để giải quyết.

5. Nên lưu ý quý Trưởng, khi ghi danh và đóng trại phí, Khóa đã chuẩn bị cho quý Trưởng sẵn Khăn Quàng, Vòng khâu, Gõ và Giấy Chứng Nhận. Tất cả chỉ chờ quý Trưởng hoàn tất quy ước để nhận lãnh, do đó quý Trưởng đừng bỏ cơ hội vì quý Trưởng đã đi gần đến nơi.

6. Để có một kỷ yếu lưu lại những kỷ niệm của Khóa, rất mong quý Trưởng cố gắng viết bài theo mọi thể loại, Toán Huấn Luyện sẽ cố gắng làm việc để chúng ta có một quyển kỷ yếu giá trị, thời hạn chót cho việc nộp bài là 15/11/2010, xin vui lòng gửi bài về Tr. Hoàng Kim Châu ở địa chỉ chaurlangbian@yahoo.com hoặc Trưởng Phạm Ngọc Phước Martin.N.Pham@conocophillips.com

Chúc quý Trưởng nhiều sức khỏe trong công việc dẫn thân phục vụ Phong trào.

Thân ái và Btt,
Lý Nhật Hui

Letter to Participants

Dear Participants

Our Wood Badge course has been completed for over six weeks now. Some of you have already begun work on your tickets – some of you have not. Here are some reminders concerning the completion of your tickets:

1. The deadline for your ticket items to be complete is 18 months from the end of the course, June 26, 2010. This means you must complete your ticket by December 26, 2011 (extensions may be granted due to extreme circumstances – please let me know if you think you need an extension and I will review your case).
2. Now that you're back home with your unit, if you find your position changed and thus your ticket needs to change to fit your new position, discuss revising your ticket with your Patrol Advisor (Troop Guide) and get your ticket re-approved.
3. When you have completed all 5 ticket items, you must inform your Patrol Advisor for final approval, and let your SPL and permanent Patrol Leader know, so that they can inform the rest of the troop. You will also need to discuss when and where you would like to receive your beads and recognition.
4. If you lose contact with your Patrol Advisor, please feel free to contact your SPL or me. We can guide you to finish your ticket should your Patrol Advisor be unreachable.
5. BSA has your beads, neckerchiefs and certificates already, since you first registered for the course. They are on hold, waiting for you to complete your ticket!
6. We have begun work on the Tung Nguyen 6 magazine – please submit any articles or pictures you want to include by November 15, 2010, to Chau at chaulangbian@yahoo.com or Martin Pham at Martin.N.Pham@conocophillips.com

Take care and I hope to see you all soon.

YIS,
Hui Ly

LỜI CẢM TẠ

Trong bất cứ chương trình nào, dù người điều hành có khả năng đến đâu cũng cần phải có kế hoạch tổ chức và sự cộng tác của các cá nhân hay tập thể, dù chương trình đó ở tầm cỡ lớn hoặc nhỏ. Trong lần tổ chức Khóa Huy Hiệu Rừng Tùng Nguyên VI này, cá nhân tôi đã may mắn nhận được sự giúp đỡ, đóng góp cũng như phục vụ nhiệt tình của rất nhiều Trưởng ở khắp nơi, có những Trưởng tôi đã gửi lời cảm tạ ngay khi đang thực hiện chương trình, cũng có những Trưởng khi muốn tỏ lời cảm tạ thì không gặp được để bày tỏ sự cảm ơn. Đặc San Tùng Nguyên VI được thực hiện, tôi xin mượn trang giấy này để nói lên Lời Cảm Tạ và mong mỗi được nêu danh để sự cảm tạ mang nhiều ý nghĩa.

- Đầu tiên là Lời Cảm Tạ xin gửi đến các khóa sinh khóa Tùng Nguyên VI, quý Trưởng đã đến từ khắp nơi trong lãnh thổ Hoa Kỳ, đã không quản ngại đường xa, tốn kém và tin tưởng Toán Huấn Luyện để cùng tham dự một khóa huấn luyện mang nhiều ý nghĩa và kỷ niệm khó quên. Quý Trưởng đã chia sẻ không chỉ giữa các những thành viên trong Đội với nhau mà đa số lần đầu gặp gỡ mà còn chia sẻ với các Trưởng trong các Đội khác và với các Trưởng trong Toán Huấn Luyện. Mặc dầu với thời tiết oi bức của Trại Trường, quý Trưởng vẫn hăng hái theo dõi các khóa học và thảo luận, góp ý trong tinh thần huynh đệ tỷ muội.
- Cảm tạ Trưởng Võ Thành Nhân đại diện cho Ban Thường Vụ Hội Đồng Trung Ương/Hướng Đạo Việt Nam đã gửi thư chúc thành công, đích thân giúp tiếp đón khóa sinh đến trại trường, đến thăm và cung cấp một số thực phẩm, nhu yếu phẩm cho Khóa, đồng thời đã giúp chuyển xe bus đón các HLV và khóa sinh từ trại trường về lại Washington DC trong ngày mãn khóa.
- Cảm tạ Trưởng Nguyễn Đức Tùng và Ban Hương Sự Làng Bách Hợp vùng Hoa Thịnh Đốn đã mời các thành viên của Làng để đón tiếp HLV và khóa sinh, cho xử dụng liên đoàn quán “Scout R Us” trước và sau Khóa cũng như khoản đãi và đóng góp hiện kim để giúp Khóa Huy Hiệu Rừng có thêm phương tiện.
- Cảm tạ Trưởng Nguyễn Hữu Đệ - Lý Trưởng Làng Bách Hợp hứa giúp Khóa trong vài ngày nhưng đã giúp Ban Quản Lý trọn Khóa để chu toàn việc cung cấp phương tiện cũng như các bữa ăn nhiều chất lượng.
- Cảm tạ Trưởng Trần Anh Kiệt và Ban Tổ Chức Thăng Tiến 9 đã yểm trợ và quảng bá cho Khóa Huấn Luyện rất tích cực.
- Cảm tạ quý Trưởng Trần thị Huệ, Hồ Trúc Chi, Hồ Phi Yến đã phải tạm đóng cửa nhà hàng phục vụ cho Khóa thật chu đáo, giúp Khóa tính toán chi tiêu chính xác để tạo nhiều tiện nghi cho các HLV cũng như Khóa sinh.
- Cảm tạ Trưởng Trần Gia Phú, Trần Thiên Định, Nguyễn Tấn Tiến, Nathan Trần đã trở lại phục vụ Khóa Huy Hiệu Rừng, giúp đỡ tích cực cho các Trưởng lần đầu phục vụ trại.
- Cảm tạ các Trưởng Patrick Nguyễn, Phạm Tường Anh, Hồ Ngọc Bích, Hoàng Kim Châu, Cao Ngọc Cường, Nguyễn Liên Hương, Nguyễn Cửu Lâm tuy lần đầu phục vụ nhưng đã

tích cực cùng với các Trưởng khác trong Toàn Huấn Luyện hầu nhanh chóng chuyển đạt thủ bản đến khóa sinh một cách có kết quả.

- Cảm tạ Trưởng Trần Công Hoàng đã dành nhiều thời gian làm việc, chuẩn bị biểu tượng của Khóa, thực hiện các gậy không chỉ dành cho các khóa sinh mà chạm trổ từng cây gậy một cho các Trưởng trong Toàn Huấn Luyện, thực hiện các món quà cho các nhân viên trại trường và các gậy để gậy quỹ bổ sung thêm phương tiện cho khóa.
- Cảm tạ quý Trưởng Colleen Metzger, Dave Iwana đã không ngại ngôn ngữ bất đồng, cùng Toàn Huấn Luyện chu toàn vai trò HLV, cảm thông đối với các Trưởng Việt Nam tha hương.
- Cảm tạ Trưởng Trần Văn Long đã theo dõi và phân công các Trưởng trong toán HL đảm trách các khóa giảng, cập nhật chương trình theo nhu cầu thời gian, không gian cũng như nhu cầu của trại trường.
- Cảm tạ Trưởng Phạm Ngọc Phước đã luôn bên cạnh tôi chuẩn bị chương trình, liên lạc thường xuyên để cập nhật sổ tay, chuyển dịch các tài liệu của khóa để trao cho khóa sinh, phối hợp với quý Trưởng vùng Hoa Thịnh Đốn để đón rước và đưa lên trại trường, chu toàn vai trò Đội Trưởng Nhất của khóa ...
- Đối với Trưởng Alina Lee, một nụ hôn lên trán bày tỏ cho trưởng nữ đã giúp công việc hành chánh của khóa được tốt đẹp.
- Cảm tạ Trưởng Rick Kagawa, Nguyễn Tấn Đệ, Nguyễn Duy Việt Nicholas là các cựu Khóa Trưởng, quý Trưởng đã đóng góp rất nhiều cho khóa qua vai trò cố vấn cho cá nhân tôi, không từ chối bất cứ công việc gì để có thể giúp cho chương trình tiến hành tốt đẹp.
- Bên cạnh đó, còn rất nhiều người đã âm thầm hỗ trợ để công việc chung hoàn tất tốt đẹp mà tôi chưa và không biết, chỉ biết thay mặt cho Phong Trào gửi lời chân thành cảm tạ

Trong sự tiếp xúc hàng ngày, trong những công việc khi phải thực hiện, tôi không tránh khỏi những sai sót, những hành động hoặc lời ăn tiếng nói đã làm mất lòng không ít Quý Trưởng. Mong rằng Quý Trưởng vì công cuộc chung mà cảm thông.

Lý Nhật Hui
Bobwhite

Wood Badge for the 21st Century

WR-TN-06

KHÓA HUY HIỆU RỪNG BSA TÙNG NGUYÊN VI

Buena Park, Ngày 10 tháng 7 – 2010

THƯ CẢM TẠ

Kính gửi: Trưởng Võ Thành Nhân (Chủ Tịch HĐTU/HĐVN)

Kính Thưa Trưởng,

Thay cho Toán Huấn Luyện Khóa Huy Hiệu Rừng Tùng Nguyên VI kính gửi đến Trưởng cùng Ban Thường Vụ sự cảm tạ của Khóa Huy Hiệu Rừng Tùng Nguyên VI về sự tích cực hỗ trợ phương tiện chuyên chở các Khóa sinh từ trại trường trở về vùng Hoa Thịnh Đốn trong ngày bế mạc khóa.

Toán Huấn Luyện Khóa Tùng Nguyên VI kính chúc Trưởng cùng Ban Thường Vụ HĐTU/HĐVN nhiều sức khỏe.

Thân ái BTT Trưởng

Thay Mặt Toán Huấn Luyện

Khóa Trưởng
Lý Nhật Hui

Thân Gửi Quý Trưởng Của Toán Huấn Luyện

Cuối cùng chúng ta đã bình yên về với gia đình sau nhiều ngày phục vụ tại trại trường.

Xin quý Trưởng cho tôi gửi lời thăm hỏi đến gia đình. Trong quá trình của Khóa, chắc hẳn đã có nhiều khuyết điểm, cá nhân tôi có thể có những quyết định không hài lòng quý Trưởng. Rất mong quý Trưởng vì công tác chung mà bỏ qua cho.

Với lá thư này, tôi gửi đến quý Trưởng lời cảm ơn chân thành nhất khi các Trưởng đã đóng góp công sức của mình cho trại Tùng Nguyên VI của Thế Kỷ 21 tại trại trường Goshen, Virginia từ 19 tháng 6 đến 25 tháng 6 năm 2010 được thành công mặc dù với thời tiết khắc nghiệt và điều kiện sinh hoạt không được thuận tiện.

Chúng ta vừa từ Trại Trường Tùng Nguyên VI trở về, chỉ vài tuần nữa một số quý Trưởng sẽ cùng tôi tham dự trại Họp Bạn Hướng Đạo Hoa Kỳ để kỷ niệm 100 năm thành lập. Chúng ta lại có dịp phục vụ Phong Trào qua các vai trò trong trại Họp Bạn, rất mong quý Trưởng có nhiều sức khỏe để có thể phục vụ thật tốt.

Chúc quý Trưởng và gia đình gặp nhiều may mắn.

Thân ái bắt tay trái quý Trưởng.

Lý Nhật Hui

Khóa Trưởng WR-TN-06

Tùng Nguyên VI

Dear TN6 Staff

Finally, we've made it home to our families after spending so many days at camp! Please send my regards and my heartfelt thanks to each of your family members, who allowed me to borrow you for so long. I'm sure that not all of my decisions during the course were in accord to all of your beliefs and feelings, but I thank you for supporting them as I believe that every one of my decisions during course supported my personal vision. With this letter, I hope to convey my deepest appreciation for your time and your efforts while serving as staff to make Tùng Nguyên VI, Wood Badge for the 21st Century, at Goshen, Virginia, from June 19 through June 25, 2010, a complete success despite the weather, long travels, etc...

Now that we have returned home from Tùng Nguyên VI, several of us will meet again in a few weeks time at the BSA National Jamboree to celebrate 100 years of Scouting. We'll have the opportunity to serve the Scouting movement once again, though in a variety of staff positions at the Jamboree. I wish you health and success in your endeavors at the Jamboree.

Once again, thank you, to you and your families, for being a part of my vision.

Yours in Scouting,

Hui Ly

Scoutmaster, WR-TN-06

Tùng Nguyên VI

Hội Đồng
Trung Ương
Hướng Đạo
Việt Nam

Comite Central
International
Du Scoutisme
Vietnamien

International
Central Committee
of Vietnamese
Scouting

7223 Lee Highway Suite 100. Falls Church, VA 22046
www.iccvs.org

Thư Chúc Mừng

Kính gửi Trưởng Lý Nhật Hui,
Khóa Trưởng Trại Huấn Luyện Bằng Rừng Tùng Nguyên VI,

Thay mặt Ban Thường Vụ Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam kính chúc Trưởng cùng Toán Huấn Luyện và các Khóa Sinh có được một kỳ trại Bằng Rừng thật thành công và thật vui vào những ngày sắp tới.

Từ lúc chúng ta ra hải ngoại cho đến nay, các khóa Tùng Nguyên đã đào tạo hàng loạt các Trưởng ưu tú mà hiện nay đa số vẫn còn đang nắm giữ đơn vị cho phong trào. Tùng Nguyên đã chiếm một vị trí quan trọng trong lịch sử huấn luyện Trưởng Hướng Đạo Việt Nam.

Các khóa Bằng Rừng tự nó không làm nên thành quả nếu chúng ta không có quý Trưởng chịu khó hy sinh thời gian và công sức. Nhân đây xin Trưởng giúp Ban Thường Vụ kính chuyển lời hỏi thăm đến toàn thể Toán Huấn Luyện Tùng Nguyên VI.

Riêng Trưởng, xin nhận nơi Ban Thường Vụ tấm lòng cảm kích và luôn trân quý sự dẫn thân của Trưởng.

Cuối cùng kính chúc các khóa sinh bình an và có được những ngày Hướng Đạo thật vui tại Tùng Nguyên VI.

Hoa Thịnh Đốn, Ngày 18 tháng 6 năm 2010
TM BTV Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam

Võ Thành Nhân

TỪ PUPUKEA CAMP

Vào khoảng giữa năm 2008, chúng tôi nhận được tin từ các trưởng Lý Nhật Hui và Nguyễn Tấn Đệ cho biết là khóa huy hiệu rừng Tùng Nguyên VI sẽ được tổ chức từ ngày 26 tháng tư đến ngày 1 tháng 5- 2009 tại Pupukea Camp thuộc quần đảo Hawaii. Những thông tin về trại được phổ biến trên các website và diễn đàn của các đơn vị Hướng Đạo Việt Nam để mời các trưởng ghi danh tham dự trại. Một số trưởng đã hăng hái ghi danh ngay những ngày đầu nhận được thông báo. Nhiều trưởng được mời vào toán huấn luyện cũng ghi danh sẵn sàng tham dự một khóa huấn luyện dành cho các huấn luyện viên.

Cũng vào thời điểm giữa năm 2008 trở đi, cuộc vận động bầu cử tổng thống Mỹ bắt đầu sôi nổi. Đồng thời những tin tức bi quan của sự suy thoái kinh tế tài chánh đã tác động mạnh vào đời sống của dân Mỹ. Công việc làm trong nhiều lãnh vực bị ngưng trệ làm ảnh hưởng trực tiếp đến các trưởng Hướng Đạo dự định tham dự Tùng Nguyên VI. Tuy nhiên, một khóa huấn luyện dành cho các trưởng huấn luyện viên vẫn khởi diễn vào trung tuần tháng 2-2009 tại Orange County, California. Mặc dầu vậy, việc tiếp tục hay tạm đình chỉ khóa Tùng Nguyên VI cũng khiến cho anh khóa trưởng và các trưởng trong toán huấn luyện phải đắn đo, đặc biệt là vấn đề tổn phí di chuyển và sinh hoạt của các trưởng tham dự trại. Quyết định dời ngày và địa điểm trại được thông báo.

Tháng bảy 2009, trong thời gian tham dự trại họp bạn Thăng Tiến IX tại San José, anh khóa trưởng Lý Nhật Hui mở một phiên họp toán huấn luyện tại Minh Nghĩa Đường trại họp bạn để thông báo địa điểm và thời gian của khóa huy hiệu rừng Tùng Nguyên VI.

ĐẾN GOSHEN SCOUT RESERVATION

Được biết khóa huy hiệu rừng Tùng Nguyên VI sẽ được tổ chức từ ngày 19 đến 26 tháng 6 – 2010 tại Goshen Scout Reservation thuộc tiểu bang Virginia. Đây là khu Trại Trường có diện tích 450 mẫu Anh thuộc Châu National Capital Area cách thủ đô Washington bốn tiếng lái xe. Kể từ năm 2010, Trại Trường này sẽ là đất trại của Hội Hướng Đạo Hoa Kỳ để tổ chức các kỳ trại họp bạn. Ngoài việc xem xét lại tình hình ghi danh của các trưởng, toán huấn luyện đã đồng ý thực hiện việc vận động tại các địa phương để mời thêm các trưởng ghi danh tham dự. Toán huấn luyện cũng sẽ tham dự khóa huấn luyện kéo dài từ ngày 20 đến 22 tháng 11 – 2009 tại Orange County, California để trang bị cho các huấn luyện viên những kiến thức và kỹ thuật huấn luyện dựa trên thủ bản huấn luyện huy hiệu rừng thế kỷ XXI đã được cập nhật. Cũng cần ghi nhận là thủ bản huấn luyện thế kỷ XXI đã được sử dụng lần đầu tiên tại Hoa Kỳ vào mùa hè năm 2001 cho khóa huy hiệu rừng Tùng Nguyên IV tại Tanah Keeta Scout Reservation-Florida do trưởng Nguyễn Tấn Đệ làm khóa trưởng. Mỗi năm thủ bản huấn luyện đều được cập nhật và lần thứ nhì được sử dụng cho khóa huy hiệu rừng Tùng Nguyên V diễn ra tại đảo Catalina-California tháng tư 2005 do trưởng Nicholas Việt Nguyễn làm khóa trưởng.

Chiều ngày 20 tháng 11-2009, các trưởng huấn luyện từ các nơi đã về đông đủ và có mặt tại trụ sở của Hội Nữ Hướng Đạo vùng Orange County. Chương trình huấn luyện được bắt đầu ngay vào tối thứ sáu, suốt ngày thứ bảy và sáng chủ nhật với một thời biểu chặt chẽ. Xuyên qua chương trình vừa lắng nghe vừa thực tập vừa áp dụng vào các trò chơi, các trưởng đã thu nhận

được rất nhiều kiến thức, kinh nghiệm và kỹ thuật huấn luyện từ phương pháp tổ chức, phương pháp giảng khóa... và các yếu tố cần phải có của một huấn luyện viên. Đặc biệt kỹ thuật và kinh nghiệm trình bày trước khóa sinh đã được các trưởng Rick Kanawa, Rich Galpin, Jim Efstaros, Steve Fite, Nguyễn Tấn Đệ, Nicholas Việt Nguyễn và Lý Nhật Hui truyền đạt đến các trưởng tham dự với những giờ thực tập rất hữu ích và cần thiết cho một huấn luyện viên

Thêm vào đó, các trưởng trong toán huấn luyện còn ngồi lại để duyệt xét từng bộ phận tổ chức và phân công phân nhiệm cho các trưởng trong khóa Tùng Nguyên VI như vấn đề hành chánh, ghi danh, chương trình, troop guides, ẩm thực và tiếp liệu, tài liệu huấn luyện, các tiện nghi và trợ huấn cụ, bản tin hằng ngày... nhất là cùng duyệt lại nội dung chi tiết của chương trình huấn luyện cho khóa huy hiệu rừng Tùng Nguyên VI với trách vụ cụ thể cho từng huấn luyện viên. Vào ngày thứ bảy, anh khóa trưởng Lý Nhật Hui có nhã ý mời một số trưởng thuộc vùng Orange County đến tham dự khóa cùng các trưởng huấn luyện viên gồm các trưởng: Trương Vinh, Trần Nathan, Trần Hồng Tiên, Vạn Xuân Lộc (Kathy), Phạm Phong Nhã, Trần Văn Lương, Trần Nghĩa.

Sáng chủ nhật, sau phần lễ tinh thần do trưởng linh mục Bùi Công Hiến Linh phụ trách dành cho các trưởng công giáo, tất cả huấn luyện viên Tùng Nguyên VI dành trọn thời gian để thực tập các nghi thức sói con lên đoàn và nghi thức tập hợp chào cờ trong khóa huy hiệu rừng...

Khóa huy hiệu rừng Tùng Nguyên VI có vài điều cần ghi nhận. Thứ nhất là các trưởng trong toán huấn luyện có nhiều trưởng rất trẻ như Alina Lee, Patrick Nguyễn, Hồ Ngọc Bích, Trần Thiện Định, Hồ Phi Yến, Hồ Trúc Chi... Thứ hai là khóa dành riêng cho trưởng Hướng Đạo Việt Nam, đây là một điều đặc biệt được BSA chấp thuận và yểm trợ. Vì vậy các trưởng Hướng Đạo Việt Nam nên ghi danh tham dự thật đông, đặc biệt là những trưởng lớn tuổi muốn tiếp tục phục vụ phong trào mà không bị "lạc lõng" trước trào lưu tiến bộ và rất nhiều thay đổi của thế kỷ XXI. Thứ ba, trưởng huấn luyện đại đa số là trưởng Việt Nam. Điều này mang lại nhiều thuận lợi trong vấn đề giao tiếp thân tình và tạo sự gắn bó về sau khi các trưởng trở về đơn vị. Một vòng tay lớn được nối kết những trưởng Việt Nam lại với nhau để cùng nhau phục vụ cho phong trào, cho các thế hệ thanh thiếu niên Việt Nam ở hải ngoại.

Trở lại khóa trau dồi kiến thức và kỹ năng huấn luyện tại Orange County ngày 20-21-22 tháng 11-2009 với những bữa ăn thịnh soạn do trưởng Lê Kim Dung nấu từ nhà mang đến vào tối thứ sáu. Sáng và trưa thứ bảy do Sài Gòn Quán tư Bakersfield cung cấp, nói cách khác là do các trưởng Trần Thị Huệ, Hồ Trúc Chi, Hồ Phi Yến và Hồ Ngọc Bích. Tối thứ bảy toàn khóa

được thưởng thức món phở đuôi bò đặc biệt do phụ huynh liên đoàn Chí Linh khoản đãi. Cuối cùng, trưởng Trần Công Hoàng lúc nào cũng sắp sẵn cà phê, trà nóng và các món ăn chơi lễ kính khác cho các trưởng.

Các trưởng sau đây đã về dự khóa: Nguyễn Liên Hương, Trần Long, Trần Thiện Định, Nguyễn Patrick, Trần Công Hoàng, Trần Gia Phú, Dave Iwana, Lê Kim Dung, Bùi Thaddeus, Nguyễn Cửu Lâm, Hoàng Kim Châu, Phạm Ngọc Phước, Hồ Ngọc Bích, Trần Thị Huê, Phạm Tường Anh, Nguyễn Tấn Tiến và Alina Lee. Một số trưởng không đến dự vì lý do bất khả kháng.

Bước sang năm 2010. Khoảng thời gian còn lại trước khi Tùng Nguyên VI khai diễn là thời gian chuẩn bị mọi mặt với sự làm việc thường xuyên của khóa trưởng Lý Nhật Hui và các trưởng trách nhiệm trong Staff, đặc biệt là trách nhiệm khá nặng nề của đội trưởng nhất Phạm Ngọc Phước. Đồng thời cũng là thời gian để vận động thêm các trưởng ghi danh tham dự khóa. Tháng 3 -2010 các trưởng Lý Nhật Hui, Nguyễn Tấn Đệ, Phạm Ngọc Phước, Trần Công Hoàng, Trần Thị Huê... về đất trại ở Goshen Scout Reservation để khảo sát thêm một lần nữa nhằm hoàn thiện cho việc chuẩn bị cơ sở vật chất. Thời gian trôi thật nhanh. Tháng 6 đã đến.

Các trưởng trong Staff có mặt tại đất trại sớm để sẵn sàng đón khóa sinh từ các tiểu bang đổ về. Washington DC là nơi họp mặt đầu tiên trước khi vào đất trại. Tại đây đã có một cuộc tiếp đón Toán Huấn Luyện tại Nhà Hướng Đạo (SCOUT R US) của Đạo Thủ Đô do Làng Bách Hợp Hoa Thịnh Đốn tổ chức vào tối 13 tháng 6 với sự hiện diện của các trưởng Nguyễn Tấn Định, Nguyễn Đức Tùng, Võ Thành Nhân, Nguyễn Hữu Đệ, Hạ Bá Phúc, Nhữ Văn Trí, Đỗ Quốc Tuyền, Phạm Ngọc Lâm, Thanh Trúc và một số trưởng của các đơn vị vùng Hoa Thịnh Đốn. Trong buổi họp mặt này, khóa trưởng Lý Nhật Hui đã tặng các trưởng niên và các trưởng quà kỷ niệm Tùng Nguyên VI đồng thời không quên cảm ơn các trưởng niên và trưởng các đơn vị đã giúp đỡ toán huấn luyện bằng cách đón trại sinh từ các nơi về. Ngày hôm sau một số trưởng lại phải đi mua sắm một số vật dụng cần thiết cũng như thực phẩm cung ứng cho suốt kỳ trại để chuyển vào đất trại. Cần ghi nhận là từ DC vào đất trại phải mất bốn giờ đồng hồ lái xe và phải chạy ra chạy vào nhiều lần như thế, kể cả việc đón các khóa sinh đến vào những ngày và giờ giấc khác nhau.

Trước ngày khai mạc trại tất cả các Trưởng trong Staff đã có mặt đầy đủ để hiểu rõ vị trí các cơ sở vật chất, phối trí lại một số công việc và duyệt xét lại chương trình huấn luyện lần cuối, chuẩn bị trợ huấn cụ, phân chia các camp site cho các Đội, mua sắm thêm dụng cụ nấu ăn và thực phẩm tươi cho trại... để tiếp đón trại sinh lần lượt nhập trại. Các Trưởng Troop Guide chuẩn bị các Hang cho Đoàn cũng như các góc Đội. Số trại sinh ghi danh là 62, nhưng cuối cùng có 3 Trưởng không dự trại. Số Trưởng trong Staff lại càng hùng hậu với con số 25. Trại sinh lúc đầu được sắp xếp vào 8 Đoàn từ 1 đến 8 để sau đó khi các sói con lên đoàn, các Đoàn biến thành

8 Đội là Beaver 7 trại sinh, Bobwhite 7 trại sinh, Eagle 8 trại sinh, Fox 8 trại sinh, Owl 7 trại sinh, Bear 8 trại sinh, Buffalo 7 trại sinh và Antelope 7 trại sinh. Các Trưởng thuộc tiểu bang California tham dự đông nhất với tổng số là 36, kế đó là tiểu bang Texas với con số 18 trại sinh. Tiểu bang Washington, Maryland và Michigan mỗi tiểu bang có một trại sinh, trong khi đó tiểu bang Virginia tham dự với hai trại sinh. Số Trưởng Nữ tham dự là 20 và Trưởng Nam là 39. Nếu tính theo tuổi thì Trưởng trẻ nhất là Nguyễn Phương Thịnh, 18 tuổi của Houston, Texas và Nguyễn Sơn 20 tuổi ở California. Trưởng lớn tuổi nhất là Trưởng Lê Phước Phò 76 tuổi, Trưởng lớn tuổi bậc nhì là Trưởng Nguyễn Chính 73 tuổi. Trưởng Phò đến từ thành phố San José-California, Trưởng Chính từ Beaumont, Texas. Ngoài ra tuổi từ 20 đến 29 có 15 Trưởng, từ 30 đến 39 có 6 Trưởng, từ 40 đến 49 có 18 Trưởng, từ 50 đến 59 có 10 Trưởng và từ 60 đến 69 có 7 Trưởng.

Cần ghi nhận nét đặc biệt của Khóa Huy Hiệu Rừng Tùng Nguyên 6 là: số Trưởng ghi danh đông đảo nhất từ trước đến giờ. Trong mỗi Đoàn hoặc mỗi Đội đều có đủ thành phần Nam Nữ thuộc mọi lứa tuổi nhưng mọi người đều sống và sinh hoạt trong tinh thần Huỳnh Đệ Tử Muội Hướng Đạo trong suốt khóa học với phương pháp

Hàng Đội đã để lại những bài học giá trị tinh thần và tình cảm sâu đậm của Hướng Đạo. Ngày đầu nhập trại, không ai tránh khỏi sự ngỡ ngàng, nhưng chỉ sau một buổi sinh hoạt chung, một buổi sinh hoạt Đoàn, Đội là mọi người đều nhận ra nhau là “Anh Chị Em Một Nhà”. Những khó khăn được chia sẻ, những vui buồn cùng hưởng bên nhau từ ngày đầu cho đến ngày cuối trại. Trước ngày khải từ trại đã có một ít trại sinh ở xa về vùng thủ đô Hoa Thịnh Đốn, họ có thì giờ thăm thủ đô và cũng có dịp quan sát một số sinh hoạt của người Việt ở đây.

Các thủ tục nhập trại hoàn tất sau khi được tiếp đón niềm nở và hướng dẫn của các Trưởng trong Staff. Mọi người thấy yên tâm để có thể bắt đầu khóa học. Vấn đề cần đề cập trước tiên là vấn đề mà tất cả trại sinh đều quan tâm vì có liên quan đến sức khỏe của mọi người trong suốt khóa học. Vấn đề ẩm thực. Bữa ăn đầu tiên trong trại đã gây ấn tượng “hảo hảo” cho tất cả trại sinh và liên tục những ngày sau đó, hầu như không có một trại sinh nào lại không phát biểu đại khái là: “Tuyệt vời! Quá tuyệt vời! Ăn ngon như nhà hàng, ăn uống ngon hơn cả nhà hàng...”. Phần ẩm thực do các Trưởng cao tay nghề phụ trách như Trần Công Hoàng,

Trần Thị Huệ, Cao Ngọc Cường, Hồ Phi Yến, Hồ Trúc Chi, Lê Kim Dung và trưởng niên vùng Hoa Thịnh Đốn Nguyễn Hữu Đệ. Sự chuẩn bị chu đáo của các Trưởng phụ trách Quarter Master cùng với Khóa Trưởng và SPL chứng tỏ sự quan tâm đến sức khỏe của anh chị em khi phải sinh hoạt trong rừng suốt cả tuần với thời tiết nóng lạnh bất thường.

Các trại sinh đều ngạc nhiên khi sinh hoạt trại bắt đầu trong những Đàn Sói Con cho đến khi các Dự Thiếu (Webelos) được tiễn qua cầu để lên Đoàn trong một buổi sáng trong rừng phẳng phất sương mù. Những ngày kế tiếp là những giờ học tại hội trường hoặc ngoài trời với những đề tài về lãnh đạo, tổ chức, giao tiếp, phương pháp hàng đội, cách giải quyết công việc, hoạch định chương trình. Song song với các khóa giảng lý thuyết để trại sinh cùng thảo luận, các trò chơi sau đó là những phần thực tập để mọi người áp dụng những điều mình đã nghe và thảo luận trước đó hầu tìm ra cho mình giải pháp tốt nhất khi tổ chức, thực hiện kế hoạch, đặc biệt là làm việc với tinh thần đồng đội (team work) để mang lại hiệu quả tối đa.

Những buổi sáng chào cờ tại diễn trường Gilwell, những câu chuyện của Khóa Trưởng, của Đội Trưởng Nhất và những chia sẻ của các Trưởng trong Staff diễn ra mỗi ngày là cơ hội để cho các Đội thấy được khả năng làm việc và tinh thần trách nhiệm của Đội mình trong tình huynh đệ Hưởng Đạo. Các trại sinh, người ở tiểu bang này, kẻ ở tiểu bang khác cùng sống chung trong một Đội đã thực sự gắn bó với nhau và đã coi nhau như anh chị em một nhà. Ngày đầu nhập trại với biết bao bờ ngổ, giờ thì lo buồn vì phải chia tay vào cuối khóa. Luật và Lời Hứa Hưởng Đạo được mọi người tuân thủ trong mọi sinh hoạt mà không tạo ra một trở ngại nào. Vấn đề sinh hoạt tâm linh trong trại là một trong những phần không thể nào không có trong bất cứ một kỳ trại nào của Hưởng Đạo. Đặc biệt trong khóa học, anh chị em có cơ hội để đánh giá đúng mức và phương pháp thực hiện những sinh hoạt có tính cách tâm linh khi đem áp dụng vào đơn vị của mình.

Ngày thứ năm của khóa, trại sinh di hành ra đảo Brownsea Island như một trong những tập tục của các Khóa Huy Hiệu Rừng. Bên bờ hồ nước trong xanh và phong cảnh hữu tình, ai ai cũng thấy sáng khoái vì được thoát ra cái cảnh tù túng nóng nực của hội trường thiếu gió. Tại đây, ngoài những giảng khóa chung, các đội có cơ hội để thực hiện và trình bày các dự án của Đội mình. Các Đội lại phải trở tài nấu nướng và rồi cũng có cơm khê cơm khét cơm nhão nhưng mọi thứ đều không còn sau những bữa ăn khoái khẩu.

Đêm xuống trên đảo. Rừng cây vi vút gió. Trên bầu trời đã có con trăng trung tuần và muôn ngàn vì sao lấp lánh, từng đội từng đội ngồi quanh ánh lửa hồng bập bùng trong gió để cùng nhau sinh hoạt vui, cùng hàn huyên tâm sự, chia sẻ những kinh nghiệm sống, kinh nghiệm sinh hoạt và kể cho nhau nghe những niềm vui nỗi khó của những ngày trại vừa qua. Đêm thứ hai ở đảo Brownsea không còn thấy bóng dáng của các Trưởng trong Staff nên ai ai cũng cảm thấy bội phần thoải mái, đã có một số khóa sinh thức thâu đêm để hàn huyên vì biết ngày chia tay sắp đến, lại có vài trại sinh kéo nhau xuống hồ bơi lội vì không nén nổi sự thèm khát hồ nước

trong xanh hấp dẫn trước mặt. Tiếng ca hát hò reo của khóa sinh vang vọng qua những thung lũng núi đồi... Nói như thế không có nghĩa là Staff không biết tất cả sinh hoạt của các Đội, một trong những vấn đề mà Staff quan tâm là vấn đề sức khỏe và sự an toàn của anh chị em khóa sinh. Rất may là không có chuyện gì đáng tiếc xảy. Mỗi Đội có từ bảy đến tám người và sau năm ngày sống chung với nhau, họ thực sự đã trở thành anh chị em một nhà để cùng chia sẻ những vui buồn khó khăn trong kỳ trại. Tình huynh - đệ - tử - muội không phải là lời biểu dương suông mà là một phong cách sống thật mà chỉ có những người cùng khoác chung một màu áo, cùng theo đuổi một lý tưởng phục vụ cao đẹp mới có. Nếu không thế thì tại sao anh chị em đã phải hy sinh rất nhiều giờ giấc, tiền bạc, tâm trí vào một cuộc chơi không bao giờ chán. Chỉ hai chữ “Hướng Đạo” cũng đã nói lên tất cả. Anh chị em đến Tùng Nguyên để có

cơ hội học hỏi thêm những điều mới để bổ sung cho nghệ thuật lãnh đạo của mình. Bằng Rừng chỉ là một thực tế thể hiện một phần khả năng và thiện chí của anh chị em chứ không phải cái gọi là “đỉnh cao” của một Trưởng Hướng Đạo. Ngoài ra, đến với Tùng Nguyên, anh chị em đã có thêm nhiều bạn mới, kinh nghiệm mới và “Tâm Nhìn Mới”.

Từ Brownsea trở về đất trại, niềm vui nở rộ trên những nét mặt trẻ già lớn bé, cộng với một nỗi buồn cố dấu đằng sau những nụ cười, những cái bắt tay. Chỉ còn một ngày một đêm nữa thôi ai trở về địa phương nấy với đời sống bình thường và tiếp tục công cuộc phục vụ Phong Trào của mình. Những giờ ôn tập và nhắc nhở những điểm quan trọng của Khóa lần lượt diễn ra trong ngày cuối. Buổi trưa cùng nhau dự tiệc BBQ bên hồ. Thời gian để chia sẻ, trao đổi và lĩnh hội. Buổi chiều thật trang trọng ngồi bên nhau trong một “Dạ Tiệc” chia tay. Những ân cần nhắn nhủ, những cảm ơn chân thành, những kỷ vật trao cho nhau và những thân tình được mọi người giữ mãi trong tim.

Goshen đêm cuối cùng. Khi màn đêm đã hoàn toàn bao phủ cả khu rừng thiêng, không gian như thu hẹp và thời gian như lắng đọng trong lòng mỗi trại sinh, mỗi Trưởng huấn luyện. Rừng bỗng trở nên huyền bí cùng những bước chân lao xao đạp trên xác lá vàng.

Bầy chim rừng hình như cũng ngưng vỗ cánh về đêm, lửa sáng đã được khơi lên giữa mênh mông đất trời. Mỗi người góp một đốm lửa. Hàng trăm đốm lửa lung linh nung nấu bầu nhiệt huyết các chị các anh khi mai này chia tay. Lời hứa và Luật Hướng Đạo là những ước thệ mãi mãi trong đời. Đêm cuối cùng ở Goshen là hình ảnh để lại một ấn tượng sâu sắc nhất trong tim mọi người.

Sau một tuần lễ cùng nhau học tập, thảo luận, chia sẻ, hàn huyên, vui chơi, nuôi dưỡng tình huynh đệ Hướng Đạo, mọi người lưu luyến chia tay ra về. Rừng Goshen được trả về cho chim muông cây cỏ. Tạm biệt Goshen. Tạm biệt Brownsea Island. Hẹn gặp nhau tại Thăng Tiến Mười tại Texas năm 2014...

Hoàng Kim Châu RS
Asst. Scribe

Back To Gilwell

I used to be a Bobwhite
And I mean Old Bobwhite too
I've eaten Fox and Eagle, a Bear
and Beaver stew
I'm getting rather hungry
And I don't know what to do
So I'm going to catch a Staffer if
I can
Back to dinner, frying pan
I'm going to eat a Staffer if I can

Hùng Nhan
Bobwhite

CHÀO MỪNG

Phải chăng Miền II Huấn Luyện của Hướng Đạo Việt Nam ở quê nhà nhờ có Trại Trường TÙNG NGUYỄN mà trở thành vùng địa linh nhân kiệt nên mới đào tạo được bốn Trưởng Huấn Luyện 4 Gỗ (DDC/LT/WBCD) lừng danh ở nước ngoài:

Trưởng Lê Phục Hưng thuộc toán HL Canada, từng là khóa trưởng Tùng Nguyên II ở Lost Valley, Hoa Kỳ 1993 và trại trưởng Tùng Nguyên III tại Gilwell, Anh Quốc 1996 – một sự kiện vô tiền khoáng hậu vì chưa có DCC nào mượn được đất trại Gilwell để mở khóa huấn luyện cho Trưởng Hướng Đạo của nước mình.

Trưởng Lê Xuân Hùng đã được phong 4 Gỗ để làm khóa trưởng WE.55.99 cho BSA. Lúc ấy tuy còn trẻ nhưng đã có kinh nghiệm làm Trưởng Huấn Luyện qua 9 khóa Bằng Rừng trước khi nhận trọng trách.

Trưởng Nguyễn Tấn Đệ, tuy là dòng dõi Cọp Khánh Hòa nhưng nhờ ảnh hưởng biển rộng trời cao của Nha Trang nên tầm nhìn quảng bác thành thử đã là Trưởng 4 Gỗ điều hành khóa Bằng Rừng Thế Kỷ 21 đầu tiên của BSA, mở đầu cho kỷ nguyên mới.

Nay đến lượt Trưởng Lý Nhật Hui nhận trọng trách Trưởng 4 Gỗ mở khóa huấn luyện Bằng Rừng TÙNG NGUYỄN VI ngay tại đất kinh kỳ của BSA cùng với sự cộng tác của các Trưởng Huấn Luyện đầy kinh nghiệm: Nguyễn Tấn Đệ, Nicholas Việt Nguyễn, Trần Long, Phạm Ngọc Phước, Hoàng Kim Châu, Dave Iwana, Alina Lee, Nguyễn Cửu Lâm, Nguyễn Liên Hương, Trần Thị Huệ, Trần Công Hoàng, Trần Gia Phú

Cũng cần ghi nhận rằng, ngoài 4 Trưởng HLV 4 Gỗ (Woodbadge 4 Beads) nói trên mà gốc từ các địa phương thuộc Miền II Huấn Luyện ở Việt Nam trước đây, còn có Trưởng Nicholas Việt Nguyễn xuất thân từ Miền I Huấn Luyện của Việt Nam là Trưởng 4 Gỗ đã làm khóa trưởng khóa Tùng Nguyên V tại đảo Catalina, California năm 2005.

Xin chia sẻ niềm vui với Trưởng Lý Nhật Hui và hoan nghênh sự đóng góp tích cực của các Trưởng Huấn Luyện trong việc phát triển Phong Trào Hướng Đạo, vì khi tham gia sinh hoạt Hướng Đạo, chúng ta chỉ mới làm một “cấp số cộng”, chỉ khi đóng góp vào công cuộc huấn luyện thì chúng ta mới làm một “cấp số nhân”.

Chào mừng tất cả Trainers và toàn thể trại sinh khóa TÙNG NGUYỄN VI với kỳ vọng sẽ có nhiều người trong chúng ta noi gương đàn anh nhận trọng trách Trưởng Huấn Luyện 4 Gỗ để phát triển Phong Trào Hướng Đạo.

Tôn Thất Sam

ĐƯỜNG VỀ TÙNG NGUYÊN

Sao hai chữ Tùng Nguyên trở nên thân thương đến thế! Dễ thương dễ mến đến nỗi không sao diễn tả được ngay bây giờ và có lẽ cả sau này khi nhắc đến hai chữ Tùng Nguyên

Từ một buổi sáng họp đoàn của Liên Đoàn Diên Hồng ở San José Bắc Cali, không ai có thể ngờ sau này là ngày rất đáng ghi nhớ của 6 anh chị em chúng tôi gồm 5 đực rựa “ngũ quý” (Đặng, Thuận, Lộc, Tuấn, Dũng và một nàng công chúa rất là dễ thương Kaylee mà sau này có thêm tên mới là “Bambi dễ thương”. Ban đầu mỗi anh chị em đều có một cái nhìn khác nhau khi chuẩn bị ghi danh vào danh sách đi tham dự trại Tùng nguyên. Nhưng trước tiên phải cảm ơn Trưởng Trần Anh Kiệt đã động viên cho tất cả 6 anh chị em và kèm theo là những lời chiêu dụ quá hay không thể từ chối của Trưởng Lý Nhật Hui nữa. Chỉ cần đưa ra tấm hình của khu trại trường Goshen ở tiểu bang Virginia với đầy đủ các chi tiết cũng đủ làm cho mọi người ngây ngất! Hồ nước chung quanh những rừng cây thật là thơ mộng! Sông nước hữu tình! Mới nhìn thấy cảnh trong hình là đã muốn xách balo đi trại rồi. Sau này mới biết đó là chiêu thức dụ “Hương Đạo Vô Rừng” của Trưởng Trần Anh Kiệt và Lý Nhật Hui.

*Chưa đi chưa biết Tùng Nguyên
Đi rồi mới biết Tùng Nguyên là gì
Trở về thương nhớ li bì
Tùng Nguyên mở lại sá gì không đi!*

Sau khi ghi danh tham dự trại từ những ngày cuối năm 2008, qua những ngày đầu năm 2009, mọi người lại lo lắng hồi hộp chờ đợi trong một thời gian khá lâu. Không biết trại có được tổ chức hay không? Bao giờ và bao giờ!!! Cho tới khi trại Trưởng Lý Nhật Hui gửi thông báo cho tất cả những người đã ghi danh Trại Bằng Rừng Tùng Nguyên 6 chính thức được tổ chức từ ngày 19 đến ngày 26 tháng 6 năm 2010 tại Goshen Scout Reservation, Virginia thì mọi người rất vui nhưng lại nảy sinh ra những điều lo ngại. Thế mới là lạ! Khi tất cả anh chị em của Diên Hồng được thông báo chính thức là trại sẽ được chính thức thì anh chị em rất vui khi gặp nhau nhưng người nào cũng hơi lo lo, vì anh chị em còn nhiều việc phải làm, anh này thì lo việc này, anh kia lo việc kia, em út thì lo việc của cô em út, kể cả những việc lo chung để cho cả nhóm không còn thiếu gì khi vào đất trại. Thế mới thấy tình Hương Đạo sao mà dễ thương đến thế. Mỗi anh chị em đều lo cho nhau từng chút một. Từ đó mỗi một anh chị em cứ đếm từng ngày trôi qua và mong cho mau đến ngày lên đường dự trại. Ngày lên đường dự trại càng gần kề thì sự lo lắng lại được thể hiện rõ trên nét mặt của mỗi anh chị em. Cuối cùng thì ngày lên đường đi dự trại Tùng Nguyên cũng đã đến. Tất cả anh chị em có mặt ở phi trường cùng với bầu đoàn thể tử tiễn đưa. Xin cảm ơn tất cả bầu đoàn thể tử đã dành nhiều thời gian đưa tiễn “lục tặc” đi dự khóa huấn luyện Bằng Rừng ở phương xa. Thật là tiếc khi phỏng theo câu nói trong thơ văn đạo nào mà rằng: “Tiễn chân vợ mất ba đô lẻ. Rờ bụng ta đây không biết gì”. Đó là tâm trạng mỗi trại trước khi chia tay nơi phi trường quê nhà “San José”. Rồi mọi người “thăng thiên”, mỗi người một ghế, mỗi người mỗi suy tư mãi cho tới khi “hạ thổ” ở giữa chặng đường. “Dallas Texas Here We Come”. Chỉ còn nửa đường nữa thôi! Ráng lên rồi sẽ tới Virginia. Nửa đường còn lại anh chị em tỏ ra hăng hái và

tin tức phấn chấn thêm lên vì chẳng mấy chốc sẽ được vào trại. Khi máy bay hạ cánh ở phi trường Dulles, Washington DC thì anh chị em không còn chuyện trò linh tinh nữa mà ai cũng lo đi lấy hành lý của mình và đi đến trạm xe điện ngầm theo lời chỉ dẫn của ban tổ chức trại. Khi chúng tôi vừa xuống xe thì đã thấy Trưởng Hùng của Liên Đoàn Hồng Bàng đứng đó từ hồi nào để đón chúng tôi. Lời hỏi đầu tiên của Trưởng Hùng là “Các Trưởng có mệt không? Ăn uống gì chưa? Để tôi đưa các Trưởng đi ăn. Bây giờ cũng gần một giờ sáng. Rồi tôi sẽ đưa các Trưởng về Đạo Quán của Đạo Thủ Đô (của Trưởng Nguyễn Đức Tùng) để nghỉ qua đêm. Sáng mai tôi sẽ trở lại để hàn huyên cùng các Trưởng. Thành thật cảm ơn Trưởng Hùng đã dành rất nhiều thời giờ cho anh chị em chúng tôi, hướng dẫn anh chị em đi ngoạn cảnh thủ đô nước Mỹ. Không hẹn mà gặp được hai em ở San Diego Nam California cũng đi thăm vùng Hoa Thịnh Đốn, chưa bao giờ gặp mặt nhau cả, chỉ mới gặp lần đầu mà tất cả đã nhận được nhau là Hưởng Đạo mới tài chứ! Máy anh ở đâu đến vậy? Máy anh ở Bắc Cali? Tụi em ở Nam Cali. Thế là cùng nhau hàn huyên tâm sự, to to nhỏ nhỏ đủ mọi thứ trên đời, sau đó tạm chia tay để rồi gặp lại sau tại Đạo Quán. Anh chị em của LD Diên Hồng cảm ơn trưởng Lộc cũng là thành viên trong khóa Tùng Nguyên 6 đã giúp lo tất cả những giấy tờ, bản đồ cho tất cả anh chị em. Chúng tôi viếng thăm nhiều nơi ở thủ đô Hoa Thịnh Đốn, đến tối thì anh chị em đến thăm “Bức Tường Đá Đen” ghi tên hơn năm mươi tám nghìn chiến binh Mỹ đã hy sinh vì sát cánh với

Quân Đội Việt Nam Cộng Hòa để bảo vệ Độc Lập Tự Do cho Miền Nam yêu thương. Chúng tôi bồi ngùi, xúc động, mỗi anh chị em tự nhủ lòng mình đốt một nén hương lòng cho những anh hùng Việt-Mỹ đã hy sinh để chúng ta có được Tự Do.

Từ giữa bức tường vinh danh các chiến sĩ để tới Lincoln Memorial thì mới hiểu được thế nào là FREEDOM. Đây là một kỷ niệm khó quên! Tạm biệt vùng Hoa Thịnh Đốn để về Đạo Quán thì trời đã khuya lắm rồi, khi vừa vào Đạo Quán thì gặp lại tất cả mọi người ở đó. Trận thư hùng nam bắc mới mở màn, Tuấn “thiện chí” ở Diên Hồng đã lưu ý hai em ở Nam Cali là Việt Trần và Kevin Đức Nguyễn là ở đây sẽ nghe nhiều âm thanh lạ lắm chẳng hạn như tiếng ngáy âm âm, tiếng thở khò khò và nhiều thứ âm đó chính hai em ở Nam Cali lại là những tay thiện xạ về đêm. Khi nghe thì bèn nhớ đến bài hát “đại bác đêm đêm dội về thành phố” của TCS thời còn chiến tranh ở Việt Nam. Các anh chị đừng có lo cho các em, các em sẽ chịu nổi B 52 oanh tạc mà, rồi mọi người đem túi ngủ ra ngủ, nhưng rất buồn là liên tục “từng bước từng bước thăm” tìm đường đi xuống dưới basement để tránh bom vì càng khuya bom nổ càng dữ dội.

Sáng hôm sau lại gặp thêm một số Trưởng nữa từ xa đến. Mới gặp nhau chưa kịp chào hỏi thì đã than phiền chuyện bom nổ tối qua ngủ không có được. Một chuyện nữa là không những hai em ở Nam Cali mà tất cả mọi người đều thừa nhận là anh Đặng ở San José là người có “giọng ca” trong

trẻ và thánh thót nhất trong đêm và anh được bầu vào ngôi vị hạng nhất! Rồi tất cả cùng cười vui trong tinh thần huynh đệ. Sau đó mọi người chuẩn bị hành trang để lên đường vào đất trại. Trên đường vào trại xe dừng lại ở Mc Donald gặp thêm một số anh chị em khác từ phương xa. Đặc biệt nhất là 6 anh em được đi trên xe có có bảng số của Đội Trưởng Nhất (SPL). Thế mới hách xì xằng chớ! Và khi xe vừa lăn bánh mọi người bắt đầu nghe những chuyện tiếu lâm để rồi cùng nhau cười từ đầu tới chân, cười nghiêng cười ngả, cười chảy cả nước mắt nước mũi không thể nhịn lại được. May mà xe đã đến đất trại chớ nếu không thì mọi người sẽ tiếp tục cười ất sẽ bể bụng mà chết khi chưa kịp dự trại.

Lúc làm thủ tục nhập trại thì thật là cảm động khi thấy tận mắt các Trưởng trong Staff đã chuẩn bị mọi việc cho chúng tôi từ A tới Z. Khâm phục các Trưởng vô cùng! Khi làm thủ tục xong thì các trại sinh phân phối vào các Den để sinh hoạt như một Bầy Sói. Có tất cả là 8 Den. Sau một ngày, các Sói Con (Webelos) được dự Lễ Qua Cầu để lên Đoàn. Các Trưởng của Bầy tiền chân Sói Con qua cầu và được vui vẻ tiếp đón bởi các Trưởng của Thiếu Đoàn và mỗi Thiếu Sinh được tặng một cây gậy. Có tất cả 8 Đội là Beaver, Bobwhite, Eagle, Fox, Owl, Bear, Buffalo và Antelope. Tôi thật là vui khi được vào đội Đài bàng (Eagle) để rồi may mắn gặp các trại sinh đủ mọi lứa tuổi, từ 18 cái xuân xanh cho đến 70 cái xuân già. Ngoài ra lại đụng phải Trưởng Troop Guide vui tính đồng thời cũng trực tính là Trưởng Nguyễn Tấn Tiến ở Nam Cali.

Trong đội Eagle có những cao thủ như Võ Hồng Nguyên lớn tuổi nhưng không già, Bạch Thu Hà chuyên làm thơ và thích ngủ ngày, Đào Băng Tâm vui nhộn, Phạm Minh Hùng quyết tâm, Đặng Lê lì đòn, Thiện Nguyễn hoạt bát, Trần Hoàng Vi trung trực, cô em út Nguyễn Phương Thịnh cười

rất duyên dáng. Những chuyện vui lẫn buồn của Đại bàng không sao kể cho hết được, đặc biệt là hoạt cảnh “Võ Đông Nguyên” (không phải Võ Đông Sơn) chia tay tạm biệt với Bạch Thu Hà ôi sao mà bi lụy đến thế!, Đây chỉ là chi tiết rất nhỏ

trong số vô vàn kỷ niệm của Đại Bàng ở Tùng Nguyên VI. Chúc tất cả các Đại Bàng bay cao bay xa mãi trên bước đường Hướng Đạo.

Trở lại với anh chị em của Diên Hồng thì thành thật mà nói, không bao giờ anh chị em có thể quên được những vui buồn trại Tùng Nguyên cả vì mỗi chúng ta được một tên gọi: Đặng Eagle ek ek, Tuấn Bob hoài Bob hoài, Lộc Foxy cáo già, Kaylee Bambi Dễ Thương, Dũng Beaver và cuối cùng là Thuận Cú. Khi chia tay với các Trưởng cùng tất cả các bạn đồng khóa Tùng Nguyên VI để rời trại trường thì những giọt nước mắt không biết nó tuôn ra từ bao giờ! Hẹn gặp lại nhau ở Thăng Tiến 10. Đến khi tới phi trường chờ đợi chuyến bay trở lại Bắc Cali, anh chị em đang ngồi chờ ngủ gà ngủ gật, tình cờ trưởng Phạm Ngọc Lâm ở Virginia hỏi các anh có phải mới ở trại Tùng Nguyên ra phải không? Không hiểu sao mà Trưởng Lâm nhận ra được chúng tôi, hay là nhìn tất cả các anh chị em là Việt Nam và nước da sạm nắng vì vừa mới ở trong rừng ra phố, Thế rồi anh em lai hàn huyền tâm sự những chuyện vui buồn Hướng Đạo, Cuối cùng rồi cũng đến phút chia tay tạm. Những bàn tay siết mạnh hẹn gặp lại.

Đến đây là lúc phải gửi lời cảm ơn đến tất cả các Trưởng trong Staff Tùng Nguyên VI như Trưởng Lý Nhật Hui, Trưởng Nguyễn Tấn Đệ, Trưởng Phạm Ngọc Phước và tất cả các Trưởng phụ trách hành chánh, giảng huấn, báo

chí, kỹ thuật, tiếp liệu, nhà bếp và các Trưởng Troop Guides... Chưa có một kỳ trại nào mà chúng tôi được ăn quá ngon như vậy. Thành thật cảm ơn tất cả các Trưởng đã bỏ nhiều tâm huyết, thời gian cũng như vật chất (đóng tiền trại như chúng tôi) để lo cho trại huấn luyện Bằng Rừng Tùng Nguyên VI thật chu đáo và đã đem lại thành quả tốt đẹp với 59 trại sinh.

***Còn trời còn nước còn non,
Tóc dù có bạc còn mong trại trường***

Chúc tất cả các Trưởng cùng tất cả trại sinh Tùng Nguyên 6 và bầu đoàn thể tử một Mùa Xuân đầm ấm.

Tabtt

Lê Đăng

Tìm Hiểu

- Cự B.P. có tên Rừng không?

Chính thức thì không có Hội Đồng Rừng nào đặt tên cho BP, nhưng trong thực tế Cự có 5 tên Rừng:

1. Khi còn trẻ lúc còn học sinh, các bạn cùng lớp gọi cự là “**cái khăn mặt**”.
2. Khi đi săn sư tử ở Đông Phi, thổ dân đặt cho cự tên: “**Người nằm rồi mới bắn**” (M’Hal Panzi)
3. Lúc làm sĩ quan khinh kỵ ở Tây Phi, dân địa phương tặng cự biệt biệt danh “**Người đội mũ rộng vành**” (Kantaky)
4. Dân Matabeles ở Nam Phi gọi cự “**Con Sói không ngủ**” (Impseasa)
5. Tên Rừng sau cùng là “**Người thổi còi hoà bình**” (Piper of Pax)

Scout Humor

Scoutmaster: “The only way to acquire a new skill is to start at the bottom.”

TenderFoot: “But I want to learn to swim!”

Q: What do you call an Eagle Scout with a crew cut?

A: A bald eagle.

THƠ VUI TÙNG-NGUYÊN

ĐI

Đã bảo đừng đi anh cứ đi
Đau chân anh đi cố làm chi
Bảo rằng: chẳng lẽ ta ngồi ngó
Cả đội cùng đi, tôi cũng đi

SỮA

Đã mấy ngày qua cứ vật vờ
Đêm nằm khát sữa, uống trong mơ
Mơ rằng một lượt xơi năm cốc
Sáng dậy nghe đời đẹp như thơ

MƠ

Em Antelope anh Beaver
Cớ sao anh cứ đứng ngẩn ngơ
Nhìn em mà mắt anh chẳng thấy
Mơ về ticket hay làm thơ?

NHỚ

Có anh Cú nằm đêm nhớ má
Hỏi má nào? Rằng má lũ con
Đêm ngày lòng dạ héo hon
Không xong ticket má còn yêu anh?

TẮM

Ai cũng tắm, ta không thềm tắm
Thách đố ai đừng tắm như ta
Bảy ngày sau khi trở lại nhà
Vợ nghe thối chối chà nó quét

SẤM

Chị ngủ ngáy âm âm như sấm
Tưởng thiên lôi đánh đấm đâu đây
Chị rằng đêm tớ ngủ say
Thấy mình đang đứng cửa cây trên rừng

NGỦ

Anh khoái ngủ, ngày đêm bất kể
Giữa ban ngày cứ ngáy o o
Nghe bài, anh chẳng có lo
Đến khi tỉnh dậy lò dò đi ăn

NÓI

Ở đội kia có o hay nói
Nói vòng vo đủ chuyện trời trăng
Ticket đâu có khó khăn
Trở về chốn cũ ta mần, chẳng sao

ĂN

Trại Tùng Nguyên món ăn quá đã
Nấu vừa ngon lại có phần dư
Xơi vô cái bụng đù đừ
Ngồi trong lớp học ậm ừ ngủ say

TICKET

Đêm thờ thần nằm mơ ticket
Ngày mơ màng ticket vì đâu?
Nhìn quanh nhìn quẩn trước sau
Tích ca tích kết cái đầu nó điên

SÔ

Mỗi sáng lãnh một cái xô
Nó to bằng một cái tô đựng chè
Đội cầu tiêu cho sạch nè!
Đội qua đội lại muốn què cái tay

BƠI

Ở Brownsea không ai dầm ngó
Bền rủ nhau lấp ló mé hồ
Nhìn xem làn nước nhấp nhô
Bền nhảy xuống nước tha hồ ta bơi

TRỐI

Có chàng sợ chết chưa có Gổ
Bền ra tay đẽo Gổ mà đeo
Bà con xúm lại mừng reo
Gổ không ticket mang vào mới hay

Hương Hằng Hải

CHUYỆN TÙNG NGUYÊN VI

Cái Bằng đo chỉ một gang thôi, mà sao...họ ham quá chời! Ngày nào thuở ấy... thì như thế! Ngày nay cái Bằng này lại là Bằng Rừng nên có khác? Khó nhai, khó nuốt nên thiên hạ chê chẳng? Chẳng thế mà bà con neighbor không một người ghi danh! Kể cũng lạ nhỉ...? Nghĩ đại - hay kỳ Trại này Ban Huấn Luyện tính “trap” trại sinh chẳng?...Rảnh rang bây giờ mới nghĩ về Trại Tùng Nguyên 6, vừa nói chơi mà cũng vừa thấy lạ ở điểm này, sao chẳng thấy ai giải bày. Tại sao nhỉ?

Riêng tôi lóng ngóng Bằng Rừng từ Thăng Tiến 8. Hễ nghe nói tổ chức ở đâu là đến ngay, cho dù bị mua vé chợ đen cũng chịu! May sao Trưởng Lý Nhật Hui làm khóa trưởng có hảo ý cho trại sinh du lịch Hawaii nên đã chọn địa điểm đất trại ở quần đảo thuộc Thái Bình Dương này. Gặp đàn em đang muốn dự khóa Bằng Rừng lại điếc không sợ súng nên ghi danh và đặt cọc tiền ngay kéo hết chỗ! Ai dè check tới check lui chờ cả năm mà tên mình đứng chót trong số 06 tên lơ lửng như lá vàng mùa thu sợ gió thổi!...Thế rồi trại ở Hawaii cancelled vì tình trạng kinh tế suy sụp khắp nơi. Quản lý trại rất lịch sự và nhã nhặn thông báo sẽ đưa lại tiền không thiếu một cent nếu có bác nào cảm thấy mình không chờ đợi được lâu khi tuổi càng lúc càng ngả về chiều...! Đàn em biết vậy nhưng đồ lỳ ăn vạ không thèm rút tiền, biết đâu Ban Huấn Luyện cảm động sẽ book đất trại gần nhà để save tiền máy bay cho mình chẳng? Check nữa thì thấy trại sẽ tổ chức

tại Philmont. Nghe nói đây là địa danh nổi tiếng về huấn luyện của Hướng Đạo Hoa Kỳ. Như vậy cũng tốt thôi, ít ra cũng đỡ tiền máy bay chút đỉnh. Đợi nữa thì thấy thêm được hai ba bạn trẻ, có thể là ham vui ghi danh tới trại để may ra gặp được... bạn đời chẳng? Bất chợt một hôm nghe tin Trưởng Hui đã bay về tới Goshen Scout Reservation ở mãi tận tiểu bang Virginia và nhất định đóng đô Tùng Nguyên 6 ở đây.

Và thế là Trại Bằng Rừng Tùng Nguyên 6 được đóng khung thời gian và địa điểm rồi lên khuôn quảng cáo tương xứng. Ghi danh mại dâm, mại dâm! Đất trại tuyệt vời! Thấy chưa, hình ảnh và các thông tin về trại rất rõ ràng. Dễ thương chưa! Có hồ bơi, có xuống, có nơi câu cá nữa nè...hội trường rộng rãi sang trọng, đất trại thoải mái hết chê! Thế là bà con ghi danh tấp nập...Lẹ lên lẹ lên để ghi danh, nhanh tay thì còn ; chậm tay thì...cũng còn...nếu được Ban Huấn Luyện OK. Trại Tùng Nguyên 6 có số trại sinh kỷ lục so với các Trại Tùng Nguyên trước đây. Yên tâm ngày tháng trại đã ổn định, đàn em bèn lấy ngày nghỉ vacation cho chắc ăn. Thấy thời gian vẫn còn thừa nên cũng tham dự được vài trại ngắn ngày để lấy trớn...ai dè vợ nhà thấy mình cứ nhấp nhóm tới ngày lo đi trại nên định ngăn cản không cho đi Trại Tùng Nguyên 6 nữa. Nghĩ lại còn thấy run...! Kể từ khi gặp luồng gió lạnh, đàn em cứ phải dấu diếm một số chuyện để tránh gây phản ứng của bề trên...Thế rồi Trưởng Phước xuất hiện

trên email với những lời giới thiệu thật...đễ thương! Có lần thắc mắc vài chuyện liền gọi phone nói chuyện với Trưởng Phước mà cứ tưởng đâu là chàng trai chưa vợ! Nghĩ bụng phen này đàn em dự trại chắc bị những đàn anh trẻ tuổi hành hạ cho sói trán! Chưa hết, Trưởng Phước còn luôn nhắc nhở đủ thứ trên email...đầu tiên là hối book vé máy bay sớm kẻo vợ nó thấy vé đắt quá không cho đi nữa thì... vãi tội! Rà tới, rà lui mà sao thấy cheap lại chẳng cheap gì cả là thế nào?

Nhà nghèo, bòn mót chỉ đủ tiền đi trại còn tiền vé máy bay thì phải xin xỏ người thân mà sao chẳng gặp may vậy! Dẫn do mãi mới đánh liều book vé một chiều để rồi báo hại người đưa đón phải tốn bao nhiêu thời giờ chưa kể hao thêm vài gallon xăng...Thiện tai, thiện tai! Xong chuyện vé máy bay, tới chuyện pack đồ đi trại mới rắc rối làm sao! Trưởng Phước bảo phải mang cái này... Trưởng Phước bảo nên mang...ôi thôi là ...chỗ nào mà ôm, chỗ nào mà đeo đây? Làm sao mà nhét hết vào backpack đây: nào lều, nào pad, nào sleepingbag, nào giấy hiking, nào dép, nào quần áo...rồi FirstAid lại cộng thêm đủ thứ linh tinh...cứ tính theo lời Trưởng Phước dặn dò thì có lẽ vẫn còn thiếu! Không biết Trưởng Phước có sao chép checklist đi du lịch không mà sao nhắc nhở kỹ lưỡng thế! Báo hại đàn em thật thà như chú tám nhà quê, đem nhiều thứ linh kinh mà từ lúc đến trại cho tới lúc mãn trại cũng chưa hề đụng tới! Chỉ khổ cho thân gầy phải cõng backpack nặng nề một cách oan uổng, khác nào Ban Huấn Luyện cho bài học nhập môn để thử thách! Cũng may, chỉ phải mất thêm chút tiền ký gửi nếu không về nhà mà bảo vợ đấm lưng chắc là không xong! Hình như thấy lỡ xúi dại đàn em mang nặng nề tội nghiệp nên hôm du hành tới Brownsea Island, Trưởng Hui cố tình mời đàn em đi theo lộ trình ít lên non xuống suối... Cảm ơn Trưởng Hui có hảo ý.

Chưa tới đất trại tưởng đâu chỉ có mình là thuộc vào hàng lão tướng, dè đâu sao ở đâu xuất hiện nhiều đầu bạc thế! Thế là thế nào? Nghĩ thầm: chắc là các Trưởng huấn luyện đấy! Ngày khai mạc trại mới rõ ràng là những trại sinh đầu bạc đầu hói cũng đứng trong hàng ngũ của các Đội...Ban đầu ngỡ các anh chị đầu bạc này đi trại cho vui, không ngờ càng ngày càng thấy già mà gân thiết! Nhìn lên thấy mình lép vế mà nhìn xuống thấy đàn em nó phát biểu tiếng Mỹ nghe

chóng mặt càng thấy khờp...! Cũng may ở Mỹ hơn chục năm tiếng Mỹ còn nghe tiếng được tiếng không, nếu chỉ biết có “ao ta ta tắm” thôi thì...chẳng biết ra làm sao?! Ấy vậy mà ở chung một Đội, sắp đàn em nó cứ bắt mình phải rặn tiếng Mỹ để nói chuyện và phát biểu idea với chúng, mới tội nghiệp cho thân già kém tiếng ngoại quốc này chứ! Tới chừng gần tới ngày về chúng mới xỏ tiếng Việt tưởng đâu chúng là du học sinh!!! Thật hết biết! Sao cũng đã từng đi trại mà ở trại này có nhiều chuyện để nói thế. Phải nói là thời tiết ở đây quá nóng nực. Đã thế, không biết Trưởng nào trong Ban Huấn Luyện chia Đội mà nhét đàn em chưa hề quen biết này ở địa đầu giới tuyến vậy? Tuổi đã sáu bố rồi mà cứ phải chạy dốc, nhiều khi cũng chóng cả mặt. Hay là hôm tới trại nhìn thấy mặt khó ưa nên đi “leo dốc” cho bỏ ghét chẳng?

Ở trại huấn luyện có khác! Giờ giấc cứ như chạy đua, khu vực Đội lại ở xa nên cứ phải chạy lên chạy xuống để tới hội trường thật là quá vất vả. Nghĩ bụng cứ như thế này mà vợ bắt gặp chắc khó lòng còn cho đi trại. Bù lại thì các Trưởng phục vụ nhà bếp của Ban Huấn Luyện khá hùng hậu lại cao tay nghề nên cung cấp các bữa ăn cho trại sinh thật chu đáo và đầy đủ nếu không muốn nói là dư thừa và chất lượng tuyệt vời. Hôm trại tuyên dương các Trưởng phục vụ nấu ăn, đàn em vỗ tay rất thật tình bị đàn em ngồi kế bên

thúc cùi chõ mới ngưng. Tuy là trại huấn luyện nhưng cũng có khá nhiều trò chơi để thư giãn...chỉ phải Đội của đàn em chẳng thắng được giải nào...Bù lại sau một ngày trực, Đội được tuyên dương phục vụ vệ sinh tốt. Thấy thế cũng mát cái ruột. Ai dè Đội nào cũng được tuyên dương như thế cả và cũng phải vỗ tay, chứ sao? Mọi người vỗ thì mình cũng vỗ cho vui! Chưa hết, hôm thi đua phóng Rocket, tới lần trình diễn của Ban Huấn Luyện mọi người háo hức chờ

xem Rocket của Ban Huấn Luyện được chuẩn bị trước vừa to lại vừa đẹp chắc phải bay cao lắm. Cuối cùng do trở ngại kỹ thuật! Xin hẹn khóa tới nếu có Trưởng nào lọt ticket phải đi dự trại lần nữa sẽ được xem! Ôi thôi! Xin tha mạng! Đàn em dù tài nghệ kém cỏi cũng rán chu toàn ticket, nếu không bị vợ nó cho giải nghề Hưởng Đạo ngay! Đề nghị Trưởng Hui đưa toàn bộ gánh hát này trình diễn tại Thăng Tiến 10 may ra đàn em có cơ hội thưởng lãm. hai tiểu bang nơi đàn em cư ngụ: Hưởng-Đạo mà! Lại chuẩn bị check list đến nơi thôi! Lần này không dám quấy rầy Trưởng Phước nữa đâu! Thôi nhé Bắt tay tất cả các Trưởng Huấn Luyện...cùng anh chị em trại sinh Tùng Nguyên 6. Hẹn tái ngộ tại Thăng Tiến 10.

Sơn Miêu Kiên Tâm

Ngô ĐứcThịnh

VIẾT VỘI Ở TRẠI

Lại một ngày nữa trôi qua. Thời gian ở Gilwell đi nhanh thật! Sau một ngày học hỏi những trò chơi thật thú vị và bổ ích, đàn Trâu Rừng “Buffalo” cùng nhau quay quần ở BP Hall để “gặm gỏi gà”. Phải công nhận “gỏi gà” của QM’s ngon hơn cả cỗ non. Ngay cả “sự nhức đầu vì Ticket” cũng không làm giảm bớt vị ngon của những bữa ăn không chê vào đâu được!

Nói đến “Ticket là Buffalo này thành “Bò Diên”. Làm sao để chọn 5 công tác để làm “Ticket” đây? Đúng là nhức cả đầu! Nhưng thôi! Mình hãy đi ăn một tô cháo nóng để phục hồi não bộ hầu suy nghĩ tiếp. Có thể khi mình ăn tô cháo và cảm thấy sự biết ơn sự hy sinh và khổ cực của QMs và các Trưởng trong Staff thì mình sẽ nghiệm ra một cái gì đó mà mình có thể làm cho bản thân, cho Đoàn, cho Phong TRào và dĩ nhiên, cho “Ticket”.

**Wild Wings
Buffalo Scribe**

CON ĐƯỜNG VUI

*Con đường vui xuyên rừng qua suối
Con đường vui vượt núi băng sông
Con đường vui chân bên rong ruổi
Con đường vui đích trước xa trông*

*Con đường vui suối reo ghềnh đá
Con đường vui hoa lá đón chào
Con đường vui gió len bờ nắng
Con đường vui mây trắng lao xao*

*Con đường vui say tình tử muội
Con đường vui huynh đệ nghĩa cao
Con đường vui ngủ ven bờ suối
Con đường vui hát dưới trăng sao*

*Con đường vui cuộc đời có mấy
Con đường vui đâu chỉ riêng ta
Con đường vui Hướng Đạo một nhà
Con đường vui- Một Ngày – Mãi Mãi*

Hương Hằng Hải

CÓ THỰC MỚI VỰC ĐƯỢC... ĐPV Gà Tô

Không ai trong chúng ta lại không từng nghe đến câu “Có thực mới vực được đạo”. Sống trên đời mà không ăn thì làm sao mà sống được! Mục đích cuộc sống của mỗi người có khác nhau và dù có làm gì đi nữa thì việc đầu tiên là phải “ăn”. Đứa bé mới lọt lòng mẹ đã biết ăn – bú sữa, người bệnh người già cũng phải ăn cho đến khi nhắm mắt...người homeless cũng phải ăn, các nhà tu hành cũng phải ăn... ai ai cũng ăn. Cả thế gian đều ăn...ăn sáng ăn trưa ăn chiều ăn tối ăn khuya, đang ngủ cũng mơ đến ăn, đi chơi cũng lo chuyện ăn và ...đi trại Tùng Nguyên VI lại càng phải lo chuyện ăn. Hôm nay Gà Tô tôi xin cống hiến tất cả các Trưởng trong Staff và các Trưởng trại sinh Tùng Nguyên VI một số hình ảnh về “Ăn” để thấy rằng “Có Thực Mới Vực Được Trại”

Đây là những đầu bếp tài ba của Nhà Hàng Tùng Nguyên VI tại Virginia lo ăn cho gần 100 thực khách trong suốt thời gian trại với danh hiệu Nhà Hàng 5 sao. Trước ngày trại,

các vị này đã khổ công để lo mua sắm dụng cụ nấu nướng và đủ mọi thứ thực phẩm. Các đầu bếp đã đề ra châm ngôn “Tứ Ăn” là: Ăn No, Ăn Dư, Ăn Ngon, Ăn Mệt Nghỉ. Có rất nhiều anh chị ăn cho no để học và chơi, ăn no rồi còn ăn thêm nên dư, lý do ăn dư là vì nó ngon quá, ngon nên ăn hoài cho đến lúc mệt, mà mệt thì phải nghỉ. Mệt nghỉ

nên đến hội trường hay bãi học ngủ gà ngủ gật. Thực vậy, các bữa ăn của Nhà Hàng Tùng Nguyên VI đã gây ấn tượng sâu sắc về bộ môn ẩm thực trại...

Nhà Hàng Tùng Nguyên VI không bao giờ ca bài: Cơm sống cơm khê cơm nhão cơm khét...

Không ai có thể quên được hương vị đậm đà của những tô phở gà béo ngậy vào những buổi

sáng trong rừng và bữa tiệc chia tay với món lobster hấp dẫn do các đầu bếp kỳ tài mà đứng đầu là bếp trưởng Gấu Cần Cù được thỉnh nấu từ thành phố Melbourne, Florida (đồ tể của mấy chú lobster) rồi đến

các chị Bồ Câu, Sơn Ca và Hoàng Yến là chủ của “Sài Gòn Quán” ở thành phố Bakersfield, California. Kể đến phải kể thêm Sóc Lém Lỉnh của Nam Cali, Đà Điểu Siêng Năng của Texas và trưởng niên Nguyễn Hữu Đệ của DC ham vui bỏ nhà nhào vô trại nấu ăn. Ngoài ra, trong Staff mỗi bữa đều ra tay bưng thức ăn, bày bàn, rửa bát, dọn dẹp và làm nhiều chuyện linh tinh trong nhà bếp để phục vụ các bữa ăn cho trại sinh... Mục tiêu cần phải đạt là làm thế nào cho các trại sinh yên tâm vừa học vừa ngủ vừa quây vừa chơi chứ đừng lo nghĩ đến việc nấu nướng (sướng thật!). Để cho công bằng, còn phải nói đến các đội trực trong ngày cũng khá vất vả để tiếp tay bày biện, dọn dẹp bếp núc, bàn ghế, bưng thức ăn... như đang bưng phở cho bà con xơi điểm tâm trước khi đến lớp.

bữa thì bánh cuốn, bữa lại bò kho bánh mì... rồi cà phê trà nóng trà lạnh, nước cam, trái cây... đủ thứ, ai muốn gì được nấy (trừ những cái muốn mà không được). Các bữa ăn trưa ăn chiều cũng vậy, các món ăn được thay đổi từng bữa và món nào cũng ngon lành và không bao giờ thiếu cho nên anh chị em mới đặt cho cái tên là “Nhà Hàng Tùng Nguyên” cũng không có gì là ngoa! Nhưng sau khi ăn quá no rồi sau đó phải tập hợp ngồi nghe giảng bài hoặc sinh hoạt thì không còn gì đau khổ cho bằng, hai lỗ tai thì nghe ù ù cạc cạc, còn hai con mắt thì cứ phải ráng mà mở trao tráo nhưng cũng chẳng thấy gì ngoài cơn mộng du lang thang vào rừng Goshen.

Nhớ lại những bữa ăn vui vẻ trong nhà hàng Tùng Nguyên mà muốn có dịp vác ba lô đi Tùng Nguyên tiếp...

Các bữa ăn thường nhật ở trong trại là như vậy. Còn ăn uống ở ngoài trời thì sao? Xin kể tiếp để bà con đọc chơi. Cái ngày mà bà con đến Brownsea, công cuộc ăn uống cũng không

Phở gà nóng hổi vừa thổi vừa ăn. Mọi thứ gia vị hành tiêu tương ớt có đủ đã bày trên bàn, thế là ta cứ việc “Đứng trước tô phở giờ này...” và “mời anh xơi mời chị xơi”

Nhưng chẳng phải chỉ có phở để ăn sáng mà mỗi ngày đều được đổi món, bữa thì phở,

kém phần phong phú. Buổi trưa cũng cơm phân bốn món tuyệt vời. Sau thời gian băng rừng lội suối gặp lắm chông gai, mồ hôi ướt đầm thì vào giờ ăn đâu đó đã có sẵn trên bàn, chỉ việc đến bê ra ngoài để xơi thôi. Sướng ơi là sướng. Có chàng phát biểu rằng “Ở nhà trước bữa ăn,

vợ còn sai làm đủ thứ chuyện mới được vào bàn ăn...ở đây có người nấu sẵn dọn sẵn, thật sướng như tiên ông...”

Brownsea là nơi tạo cơ hội cho trại sinh sống với nhau trong đội của mình, sinh hoạt, trao đổi kinh nghiệm, viết ticket, văn nghệ lửa trại ...và phải tự nấu nướng cho các bữa ăn. Thực phẩm được phân phối và trại sinh chỉ việc chỉ biến chế thành thức ăn mà thôi.

Không biết có phải vì tiêu hao nhiều năng lượng khi ở Brownsea hay không mà hình như đội nào cũng than là đói và đói sau khi làm lán hết cơm và thức ăn. Tuy thế, đêm ở lại Brownsea, mọi người hầu như không ai ngủ nghỉ gì mà cứ mãi mê tâm sự, quây phá, ca hát, uống trà uống

cà phê thâu đêm. Đám chim chóc trên đảo cũng không được yên vì tiếng động, chúng phải bay đi xa hàng chục dặm mới được bình yên. Và lũ cá dưới hồ cũng bị quấy rầy vì có một số chàng lén nhảy tòm xuống hồ để bơi.

Nói chung là chuyện “Có Thực Mới Vực Được Trại” là điều có thật xảy ra ở Tùng Nguyên 6 vào mùa hè năm hai nghìn lẻ mười của thế kỷ hai mươi mốt.

Phụ Trang Ăn Uống

Thưa quý bạn,
Khi ĐS Tùng Nguyên sắp hoàn tất để chuyển cho nhà in thì Nhóm Thực Hiện nhận được email của một số các anh chị ở San José, Orange County và Texas yêu cầu cho đăng vài hình ảnh thuộc trường phái “ẩm thực” cho bà con xem. Nhóm thực hiện xin làm vui lòng các bạn bằng phụ trang hình ảnh này.

Người ta hết uống lại ăn
 Còn em không uống chẳng ăn mới kỳ
 Ngày đêm chỉ bú li bì
 Trước sau chục cữ em thì tự nhiên
 Đi trại mà sướng như tiên
 Thanh thời em bú chẳng phiền lụy ai

CHỌN ĐẤT TRẠI TÙNG-NGUYÊN

Vào năm 2000, khi vừa hoàn tất phục vụ khóa Huy Hiệu Rừng lần thứ 3 với Châu Orange County, tôi được Trưởng Nguyễn Tấn Đệ gọi và yêu cầu tham gia vào toán huấn luyện Huy Hiệu Rừng dành cho các Trưởng Việt Nam với thủ bản mới được gọi là Khóa Huy Hiệu Rừng thế kỷ 21 dự trù sẽ tổ chức vào mùa hè 2001 tại tiểu bang Florida. Cùng thời gian vừa nhận lời với Trưởng Đệ, Khóa Trưởng của khóa Huy Hiệu Rừng thế kỷ 21 thuộc Châu Orange County cũng mời tôi tiếp tục tham gia toán huấn luyện của Châu, tôi đành từ chối để có cơ hội phục vụ các Trưởng Việt Nam đang sinh hoạt với BSA trên toàn Hoa Kỳ. Nhiệm vụ của tôi được mời đảm trách cho khóa Tùng Nguyên IV lúc đầu là Quản lý khóa (Quatermaster), tôi cũng đã có dịp sang Florida để cùng Tr. Đệ tham khảo đất trại, quan sát tình hình sinh hoạt tại địa phương để chuẩn bị cho vấn đề ẩm thực của khóa.

Gần đến ngày khai mạc khóa thì Trưởng Nicholas Việt Nguyễn vì vấn đề công việc làm nên không thể tiếp tục tham dự, Tr. Đệ yêu cầu tôi đảm nhận vai trò mới – Đội Trưởng Nhất. Khóa Tùng Nguyên IV. Khóa Huy Hiệu Rừng này đã được tổ chức và kết thúc thành công trên nhiều mặt :

- Là Khóa Huy Hiệu Rừng đầu tiên xử dụng thủ bản mới (thế kỷ 21) trên toàn Hoa kỳ qua Hội Hướng Đạo Hoa Kỳ (BSA)

- Là Khóa Huy Hiệu Rừng đầu tiên được BSA chuẩn thuận dành cho các Trưởng Việt Nam do Khóa Trưởng người Việt đảm trách vai trò Khóa Trưởng.

- Khóa tổ chức tại trại trường **Tanah Keeta Scout Reservation** với 48 khóa sinh và 17 Huấn Luyện Viên với thời gian từ ngày 2 đến ngày 9 tháng 6 năm 2001.

Bốn năm sau, Tùng Nguyên V được tổ chức qua Ủy Ban Quốc Gia Hướng Đạo Việt Nam (National Vietnamese Scouting Committee), Trưởng Nicholas Việt Nguyễn được chuẩn thuận để nhận vai trò khóa trưởng. Trưởng Việt chính thức mời tôi tiếp tục đảm trách vai trò Đội Trưởng Nhất một lần nữa, Khóa Trưởng đã chọn đất trại thuộc **Emerald Bay** ở đảo **Catalina Island**, tiểu bang California, từ ngày 2 đến ngày 9 tháng 4 năm 2005 gồm 37 khóa sinh và 19 Huấn Luyện Viên.

Sau Tùng Nguyên V tại Catalina, California vào năm 2005, Ủy Ban Quốc Gia Hướng Đạo Việt Nam đã chuẩn bị ngay cho chương trình tổ chức khóa Tùng Nguyên VI. Trước hết là thời gian được dự trù dựa trên những sự kiện liên quan đến những chương trình sinh hoạt của Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam.

Cá nhân tôi đã được Ủy Ban đề cử trách nhiệm khóa trưởng cho Khóa Tùng Nguyên VI. Dựa trên căn bản của các chương trình sinh hoạt của Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam cùng với trại họp bạn kỷ niệm 100 năm thành lập của BSA, chúng tôi quyết định chọn thời điểm năm 2009 tại trại **Pupukeya** ở đảo **Oahu Island** tiểu bang **Hawaii** từ ngày 26 tháng 4, 2009 cho đến ngày 2 tháng 5 năm 2009 (cá nhân tôi tham dự khóa Huy Hiệu Rừng tại nơi đây vào năm 1982) vì sau khi tham khảo đất trại ở trại trường Gilwell, London Anh Quốc nhân việc các thành viên của Ủy Ban tham dự trại họp bạn Thế Giới tại Anh kỷ niệm 100 năm thành lập Phong trào Hướng Đạo Hoàn Vũ thấy chi phí trại quá cao.

Thăng Tiến 9 thay vì tổ chức vào năm 2010, nhưng BSA lại kỷ niệm 100 thành lập Hội Hướng Đạo Hoa Kỳ nên Thăng Tiến 9 được tổ chức sớm hơn một năm. Những thủ tục hành chánh cho Khóa Tùng Nguyên VI tại Hawaii đã hoàn tất, Ủy Ban vẫn quyết định tiến hành cho đến thời điểm tháng 2, 2009 vì tình hình kinh tế đang trong giai đoạn khủng hoảng trầm trọng nên Ủy Ban quyết định thay đổi thời gian tổ chức khóa vào tháng 6, 2010.

Đất trại Hawaii không thuận tiện cho năm 2010, chúng tôi chọn trại trường quốc gia của Hội Hướng Đạo Hoa Kỳ **Philmont** thuộc tiểu bang **New Mexico**, nhưng những trở ngại về việc cung cấp thực phẩm không đáp ứng được nhu cầu nên chúng tôi cũng đã thăm viếng đất trại tại một trại trường nữa thuộc miền trung California, nhưng vẫn thiếu phương tiện theo sự đòi hỏi của Ban Tổ Chức cho nên, cuối cùng trại trường **Goshen Scout Reservation** thuộc tiểu bang **Virginia** đã được chọn. Lý do khi quyết định chọn đất trại này vào thời điểm đó, nơi đây sẽ được chọn là nơi tổ chức các kỳ Họp Bạn Quốc Gia của Hội Hướng Đạo Hoa Kỳ trong tương lai (về sau, BSA đã mua một khu đất khác tại West Virginia gọi là Summit để thực hiện các kỳ trại họp bạn mà công việc chuẩn bị dễ dàng hơn nếu sử dụng đất trại Goshen sẽ tốn kém và mất nhiều thời gian hơn di chuyển) Thời gian tổ chức Tùng Nguyên VI được chọn là từ ngày 19 tháng 6-2010 cho đến ngày 26 tháng 6-2010. Khóa đã tiến hành tốt đẹp với 59 khóa sinh về tham dự Khóa với 25 Trưởng Huấn Luyện Viên.

Lý Nhật Hui

GIA ĐÌNH BOBWHITE

Bobwhite là cái con ra làm sao từ thuở cha sanh mẹ đẻ đến bây giờ tôi chưa từng biết tới. Có nghe mấy anh chị em đi học Huy Hiệu Rừng nhắc tới nhưng cũng chẳng thèm để ý.

Hôm lên đến Tùng Nguyên VI, được sắp xếp vào Den 2, đội Bobwhite thì thật là nức cười, lúc chọn tiếng yell không biết con Bobwhite như thế nào, mà kêu Bobwhite bay cao bay cao bay xa, có ngờ đâu con Bobwhite nó giống như con chim cú, có bao giờ bay cho thật cao thật xa được đâu. Thôi cũng tự an ủi mình là anh khoá trưởng cũng là Bobwhite, anh Liên Đoàn Trưởng của mình cũng Bobwhite, chắc Bobwhite cũng ngon lắm, không đến nỗi tệ đâu! Món Bobwhite rôti thì tuyệt!

Chúng tôi gồm 7 anh em, chẳng biết có máu mủ gì không, nhưng có một điều tôi nghĩ, có lẽ chúng tôi là những đứa con cùng cha cùng mẹ. Cha là Hướng Đạo, Mẹ là Việt Nam. Gia đình Bobwhite gồm có, Anh Ngô Sĩ Hân, Trần Đình Thảo, Huỳnh Xuân Dũng,

Bùi Đình Luyện, Nguyễn Anh Tuấn, đưa em gái duy nhất Nguyễn Ngọc Mỹ và tôi là Nhan Thiện Hùng. Lần đầu tiên gặp nhau (first troop meeting) mọi người có hơi dè dặt với nhau một chút, sau đó chừng 5 phút là coi như mọi chuyện đều over, kết nhau ngay, rủ nhau ra tắm hồ, rồi gặp thêm mấy anh em của đội khác như anh Thịnh, Thuận, Đức, Việt để cùng tung tăng vùng vẫy dưới làn nước mát rượi. Xin thưa là chúng tôi lúc đó chưa biết được luật lệ của trại nên được coi như không có tội khi đi tắm hồ, nếu biết luật mà còn phá luật thì thiệt là tệ quá! Màn đêm buông xuống. Đêm đầu tiên. Cơn mưa bất chợt ập đến thật bất ngờ, mấy anh em co cụm lại trong lều của tôi ngồi tán dóc, tâm sự với nhau bên ấm trà Tàu, mấy miếng khô bò, chip, chuyện trò rồi ca hát, cười đùa, Anh Hai Ngô Sĩ Hân của chúng tôi là người rất đa tài, tuổi đã gần 7 bó mà cứ như lão “ngoan đồng”, nào là văn sĩ, chủ bút vài tờ báo, thi sĩ, và lại có một chất giọng hát cải lương thật tuyệt vời, nghe cứ như “Thanh Sang” vậy.

Qua những lúc vui chơi tâm sự chúng tôi bắt đầu vào vấn đề mà cả nhóm cùng quan tâm chung, trở về với mục đích tại sao chúng tôi đến nơi này, đến để làm gì và phải làm như thế nào. Chúng tôi có những anh em sinh hoạt rất lâu với Phong Trào và có những người mới toanh, có những người nắm trọng trách lớn trong đơn vị sinh hoạt, như những Crew Advisor, Scoutmaster,

Cubmaster, và có tôi là người không có việc gì làm hết. Chúng tôi ngồi cùng nhau san sẻ kinh nghiệm cho nhau, đêm nào cũng hơn 1 giờ khuya mới đi ngủ.

Thấm thoát ngày đã trôi qua. “Nhật Xuất” bắt đầu là ngày mới, hôm qua là Sói con của gần 40 năm trước, bắt đầu cuộc đời Hướng Đạo, hôm nay tiếp tục trong vòng tuần hoàn của tạo hóa, cần khôn quay ngược trở lại, có chút gì đó bồi hồi xao xuyến.

Nhân đây tôi cũng xin được phép nói vài cảm nghĩ, gần đây tôi có đọc bài trên một bản tin có Trưởng đã viết

bài về Huy Hiệu Rừng, và cho là Huy hiệu Rừng (không rõ ở đâu) nay bị lợi dụng ban phát bừa bãi cho những người không có khả năng, theo như bài viết thì người phải thật tài giỏi và đạt nhiều đẳng thứ trong Phong Trào Hướng Đạo mới có khả năng lấy Huy Hiệu Rừng. Xin thưa theo ngu ý của tôi nếu chúng ta quan niệm như thế thì Phong Trào Hướng Đạo Việt Nam tại hải ngoại đã chết từ lâu rồi. Khoá huấn luyện mở ra là để đào tạo cho những người trưởng thành, có tấm lòng và nhiệt huyết với Phong Trào. Chính họ là những người học hỏi những điều mới mẻ để đem về

xây dựng, củng cố cho đơn vị mình và thực hiện công việc giáo dục những thế hệ sau. Nếu không tạo điều kiện cho nhiều Trưởng tham dự Huy Hiệu Rừng thì lấy kiến thức Hưởng Đạo ở đâu ra để họ sinh hoạt thực hành tại các đơn vị! Thử hỏi tại Hoa Kỳ, các Trưởng có Bằng Rừng lúc còn ở quê nhà thì đến nay còn được bao nhiêu Trưởng đang sinh hoạt? Xin các Trưởng hỷ xả cho, những thủ bản và những định kiến lâu đời nếu cảm thấy không còn phù hợp và lợi ích cho Phong Trào, ta nên thay đổi là vừa, mỗi thế hệ, mỗi thời đại có tầm nhìn khác nhau, không thể rập theo khuôn mẫu cũ. Tôi kêu gọi các Trưởng hãy mạnh dạn làm những điều gì mà chúng ta cho là đúng và thích hợp có lợi cho Phong Trào thì hãy cố gắng theo đuổi mục đích cho đến cùng. Hãy áp dụng bài học chúng ta đã học, “October Sky”.

Brownsea Island

Những ngày đáng ghi nhớ nhất của kỳ trại là hai ngày ở Brownsea Island. Tất cả những khả năng, từ các sinh hoạt thể chất đến tinh thần đều được anh chị em trong đội áp dụng một cách triệt để qua phương pháp hàng đội tự trị. Anh chị em cùng nhau dọn dẹp khu “nhà của mình”. Dem những kỹ thuật cá nhân ra thao diễn, tự chế ra những vật dụng, dựng cổng, làm chổi quét nhà, dựng nhà tắm, nấu nướng... Có lẽ cái làm cho nhiều người thắc mắc và muốn biết nhất là cái nhà tắm của Bobwhites. Nhiệt độ cao vì thời tiết oi bức cả ngày nên chúng tôi cảm thấy rằng buổi tối nếu không tắm thì khó lòng mà có được một giấc

ngủ ngon sau một ngày làm việc cật lực. Và trong vòng 10 phút là anh em nhà Bobwhite đã để ra cái nhà tắm dã chiến liền, có dây máng đồ, có bồn đựng nước, có chỗ để bàn chải xà bông... rồi thì có cả đèn nữa mới độc đáo chớ! Đơn giản thôi, chúng tôi dời hai cái ghế bố trong lều ra ngoài sân để ngồi chơi, lấy cái thùng nhựa đựng đồ ra làm bồn chứa nước, đi xách nước về đổ vào bồn, xách từ từ tránh sự đổ ỷ của thiên hạ. Tinh thần đồng đội được thể hiện ở đây, người đi tắm sau sẽ refill nước cho người tắm trước. Trước khi bắt tay vào làm công việc dựng nhà tắm chúng tôi đã có buổi họp để xét xem mình có vi phạm quy định của trại hay không, và nếu vi phạm thì vi phạm ở mức độ nào, bởi vì chúng tôi biết đường đi ra nhà tắm lớn, chúng tôi biết đường xuống hồ, nhưng xét cho cùng ra nhà tắm lớn thì không được vì ban quản trại đã có quy định là trại sinh không được ra khỏi Brownsea Island. Nếu cho đi tắm như vậy thì SPL đã thông báo rồi, còn đi tắm hồ thì không thể được vì đã có lệnh cấm rất rõ ràng vì lỡ có sự việc rủi ro xảy ra thì ai sẽ là người chịu trách nhiệm đây? Giải pháp dựng nhà tắm là ổn thỏa cho cả đôi bên nhưng tại sao chúng tôi lại không phổ biến cho các đội cùng biết nhỉ? Nguyên do là cái bệnh “màu cờ sắc áo”, chúng tôi ích kỷ vì muốn chỉ có Bobwhite sạch và thơm tho, còn mấy con thú kia đều hôi hám hết, ”Bobwhite Self-reliant, supportive, responsible, and committed, và Bobwhite cũng xấu xí nhất luôn”.

Màn đêm buông xuống, lửa rừng bùng lên, hôm nay Bobwhite làm coordinator cho chương trình lửa trại, đúng là số để bọc điều nên mới được

giao nhiệm vụ này. Khi hỏi đến các đội xem có đội nào nhận nhiệm vụ quản trò, quản lửa... gì không thì anh em mấy đội đều xung phong lãnh hết, vậy nên Bobwhites khoẻ ru. Giao việc cho các đội xong, coi như Bobwhite hoàn thành nhiệm vụ một cách xuất sắc. Đêm lửa trại vui quá! Bobwhite có anh chàng lười biếng nhất là tôi, cái gì cũng không chịu tập, có hai vở kịch câm, anh em mọi người muốn tập dợt một chút, tôi nói “thôi khỏi tập” vì sợ kịch bản bị lộ sẽ mất hay, anh em cũng đồng ý không tập. Vậy mà lúc ra diễn cũng OK lắm, ngó qua mấy đội kia thấy họ tập phát tội luôn, mấy anh chị bên đội Eagle vừa tập hát lại vừa tập múa nữa chứ. Có vẻ cũng xôm tụ ra phết.

Đêm cuối Brownsea Island

Chúng tôi ăn cơm rất sớm rồi cùng nhau ngồi vừa uống trà nói chuyện với nhau vừa bầu đội trưởng, đội phó. Bobwhite rất dân chủ, phải bầu bằng phiếu đảng hoàng chứ không theo lễ lối “hội đồng ở hội đồng gặt”, có nghĩa là không phải lắc đầu và gật đầu. Chúng tôi đang ôn lại chuyện vui buồn, kế hoạch cho tương lai, chợt anh Ngô Sỹ Hân có vẻ xúc động nói rằng: “già rồi không biết có kịp làm ticket để lấy hai gỗ không đây nữa?”. Không biết ý kiến từ đâu phát ra, thôi mình làm ngay hai gỗ đặc cách trao cho Trưởng Hân để anh Trưởng già khỏi mất công chờ đợi. Thế là anh em lấy cửa ra cửa, đục đẽo, mài dũa làm cấp tốc hai mảnh gỗ, vừa làm vừa trò chuyện mãi cho đến gần 11 giờ đêm mới xong để “trao tạm” cho Anh Hân. Bây giờ mới là giờ linh để cho đám Bobwhites ra khỏi ổ đi quây. Trong khi mọi người xum họp quây quần trò chuyện với nhau thì chúng tôi đi phá làng phá xóm, đi ngang qua các đội khác kêu ầm lên như ra lệnh là “đã quá giờ rồi, tất cả phải đi ngủ! 11 giờ là phải đi ngủ hết, không được thức khuya trò chuyện nữa”. Lúc đó đã là 11:15 pm. Vậy là bà con chẳng cần biết ất giáp hư thật gì cả, không cần biết đội nào là đội trực hôm nay hoặc lệnh của ai đưa xuống mà cứ nghe Bobwhite nói là răm rắp tuân theo. Nhịn không nổi cả đám Bobwhite phải phá lên cười ầm, lúc đó mọi người mới biết là bị Bobwhite lừa.

Hãy tự chèo lấy thuyền Anh

Chúng tôi đến thăm đội Bear vào lúc nửa đêm, mọi người còn đang ngồi chơi, chúng tôi đến bày trò ca hát, cứ đòi nếu Bobwhite hát một bài thì đội Bear phải tiếp một bản, rồi cứ thế lần lượt Tr. Ngoan, Tr. Khoa, Đức, hát đáp lễ, vui thật là vui! Được một lúc thì “Cha nhà thờ” đòi chơi đốt pháo và nổi lửa trại, thế là anh em kéo nhau ra nhóm lửa ngồi quây quần bên nhau, được khoảng nửa giờ thì ai nấy đều đã quá mệt và còn phải chuẩn bị hành trang cho ngày rời trại nên đành phải chia tay nhau về ngủ, hẹn gặp lại sáng mai. Thế là coi như xong, đêm nay là đêm cuối cùng trên đất trại, nằm nhìn ánh trăng mờ mờ sau màn sương, không ngủ được, cứ suy nghĩ viễn vông cái cảnh “Sàng Tiễn Kháng Nguyệt Quang” của nhà thơ Thôi Hiệu sao mà hợp cảnh với ta bây giờ quá. Ngày hôm nay có lẽ là ngày bận rộn nhất, từ sáng đến giờ tất bật với toàn là chuyện ăn chơi, sáng sớm được xuống hồ bơi lội, chơi Kayaking, câu cá, ăn BBQ, trưa lên lều BP ngồi nghe nói chuyện về ngành Tráng, cái đề tài mà có lẽ mọi người rất thích thú nếu được nghe và thảo luận vào một dịp khác. Mọi người đều bị cơn buồn ngủ hành hạ nên không còn hứng thú để tâm mà nghe. Cuộc chia tay bịn rịn, đâu đó có một vài giọt nước mắt của các ACE thật xúc động. Nghi thức tạm biệt diễn ra trong đoạn đường rừng tối tăm. Mọi người nhắm mắt, người sau đặt tay lên vai người trước để đi đến dự buổi lễ cuối cùng của khóa Huy Hiệu Rừng và nhận lời nhắn nhủ qua đồng tiền kim loại lưu niệm từ tay Anh Khóa Trưởng. Có lẽ đây là buổi lễ trang trọng nhất

mà tôi được chứng kiến từ trước đến giờ. Thôi cố gắng nhắm mắt ngủ đi, sáng mai còn đoạn hành trình dài để trở về, cứ nghĩ cuộc đời như là một giấc mộng, có gã “Thuần Vu Phần” nào đó đã lạc vào “Hoè An Quốc” trong 6 ngày đã trôi qua. Không ngủ được, hồi sáng này thả mình trôi trong dòng nước mát lạnh dưới hồ, tôi đã tự hỏi “tôi đã học được gì, hiểu được gì, biết gì, và sẽ làm được gì cho Phong Trào sau khi đi dự khoá huấn luyện này?”, nhưng tôi vẫn chưa tìm ra được một câu trả lời thỏa đáng cho chính bản thân mình. Có lẽ khoá huấn luyện đã thành công tốt đẹp, chương trình huấn luyện thật tuyệt vời, nhưng đối với bản thân, tôi thấy hơi thiếu thiếu chút gì chất lượng từ ban giảng huấn. Nhưng xét cho cùng thì thật cảm ơn các Trưởng trong Staff, các Trưởng đã chuyển đạt cho chúng tôi nhiều điều

hay, chúng tôi cố gắng học thì sẽ giỏi, các Trưởng cố gắng dạy thì sẽ hay, ngày sau tôi học giỏi thì tôi đi dạy, lúc đầu mới dạy còn chưa hay, dạy nhiều lần thì chắc sẽ hay hơn...

Hìhìhì... dong dài quá phải không? Thôi hãy ngủ đi. Hướng Đạo là trò chơi của trẻ em, nhưng luôn là những ưu tư và công việc của người lớn. Hãy tự nhủ lòng “Ngọc Bất Trắc, Bất Thành Khí”.

Giấc ngủ đã chìm sâu, những gương mặt thân quen của những con Bobwhites ẩn hiện, dạt dào những tình cảm trong những ngày đã qua. Vũ trụ và con người đều có những sự chuyển hóa. Biết đâu ngày nào đó Bobwhite cũng có thể bay cao bay xa...

Bobwhite

Nhan Thiện Hùng

HƯỚNG ĐẠO LÀ GÌ ?

Trong buổi sinh hoạt “Quanh Ánh Lửa Hồng” tại Brownsea Island đêm 23 tháng 6, anh chị em trong đội Antelope đã trình diễn vở kịch ngắn “Hướng Đạo Là Gì?” dưới cái nhìn rất ư là “ấm thực”. Mời các bạn thưởng thức

Tư Bambi (Male) Kính thưa các Bambi, hôm nay Tư Bambi tôi xin giới thiệu với các Bambi một Phong Trào giáo dục thanh thiếu niên rất hấp dẫn và hữu ích. Đó là Phong Trào Hướng Đạo. Vậy Hướng Đạo là gì? Có Bambi nam hoặc Bambi nữ nào biết Hướng Đạo là gì hay không?

Hai Bambi (Male): Dạ...dạ...Hai Bambi tui rất thích ăn món bánh tôm và cũng rất thích chơi Hướng Đạo. Vậy theo tui Hướng Đạo là một món ăn rất khoái khẩu mà nhiều người rất mê: đó là món **bánh tôm**

Tư Bambi: Chu choa! Anh Hai Bambi này coi bộ rất thực tế. Đúng rồi! Hướng Đạo là một món ăn rất bổ cho cả già trẻ lớn bé. Đó là chiếc bánh tôm. Bây giờ xin các Bambi phân tích xem trong chiếc bánh tôm đó gồm có những thành phần gì nào...

Ba Bambi (Male): Thông thường muốn làm bánh tôm thì ta phải có: tôm tươi, cà rốt, khoai lang và bột mì...

Thế Huỳnh-Tư Bambi

Mến gửi về đội Antelope-Bambi Dễ Thương: Mom, Anh Hai, Anh Ba, Em Năm, Em Sáu, Em Bảy và Út Mập.

Tư Bambi: Chúng ta vừa nghe anh Ba Bambi đề cập đến thành phần của Hướng Đạo. Bây giờ, chúng ta thử xem hành trình của một Thiếu Sinh từ lúc gia nhập Hướng Đạo tới lúc được trao đẳng hiệu cao quý là đẳng hiệu Đại Bàng thì em ấy sẽ được “nấu nướng...” như thế nào? Khi mới chập chững bước chân vào Đoàn thì việc đầu tiên là...

Năm Bambi (Female): Dạ xin thưa Quý Anh Chị Bambi, theo kinh nghiệm mần bếp lâu năm của Em Năm Bambi này thì việc trước tiên phải làm là...lặt bỏ đầu dọt cho mèo xơi, sau đó là dùng bùi nhùi bằng kim loại để lột vỏ cho thật sạch...

Tư Bambi: Lặt đầu bóc vỏ là giai đoạn em Thiếu vừa nhập vào Đoàn. Sau giai đoạn lột xác này, em Thiếu sinh sẽ bước vào các giai đoạn huấn luyện. Huấn luyện em cách nào đây? Mời em Sáu Bambi chia sẻ kinh nghiệm

Sáu Bambi (Female): Xin thưa với các Bambi rằng, giai đoạn này là giai đoạn quan trọng, nếu không khéo sẽ hư bột hư đường hết, hóa ra hoài công vô ích. Đây là lúc bắc chảo lên bếp, đổ dầu vào. Đợi dầu vừa nóng rồi cho các thức trên vào trong chảo và trộn lên cho đều...

Bảy Bambi (Male): Theo em Bảy Bambi này thì đây là giai đoạn rất quan trọng vì các em Thiếu sinh có thích thú để tiếp tục theo đuổi Hướng Đạo hay không là do ở sự khéo léo của các Trưởng. Trong giai đoạn này, chúng ta phải nhớ là...Xin mời Bambi Út Mập cho ý kiến về giai đoạn này

Bambi Út Mập (Male): Bambi Mập xin góp ý là chúng ta nên để lửa nhỏ riu riu mà thôi, đừng mở lửa lớn. Nếu để lửa lớn quá thì bánh của chúng ta sẽ bị cháy...ăn hồng được đâu...

Tư Bambi: Đến đây thấy ý kiến của các Bambi rất hay. Nhưng nếu trong khi huấn luyện, em thiếu sinh cảm thấy chán nản muốn bỏ cuộc thì chúng ta phải làm gì?

Hai Bambi: Chẳng có gì khó khăn cả. Chạy ra chợ mua một bịch bột ngọt nêm vào cho vừa ăn...nhưng chớ có cho vào nhiều quá, khô cổ và khát nước thì không nên tí nào...

Ba Bambi: Gặp trường hợp này, các Bambi đừng bối rối, chúng ta hãy bình tĩnh ngồi xuống nói chuyện với các em để động viên và giải đáp mọi thắc mắc để khuyến khích các em tiếp tục cuộc chơi Hướng Đạo, hoặc có thể viết thư cho em và trước khi bỏ bức thư vào phong bì, các Bambi phải nhớ...

Năm Bambi: Nhớ bỏ vào một ít dầu ăn và lắc cho đều. Nhớ...lắc cho đều.

Sáu Bambi: Đọc được thư, em thiếu sinh sẽ cảm động lắm vì được các Bambi để ý chăm sóc. Em sẽ tiếp tục sinh hoạt với Thiếu đoàn. Trong lần trở lại này, để các em có một suy nghĩ tốt về các Bambi, trước khi đi họp, các Trưởng nhớ phải...

Bảy Bambi: Bôi một ít bơ lên mặt. Nhớ, đừng dày quá, sẽ mau ngán...

Bambi Út Mập: Thế là chẳng bao lâu các em sẽ qua các giai đoạn của Thiếu sinh. Thời gian từ khi vào Thiếu đoàn đến khi đạt đẳng hiệu Đại Bàng khoảng chừng...

Hai Bambi: 30 phút. Vâng, chừng ba chục phút sẽ chín. Chúng ta dọn ra đĩa và đem lên mời tất cả Bambi cùng xơi..

Tư Bambi: Các Bambi hãy duyệt xét và thực hiện đúng các điều chúng ta vừa trình bày, chắc chắn các Bambi sẽ có thể trở thành một Trưởng giỏi và có thể dùng những kinh nghiệm của mình để làm ticket trong Tùng Nguyên. Hy vọng các Bambi chúng ta sẽ là những người nhận được 'GỖ' rất sớm. Nói tóm lại, Hướng Đạo là...

Tất cả Bambi: Một món ăn vừa ngon, vừa bổ vừa rẻ lại vừa dễ làm...

ĐẾN VỚI TÙNG NGUYÊN

Cùng đến với Tùng Nguyên
Nơi gió mát trăng hiền
Bốn phương về hội ngộ
Vang khúc hát triền miên

Về đây từ muôn lối
Bạn vùng Bắc Cali
Tôi miền Trung Texas
Ta cùng một hướng đi

Anh lão niên đầu bạc
Em tuổi trẻ đôi mươi
Gặp, tay bắt miệng cười
Rạng màu Hoa Bách Hợp

Mặc ban trưa nắng chói
Dầu trời chiều mưa rơi
Trong vòng tay thân ái
Đích cả ta đến nơi

Châm ngôn Sói Găng Sức
Thiếu sinh hầy Sấn Sàng
Gian nan đều vượt cả
Học, chơi, hát vang vang

Mưa thấm tình tử muội
Nắng ấm nghĩa đệ huynh
Rừng xanh lời chim hót
Suối ngọt gọi bình minh

Cùng đến với Tùng Nguyên
Nổi vòng tay thân ái
Hương Đạo là mãi mãi
Một ngày là trăm năm

Lâm Viên

RESTAURANT “TN”

Đứng đầu nhà bếp Tùng Nguyên
Trưởng Hoàng-Chief Cook nấu cùng Tr. Huê
Bữa ăn chẳng món nào chê
Cũng nhờ Phi Yến đứng kề Trúc Chi
Lao vào bếp chẳng nghĩ suy
Kim Dung tay khéo thị phi chỗ nào?
Suốt tuần nấu nướng chiên xào
Trưởng Cường Trưởng Đệ ai nào kém ai
Mặc cho sớm tối hôm mai
Ngày ba bốn bữa miệt mài ta ăn
Tùng Nguyên trại ở Goshen
Suốt ngày hết uống lại ăn tưng bừng
Kể ra nhiều món quá chừng
Bánh mì xa xiu canh sườn dưa chua
Bò tái chanh vị sour sour
Cà ri Ấn Độ nêm vừa đủ cay
Cháo gà với thịt xé phay
Món tôm rang muối trình bày rất xinh
Mỗi bữa ăn – tiệc linh đình
Gà xào sả ớt bạn mình thích xơi
Lại còn các món ăn chơi
Sườn ram đậu phụng bò xào brocoli
Kể ra chẳng thiếu món chi
Từ bún riêu đến món mì pasta
Bánh bao buổi sáng bày ra
Paté chaud, sữa gọi là điểm tâm
Sơ sơ vài chục món ăn
Cà phê cà pháo khi cần thức đêm
Trại Tùng Nguyên chẳng thể quên
Suốt đời nhớ mãi cái tên nhà hàng

Đại Bàng Phiêu Lưu

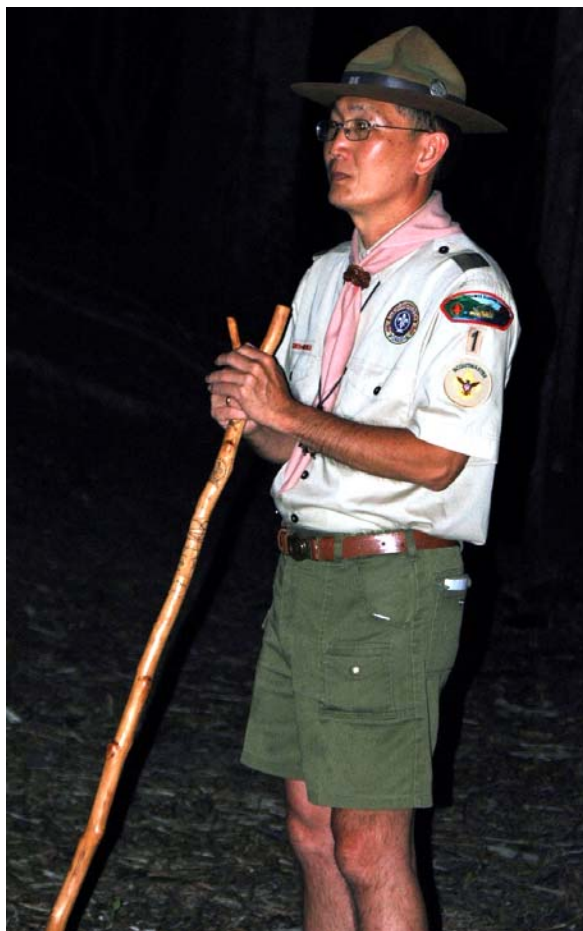

THE END TÙNG NGUYỄN VI

By Alina Lee Thiên Nga Năng Động

The sun has dropped behind the hills beyond the lake. The air is cool and all around me, I smell dirt and moss. My eyes have adjusted to the darkness, lit only by candles in paper bags. I listen to the wind through the trees, the shuffling of my fellow Scouters, lined up in the field. And I watch as each one makes his or her way up to the man at the edge of the hill. He's wearing a campaign hat and standing straight, though grasping a slim wooden staff in front of him. He extends his left hand to each Scouter and shakes their hand in a symbol of respect and brotherhood. Everyone makes it through, and then finally it is my turn. I step up to him and finally shake the hand of our Wood Badge Course Director – my father.

Scouting, and Wood Badge specifically, has always been destined for me. Since the day my dad propped me up and placed his neckerchief and beads and Boy Scout hat on me before I was even two years old, we'd both been counting down the days until I could be a Scout. As a child, weekends were all I looked forward to, not because of sleeping in or the absence of school, but because the weekend meant Scout time. It meant laying out my uniform and pinning on all the proper pins and securing my personal rope under the shoulder loop, all ready for Sunday's meeting. It meant asking my mom to sing the Vietnamese Scout song with me 17 more times so that I was ready. It meant going through my advancement packet to see what I could sign off this week. It meant that it was time to go back into a world I understood, a world full of direction and camaraderie and acceptance.

Though the faces changed as I followed my dad from troop to troop, the friends I've made have left lasting marks on my memory. The handfuls of Truong in both Lien Doan Chi Lang and Lien Doan Hoa Lu were my extra mommies and daddies, older sisters and older brothers, each contributing to my self-confidence and self-worth. My heart swells with love and gratitude whenever I think of them. And my peers: the dozens of Scouts I grew up with, the endless field trips, the memorizing of each other's home phone numbers, the late night ghost stories in our tent, the pranks. It startles me often when I see or speak with an old Scout friend and I realize that they are my oldest friends who continue to stay in my life because of Scouting.

As wonderful as my childhood was, my adult life has been filled with just as many fortunate experiences. I went through Wood Badge at the age of 19 with two of my best friends and learned about leadership of youth that was at once so similar and yet so different from the leadership of peers. I think my close relationship with my dad made working with Scouters who were my dad's age easy and familiar. Every Wood Badge course

was filled with compassionate people just like my dad, each willing to share their life's wisdom with me and to support me through my first years of adulthood. I watched as one after the other was asked to serve as the Scoutmaster of a course and I longed for the day it would be my dad's turn.

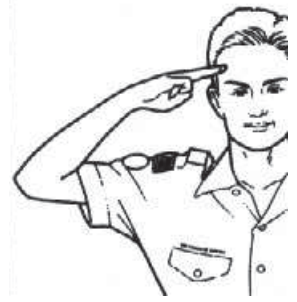
From the minute Daddy became the Course Director for Tung Nguyen

IV, it was an ever-accelerating race to get it as perfect as we both wanted it to be. And by the time we were standing on that hill, with Camp Goshen's lake to our backs, looking out at the 59 participants who had come to be a part of my dad's dream, I was shocked to realize that it was all over. The endless months, or years really, of dreaming and planning and discussing – it was all done. Regardless of the things that didn't work out quite the way we had thought it would, or the things that simply didn't happen at all, this was it, the end. How did I feel?

I shook his hand to follow procedure, but then quickly wrapped my arms around him. There was relief, sadness, disbelief, joy, exhaustion, pride, even numbness, all rolled up in my mind

CHÀO CỜ Ở TRẠI

Kevin Đức Nguyễn Buffalo

Vài hôm trước đây tôi nhận được email từ Đội Trưởng Nhất (SPL) của Tùng Nguyên 6 yêu cầu tôi kể lại một sự kiện đáng nhớ nhất tại trại huấn luyện Bằng Rừng được tổ chức hồi tháng 6 năm 2010 tại Goshen Scout Reservation thuộc tiểu bang Virginia. Sau nhiều ngày đắn đo suy nghĩ thật kỹ, tôi quyết định “bật mí” cái “bí mật” này để cho mọi người cùng biết.

Sáu tháng trôi qua thật nhanh kể từ ngày chia tay tạm biệt Tùng Nguyên. Trở về địa phương, mọi người tạm xếp những kỷ niệm đẹp vào lòng để tiếp tục lao vào vật lộn với cuộc sống hằng ngày. Nào là công việc, nào là áp dụng những kỹ năng học được ở Tùng Nguyên vào đơn vị của mình, nào là lo cho gia đình... Ôi thôi! Đủ mọi chuyện để lo lắng, đâu có thời giờ mà ngồi nhớ lại hết những ngày “Tuyệt Vời” ở rừng “Gỗ Sơn” (Goshen). Tôi tin chắc rằng, mỗi người trong chúng ta đã đi dự trại đều có những kỷ niệm nhớ đời ở Tùng Nguyên. Đối với tôi và một vài người, có lẽ ngày mà Toán Huấn Luyện để các trại sinh ở lại ngoài đảo Brownsea Island để được “tác oai tác quái” là ngày đáng nhớ nhất.

Tôi nhớ rất rõ vào buổi chiều hôm đó, trời lâm râm đổ hạt xuống trên đảo Brownsea, mọi người thay phiên nhau đi xuống phòng tắm gần Ranger Station. Riêng tôi thì không. Tôi không xuống phòng tắm. Tôi đã có một toan tính khác... Từ ngày bước chân vào đất trại Tùng Nguyên tôi vẫn thường ao ước được nhảy xuống hồ nước để bơi lội, vũng vầy, đùa vui cho thỏa thích. Ngặt nỗi là những quy định sinh hoạt trong trại của Ban Huấn Luyện hơi khắt khe và chưa có cơ hội thuận tiện nên tôi chưa thực hiện được ước mơ là chuồn ra hồ để bơi. Mọi ngày, chúng tôi rất bận rộn với những khóa học,

thảo luận, dự các trò chơi, đặc biệt là đặt nhiều tâm trí vào việc viết “tickets” nên ước mơ đơn sơ trên cũng thường đi vắng. Nhưng hôm nay không ngờ cơ hội đã đến! Chúng tôi được đưa ra Brownsea Island và hoàn toàn sống và sinh hoạt theo phương pháp Hàng Đội Tự Trị. Không còn một Trưởng huấn luyện nào ở đảo Đất Thánh này cả. Ông bà ta có câu “Vắng chủ nhà gà mọc đuôi tôm hay gà vọc niêu tôm gì đó...”. Hôm nay tôi phải thực hiện ước mơ của mình cho bằng được: nhảy xuống hồ để bơi...

Sau khi rủ rê được thêm một vài Trưởng nữa, chúng tôi lần la đi về hướng bờ hồ trong lúc trời đang mưa. Nhưng khi chúng tôi đến nơi thì trời cũng vừa tạnh và không còn sấm sét nữa. Trời đã về chiều và life guard đã không còn hiện diện ở nơi đây. Sau vài phút suy nghĩ, tôi quyết định “chơi luôn”. Tôi và một Buffalo khác lao xuống nước trong lúc một số khác hãy còn đang phân vân.

Nhưng liền sau đó thì mấy chú Bambi, Bear... cũng lao xuống nước như những con thiêu thân. Công bằng mà nói, có vài Trưởng vẫn giữ đúng kỷ luật, nhất định không chịu nhảy xuống hồ mà chỉ ngồi trên bờ giữ vai trò life guard để cho chúng tôi yên tâm đùa vui dưới nước. Làn nước trong mát làm cho chúng tôi vô cùng sảng khoái. Chúng tôi đùa giỡn với nước, tiếng cười và tiếng la hét vang vang cả một góc rừng chiều...

Chúng tôi được thỏa thích trong khoảng thời gian độ mười phút thì mấy life guard riêng của chúng tôi la lên báo động “Chết rồi, Ranger

tới! Ranger tới!”. Lúc đó chúng tôi chỉ muốn lặn luôn xuống đáy hồ thôi. Chẳng đáng dừng, chúng tôi, từng em, từng em mặt mày tiu ngửu lần lượt bò lên khỏi hồ nước và lòng thầm nghĩ...chắc phen này thế nào cũng sẽ bị Ranger mét với SPL và cả đám sẽ bị “lên lớp” thê thảm! Nhìn anh chàng Ranger với nét mặt rất mực “hình sự” càng làm cho chúng tôi lo lắng thêm. Trời ơi! Mình đi học Bằng Rừng và thông hiểu nội quy sinh hoạt trại mà bị bắt quả tang vi phạm luật trại như vậy thì biết ăn làm sao nói làm sao bây giờ đây!? Tôi thật không an lòng khi nghĩ đến chốc nữa đây phải trả lời về chuyện rủ rê bơi lội của mình. Chờ cho chúng tôi rời khỏi bờ hồ, anh chàng Ranger mới leo lên xe và lái đi mất hút. Có người trong bọn nói nhỏ “Chắc là anh ta đi tìm SPL đó” khiến cho cả bọn cười rần lên. Chúng tôi, sau đó quyết định đồng tình “im re”, chuyện tới đâu hay tới đó, trở về với Đội với Đoàn và những sinh hoạt học tập, vui chơi rất thân tình trong những ngày còn lại.

Rồi những ngày trại cũng chấm dứt trong vô vàn lưu luyến. Mọi người chia tay tạm biệt Tùng Nguyên và trở về với đời sống bình thường thường nhật cho đến khi nhận được email của SPL yêu cầu tôi viết về “buổi chiều lên đi tắm hồ”. Tôi rất ngạc nhiên và cho đến khi ngồi viết những dòng chữ này tôi vẫn chưa biết tại sao SPL lại biết hết mọi chuyện.

Cuối cùng, qua lần quây phá này tôi rút ra được bài học là: Khi chúng ta quá nghiêm khắc với các em thì chúng sẽ dễ phạm nội quy. Hãy lắng nghe các em và tạo cơ hội cho chúng được thực hiện những ước mong trong phạm vi “có thể được” dưới sự hướng dẫn và trông nom của chúng ta.

SÓI CON LÊN ĐOÀN

Để có mặt tại Tùng Nguyên VI, chúng tôi đã lần lượt nhập trại vào ngày 19 tháng 6-2010 bằng những chuyến xe đưa đón của các Trưởng trong Staff hoặc do các Trưởng và Trưởng Niên thuộc Vùng Hoa Thịnh Đốn. Một vài trại sinh đến sớm hơn và cũng có một số ít trại sinh đến đất trại rất khuya khoắt và được phân phối vào các Den (Đàn) từ Den 1 đến cận Gilwell Field để được tiến đưa Lên Đoàn (Webelos To Scouting Bridging). Đây là một nghi thức sinh hoạt mà chúng tôi đã học được từ Tùng Nguyên VI và buổi lễ Sói Con Lên Đoàn đã gây cho chúng tôi một ấn tượng khó quên. Nhân Staff cho ấn hành Đặc San Tùng Nguyên VI, chúng tôi xin gửi một số hình ảnh về Lễ Lên Đoàn vào sáng ngày 20 tháng 6. Mời các bạn xem.

ABC

ẢNH LẠ TÙNG-NGUYỄN

Trong thời gian dự trại, nhiều trại sinh đã chụp được nhiều hình ảnh sinh hoạt trại. Đặc San Tùng Nguyên VI nhận được một số ảnh của Trưởng Hạ Bá Phúc và Đại Bàng Phiêu Lưu. Xin phổ biến đến bà con để thưởng ngoạn. **ĐSTN**

Con Gì Kia?

Ôi má ơi! Đau quá!!!

Bỏ rác vào đây Nè !!!!

Bộ làm lảng hết hả?!!!

Đớp muối

Ticket! Buồn ơi là buồn !!!

TN's Spa

Bàn ta ... ta nằm!!!

TN's Hair Salon

Viết Tickets theo kiểu Thầy Đồ!

Kiểu ngồi bên sườn đồi

Nhâm nhi buổi sáng !!!

Nhịn ăn viết Ticket!

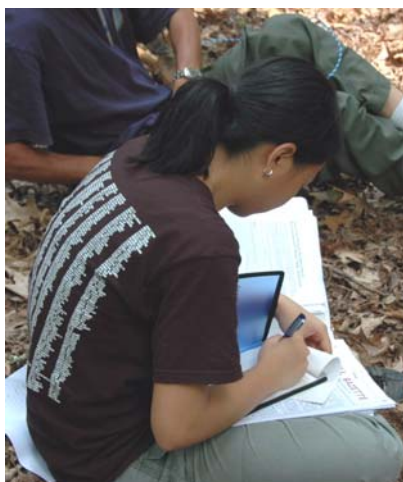
Hết nằm rồi ngồi viết

Dựa cột mà viết !!!

Tranh thủ viết cho nhanh

Ngồi thẳng lưng mà viết

Viết Ticket mà còn tìm vần thơ

Một mình một gốc!

NHỮNG NGÀY TÙNG NGUYÊN

Hơn một tuần, sau khi trở về từ khóa huấn luyện WR-TN6 ở Goshen - Virginia, tôi để tâm tư lắng đọng rồi mới ghi lại những cảm xúc của mình về những gì đã học hỏi, cũng như sự gặp gỡ bạn bè từ khắp nơi hội tụ về trong những ngày chung sống ở đất trại có cái tên thật thơ mộng là Tùng Nguyên.

Những ngày trước khi lên đường tôi thật là lo âu, nôn nóng sắp xếp mọi thứ vào backpack sao cho đầy đủ mà không quá nhiều, cũng không ít quá để đáp máy bay đi dự trại. Từ Texas sang Virginia mất hơn 5 giờ vì phải đổi chuyến bay một lần và ngồi chờ đợi ở phi trường. Tôi được khuyên nên mặc uniform khi đi máy bay vì nhỡ có “chuyện gì” thì còn được...bảo hiểm đền! Tuy nhiên khi mặc bộ đồng phục Hướng Đạo, tôi rất hạnh diện vì có vài người cùng chuyến bay cười vui vẻ chào tôi. Một người ngồi kế bên tôi là một ông Mỹ trung niên chào tôi với một nụ cười thân thiện, ông bắt chuyện và nói về chuyện Hướng Đạo. Thì ra khi còn trẻ ông ta cũng có sinh hoạt Hướng Đạo, tôi bèn khoe với ông về trại huấn luyện Wood Badge tại Virginia, ông ta nói là điều đáng tiếc trong đời ông là chưa lấy được bằng rừng, như vậy là tôi và các bạn bè tôi vẫn là những người may mắn, phải không các bạn?

Chia tay ông Mỹ bằng cái bắt tay trái và chào đúng nghi thức HD, tôi xuống máy bay tại

phi trường Dulles và về nhà bà chị. Virginia vào tháng sáu trời không oi bức như ở Houston, cảnh vật tươi mát vì hai bên đường cây cối xanh tươi, tôi đã từng sống ở đây nên lần này trở về có những cảm xúc như tìm lại trong tôi những kỷ niệm êm đềm như trong một bài hát tôi nghe đâu đó “*về đây nghe em*” của Trần Quang Lộc, “*Về đây nghe em, về đây mặc áo the đi quốc mộc...*”. Tuy không có áo the, quốc mộc nhưng bộ đồng phục Hướng Đạo tôi đang mặc trên người cũng làm cho tôi hạnh diện.

Chiếc xe van của trưởng Hiếu chở chúng tôi đến trại, con đường vòng vo qua những khúc quanh, hai bên đường là vách núi đá và vực không sâu lắm, trên xe mọi người đang ngủ trừ hai trưởng Hiếu và trưởng Việt, tôi nhìn mông lung ra ngoài và nghĩ liệu mình có kham nổi bảy ngày trong trại hay không, vì tôi chưa bao giờ dự một trại nào lâu quá ba ngày.

Đón chúng tôi là các trưởng trong Staff, Trưởng Nguyễn Cửu Lâm hướng dẫn tôi đường đến lều và chỉ cho mọi ngõ ngách trong trại, sau đó tôi và các bạn đến nhà ăn (mà cũng là phòng hội họp ở BP Hall) để thưởng thức một tô bún rêu nóng hổi thơm nồng vị rêu cua- rau-ngò, nhất là vị cay xé lưỡi của ớt hiểm đã làm tăng thêm cường độ kích thích cho vị giác.

Vì chúng tôi đến trại trước một ngày nên có thì giờ đi thám hiểm các nơi, chúng tôi quyết định đi ra bờ hồ dạo mát, chỉ mất khoảng 5 phút đi từ nhà ăn đến bờ hồ thế mà chúng tôi đi lạc gần một giờ đồng hồ mới đến nơi. Cảnh mặt trời lặn tuyệt đẹp giữa mặt hồ phẳng lặng và núi non bao bọc xung quanh, ba bạn trẻ đi cùng

tôi đã xuống canoe chèo ra giữa hồ để tận hưởng những giây phút tuyệt vời giữa núi rừng. Còn tôi, trưởng Thảo và trưởng Phò thì đứng ngắm hoàng hôn, mặt trời dần dần lặn khuất xuống mặt hồ trả lại không gian tĩnh mịch của khu rừng. Đó là buổi tối đầu tiên trên đất trại Goshen mà tôi không bao giờ quên được.

Về đến lều tôi ngủ vui như chết cho đến sáng hôm sau. Có một con chim gì mà tôi không biết tên hót lạnh lạnh làm người say ngủ như tôi cũng phải tỉnh giấc. Rồi ngày nào cũng vậy, khoảng 5 giờ sáng là nghe tiếng con chim hót như đồng hồ báo thức. Sáng sớm hôm đó tôi gặp các bạn cùng Liên đoàn tôi, họ đến đất trại rất khuya, ai nấy đều mệt nhọc sau một quãng đường dài và những đêm không ngủ trên xe chạy liên tục từ thành phố Houston đến đất trại Tùng Nguyên. Gặp lại nhau chúng tôi rất mừng vì “phe ta” đã đến trại đông đủ. Sau bữa ăn sáng no nê và ngon miệng chúng tôi được hướng dẫn đi thăm lều trại chia theo nhóm. Khu đất trại rất rộng nên dễ bị đi lạc đường, do đó lúc nào chúng tôi cũng phải có bạn đi cùng nhất là vào buổi tối. Chiều thứ bảy đúng 3 giờ chúng tôi dự buổi lễ với nghi thức trang nghiêm và sau đó chúng tôi được chia thành tám đàn từ 1 đến 8 là tiền thân của 8 đội Antelope, Beaver, Bear, Bobwhite, Buffalo, Eagle, Fox, Owl, và Bear. Tôi thuộc đội Bear (Gấu).

Ngày thứ nhất: Chủ nhật, buổi sáng lúc 8 giờ chúng tôi tụ tập tại Gilwell Field để làm lễ chào cờ, SPL của trại WR-TN 6 không ai xa lạ là trưởng Phạm Ngọc Phước – một trưởng rất vui tánh và tốt bụng của Liên Đoàn chúng tôi, tại đây tất cả trại sinh tham dự đều là **Sói Con** trong ngày đầu, ngay tối hôm đó có lửa trại do các Trưởng trong Staff làm thực hiện, trưởng Trần Gia Phú làm chúng tôi cười vui bao nhiêu với các trò chơi thì khóa trưởng Lý Nhật Hui trang trọng bấy nhiêu trong bộ đồ HĐ trình bày tiểu sử của Lord Baden Powell. Chúng tôi say sưa nghe trưởng Hui trình bày, sau buổi lửa trại, chúng tôi về lại lều ngủ một giấc ngon để chuẩn bị cho những ngày học và sinh hoạt kế tiếp.

Ngày thứ nhì: Sáng sớm 7 giờ chúng tôi có điểm tâm. Nếu kể về những sinh hoạt hằng ngày mà không nhắc đến ban ẩm thực của khóa là một thiếu sót lớn. Ban ẩm thực quả là danh bất hư truyền chuyên nấu về các món ăn Việt Mỹ tuyệt vời làm cho chúng tôi ăn không ngừng miệng, thực đơn thay đổi mỗi bữa kèm theo các món tráng miệng ngon lành. Trái cây, nước trà, nước ngọt cũng được mang ra trong những buổi học tại phòng họp BP nóng bức dù rằng với hai cái quạt lớn đã mở hết cỡ nhưng cũng không làm cho không khí mát dịu hơn. Buổi sáng hôm nay chúng tôi với nghi thức **Sói Con** lên đoàn khi vượt qua cầu đề trở thành những **Thiếu Sinh**. Điều này làm cho anh bạn Gấu Phệ của chúng tôi phải “khóc” chỉ vì anh ta chỉ muốn làm sói con mãi mãi.

Ngày hôm ấy chúng tôi phải làm totem của đội và đội Gấu chúng tôi nghĩ ra hình bàn tay gấu để làm totem và cờ đội. Design này được gấu Mindy khéo tay vẽ ra và chúng tôi có lá cờ đội trông rất là “Gấu”.

Ngày thứ ba: Ngày này chúng tôi thật sự rất bận rộn với những bài vở, khi nghe giảng bài mà thỉnh thoảng ngủ gục vì thời tiết oi bức dễ làm chúng tôi xao lãng trong khi ghi chép notes. Ngày hôm đó chúng tôi học làm 5 tickets, dù rằng đã được hướng dẫn cách làm tickets bởi cô Trưởng xinh đẹp dễ thương Alina nhưng chúng tôi khổ sở vì phải viết dự án nhằm đem lại lợi ích cho Liên Đoàn, hướng dẫn cho các em học tập để thăng tiến mà lại phù hợp với yêu cầu của khóa Huy Hiệu Rừng. Tôi đã thảo ra 5 dự án và nộp cho trưởng Nguyễn Cửu Lâm rồi hồi hộp chờ đợi vì sợ tickets mình bị trả lại và phải sửa lại dự án. Những đêm thức thâu

đêm ngồi đập muỗi viết lại tickets vì thời hạn nộp bài sắp đến, một số anh chị em hoàn tất hơn 50% nhưng một số bạn vẫn còn chưa tìm được cho mình dự án thích hợp để viết. Thật khổ ơ! là khổ! Ngày cuối chúng tôi tụ tập tại phòng họp BP để duyệt lại lần cuối rồi mới nộp cho troop guide, cuối cùng tất cả chúng tôi cũng làm xong các tickets. Thế là “thoát nạn”, gánh nặng như được trút xuống khỏi đôi vai của chúng tôi, giờ thì có thể vui chơi được rồi.

Ngày thứ tư: Tất cả chúng tôi sẵn sàng lên đường đi thám hiểm Brownsea Island. Mười giờ sáng đoàn bắt đầu lên đường thay vì một giờ trưa như đã định. Đoàn thám hiểm chia làm hai cánh: cánh thứ nhất đi theo lộ trình đã định là băng rừng vượt núi, cánh thứ hai gồm những đoàn sinh “lão thành” đi theo lộ trình ít gian nan gập ghềnh hơn. Chúng tôi đi theo từng đội, mỗi đội cách nhau 5 phút, vừa đi vừa phải tìm những dấu vết trên đường, lúc đầu đội Gấu khởi hành trước đội Buffalo nhưng vì đi lạc hết một đoạn thành ra gặp nhau ở cuối đoạn đường leo dốc bị Buffalo Thiện chọc quê quá vì đi trước mà đến sau. Chúng tôi vừa đi vừa hát hò, thi nhau xem đội nào hò “hét” to nhất, chúng tôi vai mang balô nặng, chân bước đều, tay chống gậy, nhưng nụ cười trên môi mọi người đều rạng rỡ. Hôm đó thời tiết thật đẹp không nóng bức như mọi ngày. Qua chuyến đi này tôi mới thấy thám tình đồng đội “Gấu” của chúng tôi được thể

hiện như thế nào, buổi sáng trước khi tập hợp gấu Khoa và gấu Long giúp tôi và Mindy mang hết những đồ đạc nặng nhọc, tôi chỉ mang trên lưng balô nhẹ vì trước đó tôi bị đau lưng khá nặng, tôi còn nhớ không thể cúi xuống để cột dây giày vì leo dốc bị tuột ra, Khoa là người cúi xuống giúp tôi cột lại, nhưng các bạn có biết Khoa là “Gấu Phệ” đã mang balô nặng mà phải cúi xuống cột dây giày đâu phải là chuyện... để phải không các bạn? Cuối cùng thì tất cả các đội cũng đã đến đích. Brownsea Island cũng không khác gì khu đất trại Tùng Nguyên mà chúng tôi vừa rời khỏi, chỉ tội là không có chỗ để tắm mà nhiệt độ ngày hôm đó là high 85, low 66 và humidity là 88%. Sau khi chất balô vào lều, chúng tôi lãnh thực phẩm cùng soong nồi chảo chén... để tự nấu ăn, thế là gấu Tuyền, gấu Thúy, và “gấu Mẹ” trở tài nấu ăn để rồi chúng tôi thưởng thức tận tình các món gà do gấu chế biến ngon hết chỗ chê. Tối hôm đó chúng tôi có lửa trại do chính các đoàn sinh tự làm quần trò, quần lửa đến các tiết mục văn nghệ tự biên tự diễn, càng về khuya trời càng lạnh, chúng tôi ngồi gần bên nhau tâm sự, chia sẻ buồn vui bên lửa trại ấm đường, ngọn lửa không sáng bập bùng nhưng đủ soi sáng những gương thân yêu của các bạn cùng đội với tôi. Mọi người không ai nói ra nhưng ít ra qua kỳ huấn luyện này ai ai cũng tự nhủ rằng sẽ cố gắng giúp cho đoàn phát triển mạnh và mang những gì mình học để hướng dẫn các em trong tinh thần Hướng Đạo giúp ích mọi người. Sau cùng chúng tôi chia tay về lều ngủ, tôi chắc các bạn cùng mơ giấc mơ đẹp như tôi, hay ít ra cũng nở nụ cười tươi trong giấc mơ!!!

Ngày thứ năm: Chúng tôi dậy sớm như thường lệ, sinh hoạt theo từng đội, vài bạn của tôi lại “vác” tickets ra làm tiếp hy vọng khi về lại trại Goshen sẽ nộp cho troop guide trước kỳ hạn. Buổi tối cuối cùng tại Brownsea Island để lại cho chúng tôi nhiều kỷ niệm vui, buổi chiều tối sau khi ăn xong và dọn dẹp để sẵn sàng sáng mai nhổ trại, chúng tôi đang ca hát thì thành lính đội Bobwhite xuất hiện và mời chúng tôi dự lễ trao “Gỗ Giả” cho Bobwhite Ngõ Sỷ Hân trước khi quá “trẻ”. Hai cục gỗ này được trưởng Thảo đẽo và cột dây rất đẹp, chúng tôi lại có một dịp nữa để cười thoải mái vì buổi trao “Gỗ” này,

sau đó chúng tôi thi đua ca hát và cùng thưởng thức một màn cải lương do Bobwhite Hân và Gấu Ngoan trình diễn rất hay. Trời đã quá khuya mà chúng tôi không ai muốn đi ngủ cả, ai cũng muốn nấn ná bên ngọn lửa ấm áp để sưởi ấm và tâm sự với nhau. Sáng hôm sau tất cả lên đường trở về đất trại Tùng Nguyên, đoạn đường về dường như ngắn hơn, mọi người hò dô ta và hát những bài hát hùng tráng làm không khí trở nên sôi nổi hơn và không ai cảm thấy mệt nhọc. Buổi tối chúng tôi dự một buổi lễ trang trọng cạnh bờ hồ, dưới ánh lửa bập bùng chúng tôi theo thứ tự sắp hàng bước lên đồi cao được trang trí như các bộ lạc xưa và mọi người được khóa trưởng Lý Nhật Hui trao cho một nhánh lá thông khô nhỏ và một kỷ vật nhỏ sau khi bắt tay trái với Trưởng. Mọi người ra về trong im lặng, bước trên đoạn đường mòn ngoằn ngoèo được thắp sáng bằng những ngọn nến nhỏ được đặt trong các bao giấy đựng cát dọc theo hai bên đường, ánh sáng chỉ đủ soi sáng đoạn đường dốc dẫn về lều trại nhưng ánh sáng cũng soi sáng trong tim mỗi người chúng tôi một quyết tâm vững chắc là sẽ dìu dắt các em trở thành những Hướng Đạo Sinh thật sự giúp ích cho gia đình, cộng đồng và xã hội.

Ngày thứ sáu: Ngày cuối cùng ở trại chúng tôi làm lễ hạ kỳ trong không khí trang nghiêm. Mọi người tay trong tay cùng hát bài ca tạm biệt,

lưu luyến níu kéo tay nhau không muốn rời xa, những bạn từ tiểu bang xa như Cali phải ra về từ rất sớm, chúng tôi cùng nhau rời khỏi trại trên hai xe van trực chỉ về Houston, lái xe không ngủ trong 22 giờ đồng hồ chúng tôi về đến nhà, lại một lần nữa hát bài ca tạm biệt, tạm biệt thôi chứ

trong lòng mỗi người chúng tôi đều giữ riêng cho mình những kỷ niệm thật đẹp về trại huấn luyện Tùng Nguyên 6 khó quên... Nhớ mãi mãi trong tim mỗi người...

**Thủy Ngô
Bear**

SPL VIẾT

Bây giờ Phước bớt bận rộn vài hôm rồi lại lên đường tham dự National Scout Jamboree 2010, sẵn đây xin cảm ơn LM Thảo Victor Trần đã đến trại sớm để giúp phần thánh lễ Chúa Nhật cho các Trưởng Công Giáo. LM cũng là người, nghe nói tạo niềm vui cho các bạn thuộc đội BópWài, luôn hăng hái và có nhiều sáng kiến táo bạo và hay đến nỗi Staff không thể ngờ được!!! Kỷ niệm của SPL về Bóp Wài như sau:

Vào buổi tối đầu tiên ở Brownsea, khoảng 9:30 PM – trời oi bức, SPL lần mò trong đêm tối để đến thăm các đội. Khi vào “mật khu” của BópWài thì thấy mấy con chim “chào mào”, con nào con nấy đều có bộ lông lóng lánh mượt và thân mình rất thơm tho. SPL rất ngạc nhiên và bèn bước lùi lại vì xấu hổ do thân thể của mình hôi hám đầy bụi bặm... SPL hỏi bí quyết nào làm cho BópWài tốt lành như thế? Tất cả nam nữ “chào mào” đồng thanh lên tiếng: Đồng Trùng Hạ Thảo hà hà hà...

SPL tôi ngẩn ngơ ...!!!

Bút Ký
TÙNG NGUYỄN GỌI VỀ
Sói Đầu Bạc

* Tặng Tùng Nguyên 6, và đặc biệt, Đội Bobwhite

Tùng Nguyên! Tùng Nguyên! Tùng Nguyên!

Âm thanh nghe như quen thuộc, mời gọi, và gọi nhớ một khung trời mơ mộng, ở đó có rừng thông mây vây phủ, và cái lạnh se se như những ngày gần Tết ở miền Nam. Người ngoài đời có thể không biết Tùng Nguyên là gì nhưng đã vào sinh hoạt với Phong Trào Hưởng Đạo thì không ai không mơ một ngày nào đó được dự khóa Huy Hiệu Rừng, huy hiệu vinh dự nhất của Trưởng Hưởng Đạo.

Sói Đầu Bạc không ra ngoài thông lệ nhưng nghĩ mình chỉ mới mấy năm thâm niên nên ước vọng chập chờn! Hơn nữa thường hay quậy xếp mà Tr. Phạm Duy Thắng vẫn *thương tình* cất nhắc. Từ khi khóa mới dự định tổ chức ở Hawaii rồi dời về Philmont xếp đã gợi ý thì Sói chụp ngay cơ hội. Thế mới biết tinh thần Hưởng Đạo nó khác với ngoài đời nhiều. Trong nhà binh nếu kiểu này thì chỉ có nước đi Vùng I Vùng II hoặc đi học khóa tu nghiệp nào đó rồi mất chức về ngôi chơi xơi nước!

Ban đầu Sói dự định thử sức đi một mình nhưng Sói bà nhiều chuyện đã tiết lộ cho người bạn biết. Bà ấy rủ đi Maryland chơi một chuyến, ngoài ra “để ổng đi đường dài một mình như thế rất nguy hiểm.” Lời mật ngọt lọt lỗ tai với hơn nữa quá một mẻ với lũ cháu ở nhà nên muốn tránh né, bà bèn đi theo. Vậy là đồng ý nhất trí với nhau không cần gọi lại. Thế là thêm công tác mà thêm công tác thì đổi kế hoạch. Thay vì đi thẳng vào trại, phải đưa bà xã đến Olney.

Muốn làm ngạc nhiên người bạn, Sói phu nhân không báo trước. Khi xe đậu trước cửa nhà mới gọi cả hai số điện thoại không ai trả lời. Đồ nợ! Đoán mò rằng bà bạn đi bộ hay là đến nhà con

cái nhưng lại bỏ quên điện thoại tay ở nhà! Trong mấy phút bèn *phát minh* một giải pháp. Kiếm một chỗ ăn bữa cơm chiều nhẹ trong khi chờ đợi, với quyết định nếu đến giờ mà không liên lạc được sẽ chở bà xã vào trại luôn rồi tới đầu thì tới! Sau khi chạy khoảng mười dặm vào giờ cao điểm ở Maryland thì bà bạn gọi trở lại. Dặn dò và gọi gắm, Sói Đầu Bạc lên đường ngay.

Khởi hành từ thành phố Olney từ lúc năm sáu giờ chiều không biết làm thế nào mà mãi đến 10 giờ đêm ngày thứ sáu mới tới trại. Đến nơi rồi mà đèn đuốc tối om. Giữa rừng hoang không một bóng người. Chắc tại mình tới trễ, tất cả khóa sinh đã theo chỉ dẫn mật tập trung một nơi nào đó trong rừng để tìm lối ra theo Sói nghĩ tương tự như khóa Mười Sinh Thoát Hiểm trong nhà binh. Phân vân không biết có nên tiếp tục hay trở về với Sói phu nhân đang ở nhà người bạn ở Olney, chắc phải ba bốn giờ sáng mới tới.

Lần quân ở ngã ba đường một lát bèn quyết định đã đi thì phải tới luôn chứ chẳng lẽ trở về, yếu quá! Không thể bỏ cuộc được! Bèn chạy theo con đường rẽ hai ba dặm cũng chẳng thấy có dấu hiệu người sống. Giữa rừng khuya, nếu không là nhà binh chắc phải sợ ma lắm. Chạy thêm một lúc nữa bèn trở lại. Gần tới ngã ba phía bên trái tọa lạc một căn nhà có ánh đèn. May mắn người ranger xác nhận có khóa này và chỉ đường đi.

Trình diện nói ba điều bốn chuyện xong thì đã nửa đêm. Khóa sinh không được ngủ chung với Staff ở hội trường Baden Powell nên phải xuống dưới phòng họp Patrol Leader Council (PLC) làm một giấc không biết trời trăng mây gió là

gì. Sáng hôm sau ngủ dậy thấy *mấy em mới* hỏi ra mới biết chín Trưởng thuộc Liên Đoàn Đất Việt Houston đến lúc 4 giờ sáng sau khi vượt đường xa từ 3 giờ sáng ngày 17 qua Louisiana, Alabama, Mississippi, Georgia, Tennessee, và Virginia. Anh hùng xa lộ cử khôi đầu có thua gì Sói Đầu Bạc!

Nghe Tùng Nguyên cứ tưởng bỏ, sẽ thưởng thức cái không khí se lạnh vùng ôn đới Đà Lạt, hóa ra từ 85 đến 90 độ F là cơm bữa. Ngoài ra, hàng ngày lên dốc xuống dốc chắc khoảng chục lần. Đa số những trại trưởng đều thiết kế một cách *gian ác*! PB Hall và phòng họp PLC ngạo nghệ trên đồi cao nhìn xuống; nhà ăn và nhà tắm có khi kề bên có khi lại nằm ở một hướng khác, các *Đội đóng quân* rải rác quanh sườn đồi hoặc dưới chân đồi, hên xui may rủi. May nhờ rủi chịu, mà Den 2 chẳng hên tí nào, xa mút gần tới bờ hồ!

Nhưng học Huy Hiệu Rừng là học cái gì? Vì bị méo mó nghề nghiệp, lúc đầu Sói Đầu Bạc nghĩ Bằng Rừng hay Huy Hiệu Rừng là khóa Mưu Sinh Thoát Hiểm của quân đội cải biên, trong đó thử thách khả năng mưu sinh vượt thoát của khóa sinh, khi một mình hoặc một vài cá nhân vì lý do bất khả kháng nào đó bị kẹt trong rừng. Nhưng hóa ra không phải như thế mà là tham mưu cao cấp để duy trì và phát huy khả năng lãnh đạo chỉ huy của Trưởng Hướng Đạo. Chi tiết thì không biết phải kể sao cho hết, nhưng đại khái như là hiểu rõ vai trò và trách nhiệm của một Trưởng trong Phong Trào Hướng Đạo, cải tiến và nâng cao kỹ năng lãnh đạo, nói chung là vừa tu thân để làm gương cho Hướng Đạo Sinh vừa nắm vững các kỹ thuật tổ chức, điều hành, vận động, giao tiếp...

Đặc biệt trong Hướng Đạo, lãnh đạo chỉ huy không dễ như trong chính quyền và quân đội, vì trong những lãnh vực này thành viên có lãnh lương và kỷ luật - nhất là kỷ luật sắt trong nhà binh - nên kẻ dưới quyền không thể không tuân lệnh cấp trên. Trong Phong Trào, Trưởng cũng như Hướng Đạo Sinh đều tự nguyện, và tốn thì giờ cũng như tiền bạc, nhiều khi còn bị phụ nhân cảm râm nữa! Trưởng có khả năng thì có đoàn sinh và Phong Trào vững mạnh và phát triển.

Tại hải ngoại sau năm 1975 nhiều Liên Đoàn hoạt động tự phát từ trong các trại tị nạn ở Bidong (Mã Lai), Galang (Nam Dương),... và Palawan, Baatan (Phi Luật Tân). Rồi sau khi định cư, các Trưởng cũng thành lập và sinh hoạt ở nhiều nước sở tại, đặc biệt ở rất nhiều tiểu bang Hoa Kỳ, nhưng tất cả đều rời rạc và có tính tự phát. Đến tháng 7 năm 1983, Hội Nghị Trưởng Costa Mesa tại California nhằm phục hoạt tổ chức và hệ thống hóa lại Phong Trào, đồng thời thành lập Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam. Từ đó, có những Trại Huấn Luyện Huy Hiệu Rừng như sau:

- Tùng Nguyên 1: năm 1991 tại Canada (Thủ Bản của Hội Hướng Đạo Canada)
- Tùng Nguyên 2: từ 27/08-03/09/1994 tại California. (Thủ Bản của Hội HD Canada)
- Tùng Nguyên 3: từ 15-24/08/1996 tại Công viên Gilwell (Anh Quốc) với 139 trại sinh. (Thủ Bản của Hội HD Canada)
- Tùng Nguyên 4: từ 02-09/06/2001 tại Trại Tanah-Keeta, (FL) gồm 48 trại sinh. (Thủ Bản của Hội Hướng Đạo HK)
- Tùng Nguyên 5: từ 02-09/04/2005 tại Camp Emerald Bay, California. (Thủ Bản của Hội Hướng Đạo Hoa Kỳ)
- Tùng Nguyên 6: từ 19-26/06/2010 tại Goshen Scout Reservation, (VA) với 59 trại sinh. (Thủ Bản của Hội HDHK))

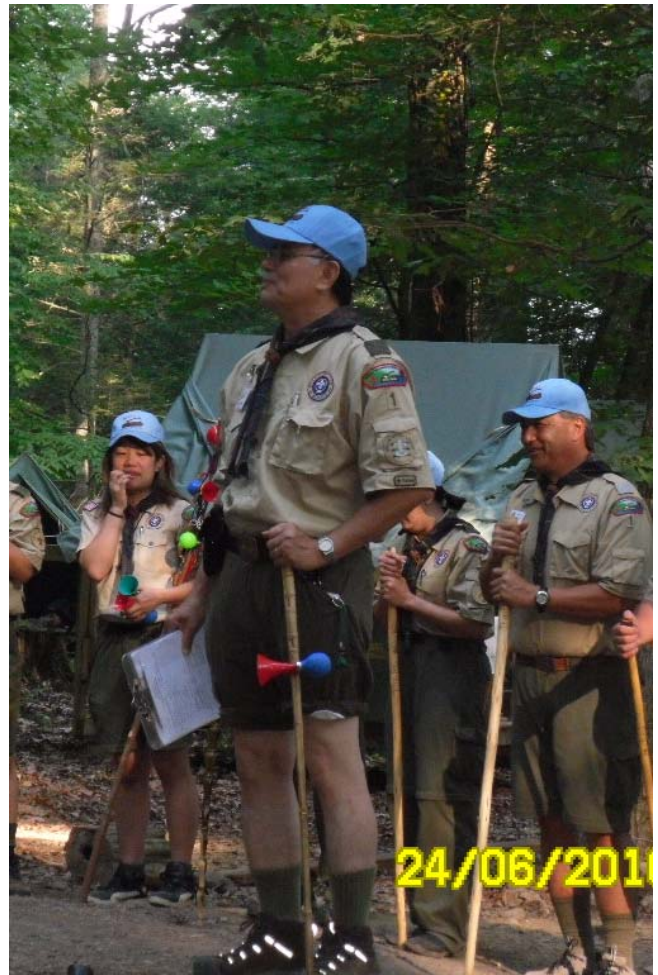
Một khóa học qui mô như thế phải cần một Toán Huấn Luyện thật hùng hậu chẳng những phải đến trại trường trước ít nhất một tuần lễ mà còn phải dự những khóa *tu nghiệp*. Staff gồm tới 26 Trưởng đều những Trưởng ba và bốn Gõ, trong số này Sói Đầu Bạc hãnh diện có *quen lớn* với một ít, nhất là hai ba Trưởng là *đồng hương khôi*! Trại chia ra các ban bộ không khác gì một trung tâm tâm huấn luyện khi trước: Khóa Trưởng và các phụ tá Chương trình, Yểm cứ, Hành chánh, Tiếp liệu, Báo chí, Giảng huấn, Kỹ thuật, Chuyển vận, Tuyên úy... Trưởng phụ trách khóa sinh và *Đội Trưởng Nhất - SPL* mà cánh nhà binh gọi đùa là *Thượng sĩ thường vụ*! Sói có một thắc mắc: Tr. Đậu Hữu Hiệp nghe tên tuổi đã lâu mà không thấy mặt trong trại!

Đặc biệt trong Toán Huấn Luyện! Ngoài cái chuyện cả vợ chồng (Trưởng Nguyễn Cửu Lâm & Nguyễn Liên Hương), cha con (Trưởng Lý Nhật Hui & Alina Lee) còn có bốn mẹ con (Trần Thị Huệ, Hồ Trúc Chi, Hồ Phi Yến và Hồ Ngọc Bích) dám đóng cửa Sài Gòn Quán bên Cali hai tuần lễ để đi phục vụ trại trường. Toán Huấn Luyện gồm nam phụ lão... không có ấu, không phân biệt tuổi tác giới tính quốc tịch, trong số này có 3 người ngoại quốc: Tr. Rick Kagawa, Huấn luyện viên; Dave Awana, Phụ tá Trưởng Khóa & Troop guide; và Collen Metzger, Troop guide. Có những Trưởng thật *nhí* nhưng không Trưởng nào *cứng* hơn khóa sinh.

Sói Đầu Bạc cứ đỉnh ninh mình già lão nhất nhưng không ngờ Tr. Lê Phước Phò Liên Đoàn Lạc Việt (San Jose) vào ngày nhập trại vừa đúng 76 xuân xanh, và Tr. Lê Thị Ngoan Liên Đoàn Âu Lạc (cũng San Jose¹) trắng tròn 70 lễ 1. Có lẽ Sói được sắp hạng ngang cơ với các Tr. Hạ Bá Phúc là phu quân của Phát Thanh Viên

¹ San José toàn trưởng quá date không hỉ?!

SPL Phạm Ngọc Phước bị xấn quần nên ngờ ngác nhìn trời hui quạnh?!

Hàng sau là các Trưởng huấn luyện

Khóa Trưởng Lý Nhật Hui và Chủ tịch Võ Thành Nhân cùng Đội Con Chim Bóp Hoài

Thanh Trúc của Đài Á Châu Tự Do; Tr. Võ Phước Nguyên, còn được gọi là *Võ Đông Sơ*, vì khóa này có Tr. Bạch Thu Hà, và hai người ở chung một Den; Tr. Hồ Ngọc Phố, người đã cho Sói Đầu Bạc những giây phút ấm lòng quên buồn ngủ; Tr. Nguyễn Đình Chính, mảnh đạn thời chiến tranh còn trong giò lên cơn nhức mỗi khi trái gió trở trời mà bị chĩa thuốc hoại; và Tr. Ngô Đức Thịnh từ tiểu bang Washington, chắc hồi xưa làm thầy giáo; tất cả đã quá lực tuần, có em xấp xỉ *thất thập cổ lai hi*.

Nhí nhất là Nguyễn Phương Thịnh sinh nhật 18 ngay trong trại Tùng Nguyên, còn đi học và available. Vậy các Trưởng nam độc thân còn không mau! Mẹ Thịnh cũng là trại sinh dự khóa này, đi theo để làm body guard cho con gái - lo xa quá, Trưởng Hướng Đạo đều là những con người đàn ông nhất! Tr. Nguyễn Ngọc Mỹ là *tân binh* hoàn toàn, mới gia nhập Hướng Đạo vài ngày trước khi lên đường nhập trại. Chắc nhờ bằng cấp hay quen lớn hay khả năng lãnh đạo chỉ huy mà được đặc miễn thâm niên và miễn học các khóa căn bản nghề Trưởng!

Lúc đầu ghi danh 61 nhưng giờ chót chỉ còn đúng 59 trại sinh mà California gần 2/3 rồi Texas 1/3; những tiểu bang khác một vài mống lẻ tẻ. Khóa sinh được chia ra làm 8 đội, và mỗi đội từ 7 đến 8 em, do một Trưởng hướng dẫn, mà tên tuổi vừa Mỹ vừa Việt như sau đây:

Đội 1: **Beaver** do Tr. Nathan Trần hướng dẫn;

Đội 2: **Bobwhite** do Tr. Collen Metzger hướng dẫn;

Đội 3: **Eagle** do Tr. Buffalo Nguyễn Tấn Tiến hướng dẫn;

Đội 4 **Fox** do Tr. Fox Patrick Nguyễn hướng dẫn

Đội 5 **Owl** do Tr. Hải Ly Gilwell Trần Gia Phú ² hướng dẫn;

Đội 6 **Bears** do Tr. Fox Nguyễn Cửu Lâm hướng dẫn;

Đội 7 **Buffalo** do Tr. Buffalo Phạm Tường Anh hướng dẫn;

Đội 8 **Antelope** do Tr. Bambi Dế Thương Hồ Ngọc Bích hướng dẫn;

Tất cả tám Den đều tập hợp những Trưởng nhiệt tình nhất, có khả năng nhất, và nhất là... đàn ông nhất - cái gì cũng nhất! Riêng đội 2 Bobwhite đặc biệt nhất!

² Thật là hên: Sói Đầu Bạc là bạn của Giáo sư Trần Gia Phụng mà người con hướng đạo tài hoa của giáo sư sử gia lại là cấp trên của Sói Đầu Bạc!

Tr. Lê Phước

Tr. Nguyễn Ngoan, 71 xuân phơi phới

Tr. Phương Thịnh, 18. Còn không mau!

Đội Con Chim Bóp Hoài

Do số phận an bài như hồi đi lính, Sói Đầu Bạc được xếp vào đội Bobwhite mà từ tạo thiên lập địa chưa bao giờ nghe tên. Phải là con thú rừng dữ dội như con sư tử, cọp, beo, gấu... chứ sao lại là một loài chim! Tiếng *chim* nghe hơi kỳ kỳ mà mấy đứa đội khác ganh tị đặt hỗn danh là *Bóp Hoài*, cũng vì tiếng hót đặc biệt của nó, “*Bóp Hoài, Bóp Hoài, Bóp Hoài - Bay cao, Bay cao, Bay xa!*” Giống như loài chim cú và chim quốc bên nhà, nó là một loài chim Bắc Mỹ sống dưới đất nhiều hơn trên trời từ Virginia mà nguyên quán là Hoa Kỳ, Mỹ Tây Cơ, và vùng Ca-Rip-Bê.

Nhìn hình thấy không đến nỗi nào nhưng qua bàn tay của Victor Thảo³ nó trở thành con chim bầu sinh ra bảy con *Bóp Hoài con* và sẽ còn đẻ dài dài trong tương lai nữa! Đặc biệt là cha nhà thờ mà nói chuyện bầu bì để chữa! Victor Thảo giải thích ý nghĩa của cờ đội bằng tiếng Anh, Sói Đầu Bạc tạm *diễn nôm* như sau:

1 (Góc trái trên) Đạo là con đường đi như trong Hướng Đạo - dẫn đường chỉ lối. Mình phải biết mới dẫn đường chỉ lối người khác được chứ!

2 (Góc phải trên) Huy hiệu Wood Badge Tùng Nguyên: WR-TN-06

3 (Chính giữa) Một con *Bóp Hoài* mẹ đang có bầu, và bảy chữ ký phía dưới tượng trưng cho bảy con *Bóp Hoài con* và còn nữa.

Cổng trại Đội Con Chim Bóp Hoài
tại Brown Sea

Trước tiên Đội 2 Bobwhite do Tr. Collen Metzger người Mỹ chính gốc, mà chúng tôi đặt tên theo tiếng Việt là Tố Liên, hướng dẫn. Trong lúc các đội khác được trưởng người Việt đỡ đầu, chắc Toán Huấn Luyện nghĩ tất cả thành viên đội này hiểu tiếng Anh *như vịt nghe sấm* và nói tiếng Anh *như vó* hoặc là đội *Bóp Hoài* toàn nói tiếng Việt nên cần Trưởng hướng dẫn không biết phe ta làm gì!

Tr. Tố Liên không nói bao nhiêu tuổi nhưng xem ra chắc cũng xôn xôn. Trước khi đi Hướng Đạo, Tố Liên là một chuyên viên chỉnh hình⁴, giải phẫu chấn thương, và làm phụ tá cho bác sĩ giải phẫu.... Thâm niên *quân vụ* trong ngành Hướng Đạo của cô là 14 năm, đã từng làm Den Leader rồi Assistant Scout Master và hiện tại làm District Webelos Transit Chair. Kinh nghiệm cùng mình! Một lần nữa, ở đây tính *cách gia đình Hướng Đạo* của Tố Liên thể hiện rõ ràng qua con cái. Có ba thằng con trai cô đều đem vào Hướng Đạo hết: Matthew là Eagle Scout 25 tuổi, Dakota là Star Scout 14 tuổi. Justin hiện tại là Tenderfoot, mới 10 tuổi rưỡi.

³ Được biết Victor Thảo đã thụ phong linh mục hơn 12 năm, trong đó hơn mười năm phục vụ tại Đài Loan, cho nên thông thạo rất nhiều ngôn ngữ.

⁴ Orthopaedic technologist

Từ trái sang phải Ngô Sỹ Hân, Nguyễn Anh Tuấn, Tố Liên, Nhan Thiện Hùng, Nguyễn Ngọc Mỹ, Victor Thảo, Bùi Đình Luyện, và Huỳnh Xuân Dũng

Nhưng đó chỉ mới đại cương về *Tiểu Đội trưởng* Tố Liên, những thành viên của *Đội Bóp Hoài* mới là điều đặc biệt và quan trọng. Có thể nói nếu không có *Bóp Hoài* thì đã không có Tùng Nguyên 6 cũng không ngoa, vì *Bóp Hoài* tập trung những anh hùng hảo hán danh trấn giang hồ từ trong nước ra tới hải ngoại! Kể tên từ *cứng cạy* trở xuống là Ngô Sỹ Hân, Nhan Thiện Hùng, Nguyễn Anh Tuấn, Bùi Đình Luyện, Huỳnh Xuân Dũng, Trần Đình Thảo, và *nhí* nhất là Nguyễn Ngọc Mỹ, em gái út.

Tại có em gái út Nguyễn Ngọc Mỹ mà *Đội Con Chim Bóp Hoài* phải động não phát minh sáng kiến xây dựng một cái nhà tắm dã chiến có một không hai tại Brown Sea. Ban đầu định căng vải bạt tại gốc cây nhưng thấy có vẻ lộ thiên quá sợ chim chóc thú rừng nhìn thấy nên chuyển hướng sang căn lều bỏ trống. Em gái thưởng thức gucci bathtub de luxe như trong khách sạn năm sao và sẽ nhớ đời công ơn trời biển của tất cả các anh thay phiên xách nước trong đêm tối mờ, trừ Ngô Sỹ Hân chắc mệt mỏi quá nên tạm thời ngủ thiếp đi không tham gia.

Ngô Sỹ Hân chỉ là một ông già trước tuổi ham vui hơi gân một chút chẳng có gì đáng nói. Victor Thảo trội nhất không những trong đội mà còn trong trại. Gặp nhau ngoài đời nếu không được giới thiệu hẳn không ai biết Victor Thảo làm linh mục hơn 12 năm thâm niên *quân vụ*,

giờ đang trong thời gian một năm nghỉ phép. Victor Thảo là hoạt náo viên, là MC, là nhà sáng kiến, là nhà đạo diễn chương trình... thông thạo rất nhiều ngôn ngữ.

Thường thường những cha nhà thờ như bà mẹ có con gái tuổi cập kê không muốn con chiêm tham gia sinh hoạt Hướng Đạo hay sinh hoạt với các hội đoàn bên ngoài vì sợ mất. Trái lại, Victor Thảo có những tư tưởng tiến bộ về sự hỗ tương đạo đời, và muốn có những buổi hội thảo về Hướng Đạo có linh mục Thiên Chúa giáo và thầy bên Phật giáo tham gia, và đặc biệt muốn linh mục và thanh thiếu niên tín đồ tham gia vào Phong Trào Hướng Đạo chứ không chỉ hạn chế riêng trong Thiếu Nhi Thánh Thể!

Trong đội, Nguyễn Anh Tuấn kín đáo chắc là do méo mó nghề nghiệp làm *business*! Huỳnh Xuân Dũng thì *reglo* bài bản, và... hơi *nhiều chuyện*! Cùng ở Bắc Cali với hai Trưởng trên, có Bùi Đình Luyện bà con đầu ông trời với Tướng Bùi Đình Đạm. Luyện có cả một landscape theo anh em mô tả rất độc đáo gồm cây cảnh và nhất là hồ cá koi. Anh em có thể tụ tập vừa câu cá lên nướng trui vừa đồn ca vừa *xức dầu xanh* lai rai! Nhưng không biết Trưởng phu nhân có hài lòng hay không đây?!

Sói Đầu Bạc có nhiều kỷ niệm với Nhan Thiện Hùng nhất. Trong những ngày cha ở tù, Hùng

từng đi đấu võ đài mưu sinh! Tánh tình vui vẻ cởi mở - với Sói Đầu Bạc thì OK nhưng không được *cởi mở* với phái nữ nghe (!) - ... và hiếu khách. Hùng cho biết ba của Hùng cũng đi tù mút chỉ, kể tên mà Sói không nhớ. Sau về tìm trên mạng Trại Trường Giới A20 thấy tên Nhan Hữu Hậu. Lúc điện thoại, hóa ra không ai nhớ ai cả vì thời gian qua cũng gần 30 năm rồi, nhưng khiến nhớ tình trạng đói và *ghiền* triển miên trong trại.

Đội *Bóp Hoài* quy tụ những cây bút gạo cội đã từng đoạt giải quán quân bơi lội, võ đài,... và đi bộ đường trường. Nhà văn nhà báo vừa là chính trị gia người Péru Mario Vargas Llosa từng viết ít nhất 28 quyển sách mới đoạt giải Văn chương Nobel năm nay xem ra chưa chắc gì hay hơn văn tài của *Bóp Hoài*! Chỉ trong giờ cơm trưa làm bài thơ hai phút không chấm không phết và không tựa để gọi là chào mừng quý trưởng như dưới đây:

*Tùng Nguyên, Tùng Nguyên Sáu nơi này
Chào mừng quý trưởng đã về đây
Từ bốn phương trời vui hội ngộ
Năm tay nhau kết nghĩa đệ huynh
Nối tình Hướng Đạo, ấm trong tay*

Sau khi làm bài thơ nhất xứ để đời, Bobwhite còn cả gan thay mặt trại sinh Tùng Nguyên 6 cảm ơn tất cả các Trưởng đã cho những bữa ăn ngon và một chương trình thật vui. Đến ngày Thứ Ba, các trại sinh đã tiến thêm một bước trưởng thành: Hoàn thành cờ đội của mình, là biểu tượng Tinh Thần Đội. Victor Thảo viết bài essay bằng hai thứ tiếng mới dữ dội chữ, để giải thích ý nghĩa của cờ đội:

"1 (From the upper left) Đạo chữ Hán như Hướng Đạo, Đời, Hướng Đạo cho đời (Scout for Life), Hướng Đạo suốt đời (Scout for life, once a Scout, always a Scout)

"2 (From the upper right) Logo of the badge of our Wood Badge camp: WR-TN-06

"3 Central) A pregnant Bobwhite (Bobwhite "Bầu"), and the seven signatures under it stand for seven baby Bobwhites and also the vision of our Bobwhite family that we're going to give birth to (to produce) many other Bobwhites in the future to come.

"Finally, special thanks to all of the staff who worked so hard to make this camp possible for us. Each of you is so friendly, cheerful and humble in serving others, Collenn, you too! You are special. "Till then, everything is grace from above. Thank God and thank you all. TABTT Bobwhite Victor Thảo.

Em Út Mỹ trong đội không phải tay vừa: "Reflections of a Bobwhite"

"So another day filled with info and fun of filled activities, and fine-dining! Not only was it fine dining but our Bobwhite home also had a Marriott like shower! Before I finished my tickets and after all the sessions I felt overwhelmed with info and I asked myself, "what the heck am I doing here?" I am brand new to the scouts; I literally joined a couple of days before coming here. After finishing my tickets, I felt so relieved but I know that this is only the beginning of a new journey for me. I am truly blessed to be here, to learn from amongst the best and travel through this training with 6 other guys in my patrol who are hilarious and other wonderful patrol. Thank for the memories! TABTT Nguyễn Ngọc Mỹ."

Chẳng những thế, Tr. Nhan Thiện Hùng cũng có bài luận văn như sau:

"Ngày đầu nộp đơn tham dự trại cứ tưởng bỏ! Ôi! chỉ một chuyến vacation dài hạn, độc hành vào Rừng Tùng Nguyên tha hồ mà hưởng thụ với tư cách trại sinh, mong rằng bù lại những gì đã mất cho những lần đi trại đã qua. Không có thời gian nghỉ ngơi, hết lo ăn đến lo chơi, lo sạch, lo dơ, lo còn, lo hết. Kỳ này khỏi lo! Có người sẽ lo từ A tới X. Đất trại thật tuyệt. Có hồ có rừng với những tiết mục câu cá, bơi lội, đàn ca.... Ô! Đúng là chuyện thần tiên thời hiện đại... chỉ nghĩ đến thôi cũng cảm thấy háo hức, chỉ mong sao đến ngày nhập trại.

Rồi thì ngày ấy cũng đến. Hôm nay đã là ngày thứ ba chúng tôi ở trên đất trại. Ba ngày vacation đã trôi qua tuyệt đẹp. Chúng tôi quăng câu, câu những con cá kiến thức, kinh

nghiệm do các Trưởng trong Toán Huấn luyện thả xuống hồ. Chúng tôi đã lặn hụp, bơi lội trong tình thương và san sẻ trong Hồ Yêu Thương. Mặc dầu không có đàn nhưng chúng tôi đã ca hát những bài ca mà có lẽ đã lâu chưa có lần ca trở lại.

Tôi muốn nói với các Trưởng về những gì tôi đang nghĩ về các Trưởng trong Toán Huấn Luyện nhưng thời gian không cho phép. Tôi được nói gọn trong ba chữ “Thật Tuyệt Vời” dành cho các Trưởng trong Staff Tùng Nguyên VI.

Ước nguyện một ngày nào đó tôi có thể làm được việc như các Trưởng đã làm và đang làm cho chúng tôi. Thân chào các Trưởng. Hùng Nhan, Bobwhite.

Chuyện không dám nói:

Ngày cuối khóa, Sói Đầu Bạc thử làm một bản tham khảo ý kiến chớp nhoáng về ưu khuyết điểm, xin ghi lại dưới đây để rút kinh nghiệm:

- Không khí thân tình vui vẻ ấm cúng: Anh em Hướng Đạo Sinh như *huynh đệ chi binh*!
- Toán Huấn Luyện rất nhiệt tình: Không nhiệt tình sao dám bỏ công ăn việc làm lại tốn tiền máy bay!
- Thức ăn ngon chưa từng thấy trong trại nào: Những đầu bếp chuyên nghiệp từng nấu cho nhà hàng mà!
- Hoan nghênh Quartermaster Trần Công Hoàng: Dụ dỗ để khóa tới Tr. Hoàng làm nữa?
- Giờ giấc sát sao mà mọi việc tiến hành suôn sẻ: Giờ Mỹ chứ không phải giờ đám cưới Việt Nam!
- Khóa sinh tương đối kỷ luật: Đời không có gì tuyệt đối!

Nhưng trái lại, cũng có vài than phiền nho nhỏ:

- Leo dốc ná thở: Trại nào cũng vậy thôi. Nhưng đó là để thử thách sức bền. Chừng nào leo không nổi nữa thì sẽ làm cố vấn hoặc là nên về *hưu* là vừa!
- Thông dịch viên: Nhiều anh em hiểu tiếng Anh không được 100% phát biểu “Một số thông dịch viên nhiều khi còn làm tối nghĩa bài giảng hơn. Một là không cần, hai là có chất lượng.”

- Có huấn luyện viên giảng buồn ngủ: Tại bị hành quá nên mệt buồn ngủ chứ không phải tại bài giảng!

Người duy nhất đeo gổ tại Brown Sea:

Photo by Nguyễn Ngọc Mỹ

Thời hạn 18 tháng là để cho khóa sinh hoàn thành hết năm dự án. Nhưng liệu những lão trưởng đã quá lục tuần có qua được thời hạn này? Nên tối đó tại Brown Sea để sáng ngày về lại trại chính, Sói Đầu Bạc nửa đùa nửa thật phát biểu ý kiến không biết có chờ gắn Huy Hiệu Rừng được không hay là *ngày đó* Toán Huấn Luyện sẽ gắn lên bàn thờ. Thì lập tức Victor Thảo nảy ra ý kiến sẽ cho Sói đeo gổ ngay tại Brown Sea chứ không đợi đến xong tickets. Ngay sau đó, Victor đeo hai khúc gổ rừng xem ra còn màu mè và độc đáo hơn hai gổ mà Toán Huấn Luyện sẽ đeo cho *tiến sĩ* nào xong các dự án, như quý bạn đọc thấy trong hình!

Tác phẩm của Victor Thảo

Sáng lại khi trời còn hơi mù sương, tất cả các đội tập trung tại *ngã ba biên giới* trước khi lên đường về trại chính, *Đội 2 Con Chim Bóp Hoài* lên sân khấu là gò đất cao còn gốc cây cổ thụ. Sói Đầu Bạc đứng lên phát biểu cuộc đời giờ đã xế hoàng hôn mà thời hạn 18 tháng phải xong các dự án xem ra dài đằng đẳng, không biết có còn thọ để nhận Huy Hiệu Rừng hay không! Bùi Đình Luyện - đội trưởng ngày hôm đó, và Victor Thảo - tuyên úy, tiến hành thủ tục. Vậy xem ra Sói Đầu Bạc là khóa sinh duy nhất được đeo gỗ ngay tại Brown Sea! Kỳ Trại Giữ Vững 14 chắc không kịp rồi, Sói tự nhủ lòng ráng chờ đến ngày nhận bằng cấp, Thăng Tiến 10 chẳng?

Vượt đường xa từ hướng Bắc Detroit mấy mươi dặm lái xe đi Olney rồi vào trại rồi trở về tổng cộng ít nữa cũng mấy ngàn dặm. Nhất là đi đêm trên đường đèo mấy tiếng đồng hồ vào vùng rừng núi mà bên dưới có chỗ là hồ nước

sâu lở có bề gì chắc *má ơi bà cứu!* Sói Đầu Bạc là người khiêm nhường mà cũng phải thật tình tự khen già gân thiệt! Có điều ân hận là bị xếp vào hàng bô lão nên không được theo các Den khác leo núi, mà phải cùng *đội già* đi đường trường sang Brown Sea.

Cũng giống như của buổi lễ tuyên hứa, dù không có lệnh cấm chính thức, thủ tục đi di hành vào rừng đốt lửa nhận lá bí mật và lời nhấn nhủ từ các bậc đàn anh mà những người đã qua có bốn phận phải giữ như một bí mật của cuộc chơi, Sói tự cảm thấy không được phép kể ra. Đây là một cái thú - chờ đợi, xaouyến, và kích động.

Trong vòng một tuần lễ, tất cả học viên từ sói con qua cầu qua suối qua những đoạn đường chông gai để thành Huỳnh Trưởng. Không gì khó khăn - khó chăng là vì *lòng người ngại núi e sông!* Học gì? - Lãnh đạo chỉ huy. Không mới mẻ vì chúng ta đã học rồi ở đâu đó hoặc trong Hướng Đạo, hoặc trong Quân Đội, hoặc trong bất cứ ngành nghề nào cần khả năng quản lý, tổ chức, và chỉ huy. Nhưng khung trời bao la mở ra trước mặt. Rồi đây phải làm gì để chứng tỏ rằng chúng ta tiêu hóa được những gì đã học và đã hứa một khi tự nguyện dẫn thân?!

Sói Đầu Bạc

Tham khảo:

- Đại Nam Quốc Âm Tự Vị, Huỳnh-Tĩnh Paulus Của - Xuân Thu xb Saigon 1895
- Từ Điển Tiếng Việt, Viện Ngôn Ngữ Học Đà Nẵng xb 1996
- Website Hội Đồng Hướng Đạo Trung Ương, <http://www.iccvs.org/>
- Website Wikipedia, <http://vi.wikipedia.org/>
- Website Hướng Đạo Việt Nam Cần Thơ, <http://giupich.org/>
- Website Hướng Đạo Việt Nam Cà Mau, <http://huongdaovn.netfirms.com/>
- VietScouting (BSA), <http://www.huongdao.org/>
- Vietfun, <http://dict.vietfun.com>

Vai Trò Huấn Luyện Viên Huy Hiệu Rừng

Người viết hôm nay muốn bày tỏ về vai trò của một Trưởng Hướng Đạo đảm nhận vai trò huấn luyện viên trong khóa huy hiệu Rừng của Hội Hướng Đạo Hoa kỳ vì lẽ người viết đã từng trải qua với mục đích chia sẻ những suy nghĩ đối với những Trưởng hay phụ huynh, thân hữu chưa có cơ hội phục vụ trong vai trò huấn luyện viên của khóa huy hiệu Rừng (xin được rõ hơn khi tôi thêm vào thành phần phụ huynh và thân hữu có nghĩa thành phần này có thể trở thành HLV cho khóa Huy Hiệu Rừng của BSA nếu họ hội đủ điều kiện như ghi danh là thành viên của BSA trong các vai trò khác nhau như bảo trợ, ủy viên chuyên hiệu..., sau đó tham dự các khóa cơ bản, tham dự khóa huy hiệu Rừng và được khóa Trưởng HHR mời giúp Khóa).

Khi một Trưởng đã tham dự huy hiệu Rừng và trúng cách (có nghĩa là đã hoàn tất khóa học, thực hiện các quy ước của mình và được Khóa đại diện cho Châu, Hội trao gỗ và giấy chứng nhận trúng cách), được khóa Trưởng của khóa huy hiệu Rừng mời tham gia vào Toán Huấn Luyện của khóa đó. Trưởng đó sẽ cân nhắc thời gian, chuẩn bị các lớp dành cho HLV, soạn bài dự trên thủ bản của Hội... trước khi nhận lời. Sau khi nhận lời, Trưởng đó cũng sẽ đóng trại phí như những HLV khác (thường thì bằng

hay ít hơn số tiền khóa sinh ghi danh tham dự tùy theo nhu cầu của khóa) cho dù Trưởng đó đã từng tham dự qua khóa khác rồi.

Với thủ bản mới, Toán Huấn Luyện phải có ít nhất phải tham dự 3 buổi họp và tập thuyết giảng cũng như chuẩn bị những nhu cầu cần thiết cho khóa, Trưởng Huấn Luyện phải có đồng phục đồng nhất cho dù đang sinh hoạt tại đơn vị ở Ngành nào cũng vẫn phải theo một quy định của Toán Huấn luyện, được phân chia các lớp giảng khác nhau và chuẩn bị kỹ lưỡng cho lớp giảng theo thời gian quy định (thực tập nhiều lần để thời gian dành cho lớp giảng không quá sớm hay quá giờ)

Điều đáng lưu ý đối với một huấn luyện viên là ngoài các lớp của mình, nên thường xuyên tham dự các lớp khác để có cơ hội học hỏi thêm, đây chính là thời gian tiếp nhận bài giảng thích hợp và có tác dụng nhất, bên cạnh đó, người Huấn Luyện Viên còn phải phụ giúp khóa thực hiện những thủ công, chuẩn bị phòng lớp, những dụng cụ cho những chương trình của khóa...

Đối với các Trưởng đảm trách HLV hay còn gọi là Bảo Huynh của Đội, sau khi khóa bế giảng còn phải tiếp tục cùng làm việc với các khóa sinh trong Đội do mình là HLV cho đến khi khóa sinh hoàn tất quy ước hay đến khi thời hạn của khóa quy định có nghĩa là 18 tháng sau kể từ ngày bế giảng; thí dụ khóa huy hiệu Rừng được thực hiện từ ngày 19/6 đến 26/6/2010 thì thời hạn quy định để khóa sinh hoàn tất là hết ngày 26/12/2011.

Bên cạnh đó, khi khóa sinh hoàn tất, khóa sinh sẽ thông báo cho HLV biết, HLV có nhiệm vụ kiểm nhận, thẩm định rồi thông báo cho khóa trưởng để lập thủ tục chọn ngày trao gỗ và cấp giấy chứng nhận, sự cố gắng tham dự các buổi lễ trao gỗ rất quan trọng cho cả HLV và khóa sinh, giúp cho mối liên hệ giữa các Trưởng HLV và khóa sinh càng thêm gắn bó trong tiến trình trao đổi kinh nghiệm cho việc phục vụ Phong trào đạt kết quả tốt hơn.

Nhân đây, người viết nêu một vài nhận xét cho cả những Trưởng là khóa sinh lẫn Trưởng Huấn luyện :

- Đối với quý Trưởng là khóa sinh : nhiệm vụ của Trưởng huấn luyện là dùng kiến thức và phương pháp tốt nhất để chuyển các khoá học trong thủ bản của khóa Huy Hiệu Rừng đến khóa sinh, dĩ nhiên, có những HLV nhiều kinh nghiệm, việc chuyển đạt thoải mái và

đạt yêu cầu hơn, ngược lại cũng có những HLV vì mới lần đầu trong việc phục vụ có thể bỡ ngỡ, chuẩn bị thiếu sót nhưng sự cố gắng của họ để thể hiện rất tích cực, chúng ta nên khuyến khích và học hỏi vì mãi mang lại có kết quả hơn.

- Đối với các HLV : Chúng ta đang tự nguyện khi chúng ta dù được mời hay được yêu cầu, nên nhớ rằng ngoài công việc chúng ta được giao, chúng ta cần phải làm việc chặt chẽ hơn như một tập thể cả Toán hay Khối để có thể chu toàn nhiệm vụ không chỉ cho riêng mình mà cho toàn Khóa. Khi nhận trách nhiệm trong khóa, chúng ta có hai nhiệm vụ cần quan tâm, đó là trách nhiệm đối với khóa sinh và Phong Trào, trách nhiệm đối với khóa trưởng của khóa. Dù ở trách nhiệm nào, chúng ta cần phải chu toàn trong tinh thần phục vụ với khả năng của mình. Người HLV giỏi phải thể hiện qua nhiều khóa phục vụ, không ngần ngại khi được giao trách nhiệm dù ở vai trò nào nếu chúng ta chỉ phục vụ 1 khóa thì chúng ta chưa chỉ mới bước đầu của là một HLV khóa huy hiệu Rừng, cần phải phục vụ nhiều khóa mới chứng tỏ trách nhiệm của một Huấn Luyện Viên.

Lý Nhật Hui

NGHĨ VỀ TÙNG NGUYÊN VI

Thưa các Trưởng tham dự và Staff Tùng Nguyên VI

Thời gian đến rồi đi, chẳng chờ đợi ai. Khóa Tùng Nguyên VI cũng vậy. Mọi người chuẩn bị, ghi danh, đóng tiền, mua vé máy bay, hành trang lên đường, rồi đến đất trại. Những ngày trại ở Goshen mới hôm nào rồi cũng qua đi. Ngày 16 tháng 6 tôi với vai xách nách mang như những ngày còn sinh hoạt xa xưa (Toán Đổng Đa, Liên đoàn Quang Trung, Đạo An Hải), lên đường dự trại với tâm hồn một tráng sinh tham dự mang theo hoài bão đi thêm một đoạn đường của cuộc đời Hướng Đạo.

Thưa các bạn và Staff,

Dù tuổi đã hơn lục tuần, đời sinh hoạt khá dài song khi ở Việt Nam, thời chinh chiến loạn ly không có cơ hội để dự trại trường Tùng Nguyên ở Đà Lạt. Đến khi sang định cư ở nước Mỹ, những năm tháng đầu còn bỡ ngỡ chưa rõ sinh hoạt Hướng Đạo và cách huấn luyện của BSA thế nào nên tôi còn e dè và vì thế mà đã trễ lần trại Tùng Nguyên V tổ chức ở Nam California tại đảo Catalina vào mùa hè năm 2005. Nhưng tất cả đều do cơ duyên, cho đến khi Trưởng Lý Nhật Hui - cựu Liên Đoàn Trưởng Liên Đoàn Chí Linh là khóa trưởng tổ chức khóa Tùng Nguyên VI tại Goshen – Virginia thì Liên Đoàn Chí Linh có nhiều Trưởng phục vụ trong Toán Huấn luyện và chúng tôi gồm 5 trưởng trại sinh gồm – 3 anh già là Nhan Thiện Hùng, Võ Hồng Nguyên và Hồ Ngọc Phố, 2 trẻ là Ryan Lê và Matthew Mai. Tuy chúng tôi không đi cùng chuyến nhưng chúng tôi đã gặp nhau tại trại trường Goshen. Ngày nhập trại mãi đến 11 giờ đêm chúng tôi mới đến, nghỉ qua đêm ở hội trường BP đến sáng chúng tôi tập hợp ở Gilwell Field dự lễ khai mạc trại với tất cả là 59 Trưởng khóa sinh và 25 Trưởng trong Staff. Từ Đàn 1 đến Đàn 8 sau đó trở thành các Đội Beaver, Bobwhite,

Eagle, Fox, Owl, Bear, Buffalo và Antelope. Sự trùng hợp đã xảy ra cho tôi, đó là tôi được nhập vào đội Bear (Gấu), đội mà khi gia nhập Phong Trào, tôi là thành viên của Đội Gấu ở Thiếu Đoàn Lam Sơn thuộc Đạo An Hải. Phong Trào Hướng Đạo mà tôi theo từ tuổi thiếu niên cho đến Tráng sinh, cách sinh hoạt và lối giáo dục của Phong Trào đã ăn sâu vào tâm hồn tôi. Giáo dục của Hướng Đạo đã túc cho nền giáo dục ở học đường. Ở học đường tôi chỉ nhận được những kiến thức về khoa học, nhân văn phổ thông... nhưng những kỹ năng để sống còn, phát triển tâm hồn phục vụ xã hội... thì phải nhờ đến Phong Trào Hướng Đạo. Chính vì điều này, một người Trưởng Hướng Đạo trước khi lên đường phục vụ, phải trải qua nhiều khóa huấn luyện trong đó khóa Huy hiệu Rừng là khóa học cần phải tham dự để hiểu rõ nguyên lý và phương pháp Hướng Đạo cũng như được trang bị cho mình đầy đủ kiến thức căn bản về lãnh đạo nhằm hướng dẫn các lớp hậu bối để trong tương lai Phong Trào có những lớp người đầy đủ khả năng nhận thức trong công cuộc phục vụ xã hội, đào tạo những lớp người tốt cho gia đình, xã hội... đặc biệt gìn giữ và phát huy các truyền thống lịch sử và văn hóa hay đẹp của dân tộc Việt Nam.

Thưa các bạn và Staff,
Nền văn hóa Việt Nam lấy giáo dục làm kim chỉ nam. Tuy vậy, ngày xưa trong xã hội phong kiến chỉ trọng “Tứ Thư Ngũ Kinh” và bằng cấp đạt được để làm quan và thăng tiến trong xã hội mà thiếu đi phần kỹ năng cá nhân và tinh thần phục vụ tha nhân. Đầu thế kỷ 20, một danh tướng người Anh là Huân Tước Baden Powell mà chúng ta thường gọi với cái tên thân mật là Bi-Pi (BP) đã nhận ra những thiếu sót bất cập của xã hội khép kín và để bổ sung cho những kiến thức hạn hẹp ở học đường và sự giáo huấn ích kỷ trong gia đình nên đã thành lập Phong Trào Hướng Đạo sau khi nhận thấy khả năng của các thiếu niên khi xử dụng chúng trong việc bảo vệ thành Mafeking. Những thiếu niên thành Mafeking là tiền thân của những Hướng Đạo Sinh sau này với óc tháo vát, có tinh thần mạo hiểm và lòng nhân ái sẵn sàng giúp ích tha nhân bất cứ lúc nào. Những điều này đã biến những Hướng Đạo Sinh thành những người con tốt trong gia đình, người công dân tốt của quốc gia và những bạn tốt của cộng đồng nhân loại.

Hướng Đạo Việt Nam dù 80 năm qua trải bao thăng trầm do hoàn cảnh lịch sử, chiến tranh liên tục nhưng vẫn đào tạo được nhiều thế hệ thanh thiếu niên trở thành những mẫu người tốt có ích cho gia đình và xã hội quốc gia. Tuy nhiên, do hoàn cảnh lịch sử, sau gần 30 năm có mặt tại hải ngoại, một số Trưởng trách nhiệm vì lý do này hay lý do khác vẫn chưa quan tâm đúng mức đến vấn đề lãnh đạo đối với các Trưởng. Thế nhưng, một số Trưởng có tâm huyết với Phong Trào muốn đào tạo các lớp Trưởng tại hải ngoại để phục vụ Phong Trào nên đã vượt qua nhiều thử thách khó khăn để tổ chức các khóa Huy Hiệu Rừng Tùng Nguyên, đặc biệt kể từ đầu thế kỷ 21 đến nay đã có ba khóa Tùng Nguyên IV, V và VI theo thủ bản của BSA mà tôi là người được tham dự khóa mới nhất. Tôi có nhận xét ở những nước chịu ảnh hưởng của Anh quốc hầu như 90% những người lãnh đạo trong mọi địa hạt đều xuất thân từ phong Trào Hướng Đạo. Do đó, tôi mong mỗi các anh chị em tham dự khóa Tùng Nguyên VI cũng như tôi cố gắng trau dồi và hiểu tận tường những

nguyên lý Hướng Đạo mà mà các Trưởng trong Toán Huấn Luyện đã mang đến cho chúng ta để truyền đạt lại cho đàn em hầu tạo những thế hệ lãnh đạo mới cho Phong Trào Hướng Đạo Việt Nam mai hậu.

Tổng quát mà nói, Khóa Tùng Nguyên VI đã thành công, từ công tác tổ chức, giảng huấn, sinh hoạt và ngay cả vấn đề ẩm thực hằng ngày.... Tùng Nguyên VI mãi trong tôi.

“ Tùng Nguyên ước vọng một đời
Xưa đi không được, giờ thời ta đi”

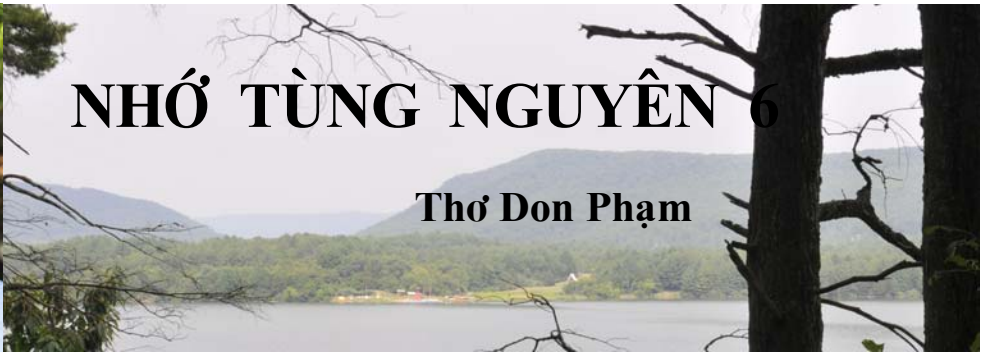
Gấu Ròm Hồ Ngọc Phổ

NHỚ TÙNG NGUYÊN 6

Thơ Don Phạm

Virginia
Phố Goshen
Trại Tùng Nguyên
Lần thứ sáu
Nặng đổ dầu
Anh chị em
Đổ về nguồn
Từ mọi hướng
Cali nặng
Houston hồng
DC bông
Tây Bắc mát
Và nơi khác...
Nặng hành trang
Vì các em
Vì Hướng Đạo

Virginia
Trại Goshen
Nóng thiêu thân
Bài giảng nặng
Ăn không đặng
Rừng thông reo

Virginia
Đêm bế mạc
Vai vai khoác
Nhắc nhở nhau
Danh dự đầu
Là phải giữ
Trung tín nghĩa
Cần phải coi
Giúp ích người
Là nhiệm vụ
Bạn đồng loại
Là anh em

Gật gà trưa
Xin cho mưa
Một cơn nữa
Xin cho gió
Thổi về đây
Mong đám mây
Che bớt nắng
Phải cố gắng
Qua một tuần
Ái Tùng Nguyên
Và ngày nữa

Virginia
Đêm rừng thông
Trăng nửa vầng
vài cơn gió
Thổi nho nhỏ
Bay về đâu
Anh cúi đầu
Viết tickets
Thật mỗi mẹt
Chạy vòng vòng

Lễ độ quen
Cùng tất cả
Tử tế hả?
Với thiên nhiên
Vâng lời nguyên
Trong trật tự
Vui tươi nữa
Mãi hát ca
Tiết kiệm nha
Tương lai khó!
Can đảm nhớ
Hào hiệp lên!

Mong cho xong
Năm tờ giấy
Qua qua lại
Đêm rừng khuya
Vẫn mãi mê
Sao đi ngủ

Virginia
Trại Tùng Nguyên
Anh chị em
Vui hết sức
Giỡn hết mực
Như thuở nào
Còn xanh xao
Còn bé nhỏ
Chị thiếu nữ
Anh thanh nam
Bác trưởng niên
Chung project
Cắt, dán, phết
Hỏa tiễn cao
Bay qua đầu
Sạch sẽ mình
Trong ngoài hết
Tôn kính nhất
Đấng tối cao

Virginia
Trại Tùng Nguyên
Sao thể quên
Lời thề hứa
Sao thể lờ
Một tuần vui

Trâu Nước San José
Buffalo

VÒNG QUANH GÓC ĐỘI

Đặc San Tùng Nguyên xin trích vài đoạn trong tờ Gilwell Gazette, nhật báo của Tùng Nguyên VI

Đặc phái viên Tùng Nguyên VI đi vòng vòng thăm các đội và ghi nhận một số cảm nghĩ của các Trưởng dự khóa như sau:

Trưởng Victor Thảo Trần (Bobwhite): Thấy các Trưởng trong Toán Huấn Luyện người nào cũng nhiệt tâm làm việc. Chương trình học phong phú và bổ ích. Hy vọng sẽ nhận được những kiến thức về lãnh đạo và chuyên môn trong khóa học Tùng Nguyên này.

Trưởng Huỳnh Thế (Antelope): Nhận thấy anh chị em trong đội rất thân thiện và có tinh thần đồng đội. Các đề tài học cần thiết cho các Trưởng khi trở về áp dụng tại đơn vị của mình. Vấn đề ăn uống trong trại không khác nào ăn uống tại nhà hàng...

Ghi nhận đặc biệt là tất cả anh chị em trong đội đã đồng ý chọn châm ngôn của đội là 08-08-0 Tắm (không tám không tám không tắm), có nghĩa là trong suốt kỳ trại không một ai trong đội được tắm. Người nào phạm luật sẽ “Đi chỗ khác chơi!”. Nhưng chỉ một ngày sau, không ai chịu nổi “cực hình” nên đã đặt một biệt danh khác cho đội là “Bambi Dễ Thương”...

Trưởng Nguyễn Thị Thiên Kim (Owl): Tôi sinh hoạt với LD Ngọc Hồi, Westminster, California và nhập trại ngày 19 tháng 6. Cảm tưởng của tôi trong Tùng Nguyên VI là “Mệt”

và “Vui”. Các tiện nghi trong trại quá đầy đủ nhưng kẹt một cái là thời giờ quá eo hẹp vì chương trình học quá sát sao.

Trưởng Nguyễn Đức Thịnh (Beaver): Tôi nghĩ thời tiết ở Washington DC cũng giống nơi đây nhưng mấy hôm thời tiết trong này lại quá nóng nực, cứ muốn nhảy ra hồ mà tắm! Trong khu rừng này tương đối ít muỗi, thỉnh thoảng mới bị chúng xoi một phát! Còn các tiện nghi trong trại cũng OK nhưng restroom hơi ít nên phải dành ưu tiên cho phụ nữ. Cần có kiếng soi trong phòng tắm để kiểm tra nhan sắc mỗi ngày! Trong đội anh chị em giúp nhau để hiểu tận tường các bài theo dõi...

Trưởng Thủy Ngô (Bear): Sau một ngày thì mọi người trong đội đã “get along”, giúp đỡ lẫn nhau trong nhiều vấn đề và rất vui và thấy hữu ích khi tham gia các trò chơi của khóa vì mỗi trò chơi là một bài học cụ thể. Vấn đề đáng lo là “Ticket”. Còn Toán Huấn Luyện thì luôn luôn làm cho mọi người không buồn chán. Đặc biệt là các bữa ăn của Tùng Nguyên rất ngon, ngon hơn cả các nhà hàng bên ngoài.

Kaylee Nguyễn (Antelope): Tui ở San José và ghi danh dự trại từ năm 2008 khi Tùng Nguyên VI định tổ chức ở Hawaii vì thích đi du lịch luôn. Cùng dự khóa này có luôn ông xã của tui, ảnh ở

đội Beaver bên kia kìa...Ảnh tên là John Dũng Huỳnh. Tụi tui đi trại và gửi các cháu cho bà nội giữ, có lúc gửi cho dì hoặc là em tui tui. Tụi tui ghi danh dự trại cùng lúc và chờ hơn một năm mới lên đường về Tùng Nguyên. Vào các khóa học, sinh hoạt, trò chơi thì vui, bổ ích nhưng mỗi cá nhân không có thời gian cho riêng mình. Hưởng dẫn từ các Trưởng đôi khi không đồng nhất, ví dụ như Trưởng A nói mặc đồng phục class A rồi Trưởng B nói mặc class B ! Nói chung là ok hết. Đặc biệt các bữa ăn ngon và hấp dẫn vì đồ ăn luôn. Ngon hơn nhà hàng...

Nguyễn Thị Ngoan (Bear): Khi được dự lễ lên đoàn của sói con, tôi thấy có sự khác biệt rõ ràng so với ở Việt Nam trước kia. Sói con lên đoàn ở Việt Nam gây xúc động hơn...Vào trại tôi có gặp một trưởng mà năm 1959 có đi dự trại họp bạn Phục Hưng, tôi cũng có đi, chúng tôi nhắc lại nhiều kỷ niệm...Dù bận bịu việc nhà tôi cũng cố thu xếp để dự trại Tùng Nguyên...Đến đây thấy thời tiết hơi nóng nhất là ở trong BP Hall mà Staff có biết và đã dời ra PLC cho mát mẻ...Về các bài học thì việc thu nhận có phần giới hạn vì trở ngại ngôn ngữ và phải nghe hơi nhiều... Về ticket thì tôi cũng sẽ sẵn sàng thực hiện sau khi rời Tùng Nguyên...

Đỗ Quốc Tuyến (Bear): Tôi là người nhập trại sớm, từ hôm thứ sáu. Ngày đầu tiên học được nửa ngày tôi phải xin về vì nhức mắt bị bệnh nặng. Tôi trở lại trại vào chiều ngày trại thứ hai (nhà ở vùng Washington DC) và tiếp tục theo khóa. Đội Gấu của tôi có 8 mạng, bán nam bán nữ (4 M 4F) sống hòa đồng và luôn yểm trợ cho nhau. Không còn gì sướng cho bằng đi trại giữa rừng mà được ngủ trong “lều êm nệm ấm” và tắm nước nóng. Ngoài ra còn được ăn uống các món cao lương mỹ vị, ngon hơn cả nhà hàng bên ngoài. Thường một giờ khuya tôi mới đi ngủ,

ba bốn tiếng là đủ. Những ai đi trại mà ngủ sớm coi như đã mất hết nửa cuộc chơi. Đặc biệt đội của tôi có một chị mỗi ngày cần uống 6 ly sữa loại 2%, mấy hôm nay không có sữa nên tối ngủ cứ giật mình la lên: “một ly 2%...một ly 2 %...” và la lên đúng sáu lần như vậy.

Trần Thiện (Buffalo): Cuộc thám du xuyên rừng rất vui và hào hứng. Đội Bear không tìm hướng đi nên Buffalo đã giúp đỡ rồi cả hai đội cùng đi chung với nhau. Khi lên đến một đỉnh đồi cao, cảnh trí thật là đẹp nên cả đội dừng lại chụp hình. Khi xuống dốc cao, mọi người cùng nắm gậy nối nhau mà xuống. Cuộc băng rừng đầy thú vị và tinh thần đồng đội rất cao. Tuy mệt nhưng rất vui. Khó quên! Về Brownsea Island thì cảnh trí quá là đẹp!

Hạ Bá Phúc (Buffalo): Trong buổi lửa trại ở Brownsea do anh chị em tự biên tự diễn nên rất vui. Từ quản trò đến các diễn viên đều xuất sắc, những kinh nghiệm về lãnh đạo được cùng nhau chia sẻ qua các tiết mục văn nghệ. Hình như Staff tặng thêm giờ để mọi người có giấc ngủ dài hơn...Về thực phẩm thì quá đầy đủ kể cả gia vị nếu không muốn nói là dư thừa. Xin cảm ơn và cảm ơn...

Johnny Đoàn (Antelope): My patrol is the best! How often do you see a whole patrol wait late at night to all shower together?! The bond we have made is truly amazing. At first, our initial judgments caused us to put up barriers and hold back our personalities but as soon as our oldest – I mean wisest member said a joke, we knew that we would be having a good time this week. Now, non-stop, we have been laughing and building a stronger bond, and we have become a family, from Anh Phò to Bé Mập.

Thank you, Bambi, you soooooo dễ thương.
P.S. We Love You. Mommy!

Nguyễn Ngọc Mỹ (Bobwhite): So another day filled with info and fun of filled activities, and fine-dining! Not only was it fine dining but our Bobwhite home also had a Marriott like shower! Before I finished writing my tickets and after all the sessions I felt overwhelmed with info and I asked myself, “what the heck am I doing here?” I am brand new to the Scouts; I literally joined a couple of days before coming here. After finishing my tickets, I felt so relieved but I know that this is only the beginning of a new journey for me. I am truly blessed to be here, to lean from amongst the best and travel though this training with 6 other guys in my patrol who are hilarious and other wonderful patrol. Thank for the memories!

Owls!

Phú Bear xin chào gia đình Cú bước vào trại TNVI. Từ xa Phú Bear đã ngửi được mùi của nhà họ Cú rồi. It's quite a family of the invisibles! Great chance to get to know your family of Talkative Owl, Chicken Owl, Lady Owl, Sloppy Owl, Wandering Owl, Near Sighted Owl and Ducking Owl. Chúc nhà họ Cú được vui và học nhiều điều lẫn nhau trong khóa.

Trần Gia Phú
Hải Ly Gilwell

TRĂNG RỪNG

Ta ôm trăng ngủ bên rừng
Mộng hay là thực ngỡ chừng chiêm bao
Hoa ngàn nội cỏ lao xao
Trăng xưa thỏ thẻ lời chào tri âm
Gió qua kẽ lá thì thầm
Ru ta, ru cuộc phong trần đã xa
Bây giờ ta lại gặp ta
Này anh này chị thấy là cuộc vui
Nhìn trăng sao bỗng ngậm ngùi
Âm ba ngày cũ tiếng cười còn vang
Xưa sông núi gọi lên đàng
Ba lô trĩu nặng đôi hàng trăng nghiêng
Gặp nhau tan cuộc ưu phiền
Ta vui ta hát triền miên bên đời

Phong Châu

MƯỜI THƯƠNG

Một thương đất trại Goshen
Trời xanh nắng cháy làm đen da hồng
Hai thương họp mặt vui đông
Trại trường huấn luyện nhớ TN xưa
Ba thương khóa học ban trưa
Ngủ gà ngủ gật cù cửa nghe bài
Bốn thương ngứa ngáy gãi hoài
Anh em nhà muỗi thò vôi chích da
Năm thương ăn uống tối đa
Cơm canh cá thịt đậm đà Việt Nam
Sáu thương Nữ cũng như Nam
Mồ hôi nhễ nhại vẫn ham học hành
Bảy thương buổi tối trăng thanh
Rừng khuya ca hát họp hành vui ghê
Tám thương không chỗ nào chê
Tích kê tích kết viết phê quá chừng
Chín thương tay vỗ từng bừng
Lời ca tiếng hát quện từng mây xanh
Mười thương các chị các anh
Cùng nhau sống đẹp tuổi xanh của mình
Thương ai thương rất thật tình...

Phong Châu

NHỮNG KHUÔN MẶT TROOP GUIDES

Beaver: Nathan Trần

Owl: Trần Gia Phú

Bobwhite: Colleen Metzger

Bear: Nguyễn Cửu Lâm

Eagle: Nguyễn Tấn Tiến

Buffalo: Phạm Tường Anh

Fox: Patrick Nguyễn

Antelope: Hồ Ngọc Bích

NGHĨ VỀ ANH

“Làm sao hay làm thế nào?” là một câu hỏi nghe rất đơn giản, nhưng có khi cũng là một câu hỏi rất khó trả lời. Câu hỏi này đã đến với tôi sau khi tôi từ biệt anh ...

Vừa bước tới khu vực lãnh hành lý của phi trường Dulles là chúng tôi đã nghe một loạt những tiếng nói...”đây rồi!...đây rồi!...”...Chỉ cần như thế là chúng đã tôi nhận ra nhau: Kẻ chờ để đón tiếp và kẻ đến để được chở tới đất trại Tùng Nguyên 6. Ngồi lên xe mới chợt nghĩ ra mình để quên khăn tắm ở nhà. Nghĩ đi nghĩ lại thấy cũng cần có nó nên bạo miệng nói với người lái xe:” Xin lỗi Trưởng, tôi bỏ quên khăn tắm ở nhà; vậy Trưởng có thể cho ghé tiệm nào trên đường đi để mua được không?”. Trả lời tôi một cách vui vẻ và thân thiện, người lái xe nói: “Đằng nào mình cũng trễ, gần đây có chợ Target...”. Và rồi chúng tôi đã ghé chợ Target để có dịp rảo một vòng chợ thoải mái... Trên đường tới đất trại, ngồi trên xe chúng tôi nói chuyện

rất nhiều, vì đường thì xa, thời gian tất nhiên lâu ỏi là lâu nên tha hồ nói...Chúng tôi nói, anh nói...Nói những gì tôi không nhớ hết, nhưng có vài câu anh nói làm tôi để ý: “ Các anh chị đừng gọi tôi là Trưởng, tôi ngại quá. Tôi chỉ là phụ huynh có con sinh hoạt với Đoàn, khi có việc gì cần giúp thì tôi giúp thôi!”. Rồi qua rất nhiều chuyện, một số anh chị muốn ở lại Washington D.C. để có một ngày đi chơi, anh liền nhận lời chở các anh chị đi chơi vào ngày chủ nhật. Nghe anh nói một

cách rất chân tình, tôi có cảm tưởng anh là người rất thân với chúng đã từ lâu vậy. Về phần tôi anh hỏi mà thật tình tôi không nhớ chính xác những lời của anh, tôi có bày tỏ mối ưu tư của tôi là ngày về tôi phải tới phi trường Baltimore. Tôi lại nói với anh là tôi đã báo cho Trưởng Phước biết về việc ấy nhưng chưa biết sẽ như thế nào? Nhìn thấy anh hơi nhăn mặt và vừa nhún tay lái, vừa gật gật đầu ra chiều suy nghĩ...Một lúc anh hỏi: “ Mấy giờ tới phi trường?” Tôi trả lời: “Khoảng 6 giờ chiều máy bay cất cánh nên có mặt tại phi trường khoảng 3 hoặc 4 giờ là vừa.” Im lặng một chút, bất chợt anh nói: “Được! Tôi sẽ chở anh luôn...Không sao, tôi chở anh được mà!”. Nghe anh nói thế, tuy sự việc chưa đến nhưng tôi thấy rất ấm lòng và cảm kích. Chúng tôi đến đất trại khoảng 5 giờ chiều thứ sáu ngày 19 tháng 6. Khi bắt tay tạm biệt, anh còn nhắc khi về sẽ chở tôi tới phi trường Baltimore...

Những ngày dự khoá và sinh hoạt tại đất trại đã làm tôi bận rộn không còn nghĩ về anh...Thế rồi vào đêm thứ sáu ngày 25 tháng 6 là lúc bế mạc trại, chúng tôi được thông báo: Vào sáng mai sẽ có xe bus chở một số trại sinh tới phi trường Dulles, còn lại sẽ được chở tới đạo quán đạo Thủ Đô của Trưởng Nguyễn Đức Tùng để từ đấy mọi người sẽ phân tán theo từng nhóm để ra về.

Khoảng 9 giờ sáng thứ bảy ngày 26 tháng 6, chúng tôi đã gọn gàng ba lô và hành lý tập trung tại bãi đậu xe để chờ đợi...Thế rồi xe bus tới, và tôi lại gặp anh là người hướng dẫn xe bus tới đất trại. Anh lại bắt tay tôi vui vẻ, anh nói:” Tôi sẽ chở anh tới phi trường Baltimore.” Tới giờ phút này tôi mới biết: tôi là người duy nhất làm anh phải mất thêm khoảng 4 giờ vừa đi vừa về lại nhà anh. Tôi cảm thấy áy náy quá, nhưng biết làm sao hơn!

Trên đường tới phi trường Baltimore chỉ còn anh và tôi nên cả hai nói chuyện thoải mái...Tôi hỏi anh nhiều chuyện, nhưng tôi cũng gọi chuyện để anh nói...Đúng thế, tôi là người ở tiểu bang khác lại không biết nhiều về khí hậu và cảnh trí ở đây nên đặt nhiều câu hỏi để được anh giải đáp. ..Thế rồi tới chuyện riêng tư, tôi có nói là anh nên dự các khóa huấn luyện để giúp cho các em, vì Phong Trào hiện nay rất cần Trưởng. Anh trả lời:” Không được đâu!”. Anh giải thích : “Hoàn cảnh gia đình tôi rất khó để tôi có thể đi sinh hoạt...” Rồi anh phần nào tâm sự việc gia đình...Nghe anh nói, tôi không biết phải góp ý với anh thế nào? Nhưng nghĩ cho kỹ anh cần phải lo cho gia đình hơn! Và tôi nói với anh:” Gia đình là trên hết!” Nơi anh, tôi ghi nhận được một điều là anh rất tốt bụng theo lối nói bình dân; trên phương diện xã hội thì anh là người có lòng vị tha và tinh thần trách nhiệm. Bỗng dưng cả hai chúng tôi có một lúc yên lặng...Có lẽ lúc này anh chợt nghĩ về vợ anh ...? Chắc chắn vợ chồng anh rất thương yêu nhau nên ngay khi phải bỏ thì giờ để giúp cho bạn bè hay công việc xã hội như lúc này anh cũng không quên nghĩ đến vợ anh. Tôi rất cảm thông với anh. Còn tôi, tôi đang băng khuâng vì nuối tiếc: Phải chi anh là một Trưởng Hướng Đạo thực thụ thì tốt quá! Tôi vẫn cảm phục sự hy sinh của

anh khi phải bỏ thì giờ quá nhiều cho chúng tôi. ...!

Chia tay anh, tôi chỉ biết nói lời cảm ơn và tặng anh một cuốn sổ ghi chép bỏ túi để kỷ niệm. Chiếc xe van của anh xa dần mà tâm tư tôi vẫn còn áy náy: Làm sao hay làm thế nào để anh có thể trở thành một người Trưởng Hướng Đạo? Trên đường về, lái xe một mình anh sẽ nghĩ gì về Hướng Đạo? Anh có nghĩ tại sao tôi cũng phải hy sinh tình cảm cá nhân của tôi đấy chứ?! Tôi đã bỏ qua ngày “Father day” để các con tôi không có dịp tổ chức một ngày vui ý nghĩa. Những ngày xa cách có thể tôi không buồn vì bị lôi cuốn theo sinh hoạt trại, nhưng vợ tôi chắc chắn phải có những nỗi buồn...

Tôi thầm mong và cầu chúc cho anh có được một gia đình thật hạnh phúc.

Ngô Đức Thịnh
Sơn Miêu Kiên tâm
Beaver

Sau buổi sinh hoạt, các trại sinh về lều. Tuy nhiên, đây đó trong các lều vẫn có tiếng nói cười râm ran và đề cập đủ mọi vấn đề. Nào là ticket chưa xong, còn phải sửa đi sửa lại mới OK, nào là ticket sao mà khó xới, khó nuốt hơn là mấy cái ticket của mấy ông cảnh sát! Ôi chào! Ngày thứ năm rồi sao? Sao mà lạ thế! Rồi chuyện tắm rửa, ở Brownsea tắm không thoải mái bằng ở đất trại. Chuyện nấu ăn ngoài trời mặn nhạt nếm nếm ngon dở... Trước mặt là cả một hồ nước mênh mông xanh ngắt mà đâu có thì giờ mà lội xuống. Uống thật! Một hai giờ sáng hình như vài cụ cao niên vẫn còn trao đổi với nhau những chuyện bên lề cuộc đời, chuyện sau ngày tan trại. Có cụ còn phát biểu rằng ...đi trại mà không thức khuya để nói chuyện cho hả dạ thì coi như dự trại chỉ có nửa thời gian... Nghe mà phục lẫn! Các cụ gân quả là gân! Được biết đội Beaver đêm qua ngủ ngon vì ăn quá no và xông hơi ngay trong lều. Đội Bobwhite sau khi ăn cháo gà nóng thì mọi người đều được tự động tắm hơi; đội Eagle ăn cháo xong là vào lều ấp trứng và ngáy cho đến sáng; đội Fox bị đi làm ticket nên giấc ngủ gặp nhiều ác mộng; đội Bear ngủ khỏe vì ăn quá đầy bụng; đội Buffalo suốt đêm mở trận chiến với mấy chú muỗi và mấy cái ticket; đội Antelope có người hoàn tất ticket cuối cùng rồi nằm nhắm mắt chờ cho đến sáng.

Hôm nay dậy sớm, hi hục lo món ăn sáng cho đội thay vì chỉ việc ngồi vào bàn vì có người lo sẵn. Buổi chào cờ đầu tiên ở Brownsea. Các trưởng trong Staff vẫn làm việc như ngày đầu mới nhập trại, lúc nào cũng thấy nụ cười thân thiện trên môi và tận tình chỉ dẫn những điều chưa rõ cho trại sinh. Thức ăn tươi được cung cấp đầy đủ cho các đội tự nấu nướng suốt ngày hôm nay. Ăn

uống ở BP Hall có cái ngon riêng của nó: Tuyệt vời, nhưng ăn uống do tự nấu ngoài trời lại càng tuyệt vời hơn vì trong cơm và thức ăn thỉnh thoảng có mùi vị lạ!

Những giờ học, giờ sinh hoạt vui chơi được tiếp diễn cho đến giờ nấu ăn trưa ở các góc đội. Xào xào nấu nấu, cơm khét cơm khê, canh chua canh ngọt... tất cả đều vô bụng ngon ơ... Hình như có một cuộc chạy đua để thời gian không bị khựng lại và mọi việc diễn tiến đúng theo thời biểu.

Đêm nay mới thật là đêm mà mọi thành viên trong đội dành trọn thì giờ cho nhau để ngồi quanh ánh lửa hồng hàn huyên tâm sự, chia sẻ niềm vui và kết nối mối dây thâm tình Hướng Đạo. Tình đồng đội là đây. Đây bác, này chú, này cô, này dì, này chị, này anh, này em; tất cả đều là tỉ - muội - đệ - huynh. Lá thư của Scout Master và Troop Guide có lẽ là những lời tâm tình, chia sẻ hơn là những lời nhắn nhủ cuối khóa. Chúng ta hãy suy nghiệm về những tâm tình, chia sẻ đó để làm hành trang mang về đơn vị. Chúng ta còn một đêm nay ngồi giữa rừng khuya. Lửa tàn nhưng mãi mãi tình Hướng Đạo không bao giờ tàn... Nếu ngủ được vào đêm nay, xin chúc tất cả có một giấc ngủ thật ngon.

Lão Khóa Sinh TN

CÁI NGỦ MÀY NGỦ CHO NGOAN

Đại Bàng Phiêu Lưu

Thưa Anh Chị Em,

Một tuần lễ trong rừng Goshen trôi qua thật nhanh. Mới hôm nào chuẩn bị khăn gói lên đường với bao lo âu cùng niềm vui khi vừa đặt chân đến trại trường Goshen mà giờ đây đã trở thành dĩ vãng với những kỷ niệm khó quên. Những ngày Sói Con, những ngày Thiếu Sinh, những buổi nghe giảng khóa, những giờ thảo luận sôi nổi, những trò chơi, những bài ca rộn ràng với những tiếng cười luôn nở trên môi của mọi người. Những gần bó huynh đệ tử muội là những chân tình khó tìm thấy ở một nơi nào khác. Những buổi sáng sương mù se lạnh, những trưa hè nắng gắt mồ hôi, uể oải từng bước kéo lên hội trường hay bãi học để nghe...và rồi cũng nghe thoang thoang đâu đây bài ca “Cái Ngủ Mà Ngủ Cho Ngoan”. Qua vài hình ảnh “ngủ nghệ” do đặc phái viên Gilwell Gazette chụp được, mời anh chị em thưởng lãm để nhớ về Tùng Nguyên...

Một chàng ở đội Bobwhite

Một chàng đội Gấu ngủ “goài” vậy sao?

Anh Chị Em cũng biết là... Trong khi Huấn Luyện Viên thao thao bất tuyệt thì ta cứ tự nhiên nhắm mắt một tí cho khỏe rồi mở mắt ra nghe tiếp... Nhìn kỹ hai hình trên ta thấy Victor Thảo Trần bảo đảm là không có ngủ. Bobwhite này đang suy tư làm cách nào để hoàn thành dự thảo năm

tickets đó thôi. Ngủ đâu mà ngủ! Còn tấm hình bên phải là một anh Gấu Ốm. Chàng Gấu này đã có thời gian dài trong trại tù khổ sai cộng sản, lao động mệt đừ đừ, không cơm cháo đầy đủ nên mệt xỉu phải trốn ra dựa lưng vào gốc cây nhắm mắt thở ra một tí cho nó phể rồi lao động tiếp... Đây là lúc chàng Gấu hồi tưởng lại những ngày trong rừng sâu nước độc. Chỉ mong chàng Gấu này khi tỉnh giấc thì chớ có tưởng mình đang ở nơi rừng núi Bắc Việt năm nào... Nhưng kiểu ngủ ngời của anh Gấu Ốm như thế này thì trông cũng chán lắm...chả hấp dẫn tí nào cả...

Có anh Đội SPL

Việc làm tất bật ngủ khò tí ti

Anh kể bên tên là chi?

Đó là Thịnh Nguyễn đang đi về nguồn...

Đúng vậy! SPL Phước là người vất vả nhất trong Tùng Nguyên 6 ai ai cũng biết. Tuy rằng đang “thăng” nhưng sao tay phải vẫn cầm bút, tay trái cầm giấy. Chỉ mong sao cho Đội Phước ngủ lâu lâu một chút cho bà con nhờ... Còn Thịnh Nguyễn thì đang đại diện cho đội Fox để ngủ. Nghe nói trong đội này có sáng kiến là khi đến dự khóa thì chia nhau mà ngủ...mỗi người năm...năm phút...Hôm nay đến lượt của Thịnh nên ngủ rất ư là nghiêm chỉnh, nếu không thì bị bà con trong Đội khiển trách. Trong lúc ngủ thế nào cũng nằm mơ thấy “ticket”. Chúc ngủ ngon!!!

Danh ngôn có câu:

“Đã thương nhau thì khi ngủ quay đầu về cùng một hướng để khỏi nhìn thấy nhau...”

Hai vị nữ nhi này hình như ngủ cũng rất thật tình. Một vị khi ngủ thì dùng bàn tay trái để đỡ cái cằm, vì nếu không làm như vậy, đầu có thể đụng xuống bàn rồi giật mình thức giấc. Đây là một cô Owl rất hiền và cũng rất dễ thương. Dễ thương cũng giống như Bambi Dễ Thương vậy đó mà trong nhân gian Goshen gọi là “**Cú Ngủ Dễ Thương...**”. Còn chị kia khi ngủ thì dùng tay phải để đỡ cái đầu. Nghe bà con trong tổ Đại Bàng kể rằng chị này cứ vài phút lại làm xong một bài thơ để đăng vào tờ Gilwell Gazette của trại. Trước khi ghi những vần thơ lên giấy thì chị phải nhắm mắt để tìm vần thơ. Bà con thấy chị đang cầm viết và hồn thơ lai láng chắc đang ở đâu đó ngoài rừng Goshen... Xin trích vài câu thơ của chị đã đăng vào Gilwell Gazette ngày 23 tháng 6 năm 2010 như sau:

*Hai mươi năm qua những mong chờ
Huấn luyện Bàng Rừng khóa mở ra
Lãnh đạo, chuyên môn cùng thấu đạt
Con tìm rộn rã vui chan hòa*

*Dắt trẻ đi theo con đường mới
Hướng mắt trông về cố hương xa
Ý chí sắt son chung xây dựng
Vẻ vang Đất Việt nước non nhà*

Cũng còn nghe nói chị này còn nhiều tài năng khác nữa mà bà con trong tổ Đại Bàng ai cũng phải phục lẫn...

*Một chàng mặc áo đỏ
Một nàng đội mũ xanh
Bà con nhìn ắt rõ
Đã ngủ được vài canh*

Xin đổ các anh chị nhé! Chàng trai mặc áo màu đỏ là ai? Tên gì? Ở Đội nào? Chàng ta đang ngoảnh mặt không cho đụng ống kính máy ảnh nhưng bảo đảm phải là một người rất ư là đẹp “chai” và dễ thương nữa. Theo thói thường xảy ra ở Goshen thì khi một người cần ngủ thì việc đầu tiên là phải dùng tay để tựa đầu hay dùng tay để đỡ cái trán cho giống người đang suy tư dữ dội lắm, người nào thuận tay nào thì xài tay đó, bất luận tay phải tay trái trừ trường hợp của anh Gấu Ốm khi ngủ hai tay đặt lên đầu...gối cho phở hay Đội Phước khi ngủ, tuy đang cầm giấy bút nhưng hai tay cũng để trên hai đầu...gối làm điểm tựa. Ông bà ta ngày xưa có câu “**Không biết dựa cột mà nghe**”. Nàng mũ xanh không dựa cột, cũng không nghe. Nàng chỉ dựa gốc cây mà ngủ. Thường thì mấy anh chị Eagle có ngủ cũng bay lên trên bầu trời xanh mà ngủ cho nên chúng ta chẳng bao giờ thấy cái cảnh một anh hoặc một chị Đại Bàng đang ngủ. Nhưng đặc biệt ở trong rừng Goshen thuộc tiểu bang Virginia, chúng ta cũng có thể nhìn thấy một chị Đại Bàng đang ngủ một cách say sưa dưới gốc cây. Thật là ngoạn mục!

không ai có thể tránh được cơn buồn ngủ cả. Ngon lành thì cố nhướng mắt lên nhìn thẳng phía trước chứ thực ra trong tâm thì cũng đã ngủ tự lúc nào rồi. Khéo léo thì dùng tay che mắt che mặt hay nặn trán ra điều đang suy tư, nếu không thì đành cho cơn ngủ nó kéo đến vậy...

*Dễ thương thay chiếc quạt hồng
Phất qua phẩy lại ru nồng giấc trưa
Ước gì có võng đong đưa
Khởi cần tay chống cù cửa thế này*

Lại có thêm hai vị nữ nhi sa vào cơn buồn ngủ khó cưỡng lại được. Vị cầm chiếc quạt nan phe phẩy ắt phải là người làm trong mục “tiên đoán thời tiết” trên đài truyền hình nên biết chắc rằng ở trại trường Goshen thời tiết nóng bức ban ngày và lạnh lẽo về ban đêm. Do đó vị này đã chịu khó mang theo hai cái mền dùng cho ban đêm và sáu chiếc quạt nan dùng cho ban ngày như ta đã thấy trong hình. Nghe nói mỗi chiếc quạt là một màu khác nhau. Trong hình là chiếc quạt màu phơn phớt hồng.

Xứng đáng là Bambi Dễ Thương. Điều đặc biệt hơn cả là hình như Bambi này vừa quạt, vừa ngủ lại vừa cười cho giấc ngủ được vui...

Phải phát biểu rằng: Tuy đang ngủ nhưng hình chụp rất “Manger Photo” tức “Ăn Ảnh”. Trong lúc mọi người lắng nghe thì chị Beaver này say

sưa “lắng ngủ” (chứ không phải lắng nghe). Ối! Còn gì hạnh phúc cho bằng! Chỉ cần ngủ độ năm ba phút thôi cũng đủ làm cho cuộc đời có phần lên hương. Vì vậy ca dao ở Goshen mới có câu: **“Thà một phút nhắm mắt ngủ còn hơn mở mắt mà không nghe gì...”**

Cái anh này mới lạ kỳ
Chỉ thích ngủ đứng ít khi ngủ ngồi
Khỏi cần giường ghế lồi thồi
Gốc cây ta đứng ngủ, ngồi làm chi
Dù ai nói tiếng thị phi
Ta đây đứng ngủ ngại chi ai cười
Rằng ta đây ngủ cũng cười
Ngâm miệng kín lại che mưới cái

răng...

Có ai thắc mắc bằng khoán
Hỏi rằng ta ở trong căn lều nào
Ta đây rất đổi tự hào
Sáng trưa chiều tối ra vào Đội Bear...
Bear..Bear..Bear..

Anh chị em thấy đó! Đi trại dài ngày mà dễ ăn và dễ ngủ như thế thì ai mà chẳng muốn đi. Và trong cuộc đời Hướng Đạo, dễ gì mà có cho được những tấm hình “đầy tính nghệ thuật” hiếm có dễ đời như thế này.

Và để kết thúc loạt phóng sự “Cái Ngủ Mà Ngủ Cho Ngoan”, mời các anh chị thưởng thức vài “hình ngủ” của một anh chàng trông rất hiền, miệng lúc nào cũng mỉm cười. Nhìn những tấm hình này, chắc chắn không ai không nghĩ rằng chàng ta đang rất “ngon giấc”. Chính kẻ đi chụp những tấm hình này cũng nghĩ như thế. Đứng từ xa dzum ống kính để thu hình và rồi bấm vài kiểu. Chờ cho máy ảnh ngưng bấm, chàng ta bèn ngẩng đầu lên và miệng cười duyên dáng bảo phó nhòm “chộp thêm nữa đi”. Có lần thấy chàng đang ngủ, một anh chàng khác rón rén đến cạnh và cầm ngay một điếu thuốc vào miệng. Điều làm cho anh chàng nọ ngạc nhiên là khi điếu thuốc đã được nhét vào mồm, chàng ta bèn hít vào một hơi và cho khói phì ra đằng mũi. Tuyệt nhiên chàng ta vẫn nhắm nghiền mắt như đang say sưa ngủ. Tài thật! Chàng này là ai? Xin đổ các bạn.

CỜ ĐỘI TÙNG NGUYÊN

Khi lên Đoàn vào sáng 20 tháng 6, chúng tôi được các Trưởng tiếp đón và được phân thành tám (8) Đội. Đó là các Đội Beaver, Bobwhite, Eagle, Fox, Owl, Bear, Buffalo và Antelope. Mỗi Đội đều phải có biểu tượng của Đội là Cờ Đội. Do đó chúng tôi, với óc sáng tạo và sự khéo léo, đã dùng những vật liệu tự tạo để làm những Cờ Đội để trình làng.

Trong một buổi sáng tại Gilwell Field, sau khi các Đội trình diễn các lá Cờ Đội và giải thích ý nghĩa lá cờ của Đội mình, các Trưởng trong Staff đã có một cuộc chấm điểm bình chọn lá cờ Đội có ý nghĩa và trình bày mỹ thuật. Kết quả lá cờ của Đội Eagle được chấm với số điểm cao nhất. Không biết giờ đây các lá cờ này đã phiêu bạt nơi đâu? Mong rằng trong những lần Wood Badge Reunion, các lá cờ này cũng có dịp hội ngộ với nhau.

Den # 4 tức Đội Fox đang bịt mũi vì cờ của Den # 4 dính liền với đồ chơi...

DÒNG KỶ NIỆM

Rời đất trại sáng 26 tháng 6, xe chuyển bánh đem trả tôi về lại thành phố Houston sau hơn một tuần vắng mặt. Lòng khắp khởi mừng vì có nhiều chuyện để kể cho bạn bè và người thân nghe và được về ngủ trong ngôi nhà thân yêu của mình...

Thấm thoát mà trở lại Houston đã được hai tháng rồi. Bận rộn với bao nhiêu công việc và học hành, nhưng cơn men say tình anh chị em Hướng Đạo trong cảnh trời mây non nước của rừng Goshen vẫn còn ngất ngây trong tôi. Tôi nhớ hoài những buổi học và sinh hoạt ngoài trời, những bữa cơm tự nấu với nhau ở đảo Brownsea và nhớ từng người trong đội trong đoàn khi xem lại những hình ảnh Tùng Nguyên trên web. Sao mọi người ai cũng đáng yêu hết vậy! Nhất là SPL của chúng ta...ha ha ha...

Những ngày sống trong đất trại là những ngày thật tuyệt vời. Mọi chuyện hỉ,-nộ- ái-ố của đời thường được dẹp sang một bên và tôi thật sự chỉ còn lo đến chuyện làm thế nào để học cho tốt và chơi cho vui và hết mình. Nhưng “Chơi” là “Chín” và “Ticket” là “Mười” anh chị em ơi. Nói vậy thôi chứ mấy ticket làm tôi cũng sầu khổ

không ít và cũng ngán ngẩm như mọi người vậy! Bù lại những đêm khi lửa trại anh chị em cùng ngồi bên nhau ca hát, hàn huyên thì dzui ới là dzui, tôi cứ mong thời gian dừng trôi nữa, để mọi người quây quần bên nhau mãi không rời và... để cho cái miệng tôi được “tập thể dục” tối đa ha ha ha...

Chữ ít, tình nhiều, tôi không đủ khả năng viết nhiều để ghi nhận hết những điều mắt thấy tai nghe và những điều tôi đã thu nhận được trong kỳ trại huấn luyện này. Trong lòng còn mãi sự thán phục tất cả các Trưởng già-trẻ-lớn-bé. Nhìn thấy các Trưởng trong Staff làm việc ngày đêm không quản ngại khó khăn và cách lúc nào cũng quan tâm đến những sinh hoạt của khóa sinh, tôi tự thấy mình cần phải dốc sức ra chơi Hướng Đạo hết mình và cần phải làm việc hết mình vì Hướng Đạo. Cảm ơn các Trưởng trong Staff đã tổ chức khóa Tùng Nguyên 6 hết sức thành công. Các Trưởng đã hy sinh thời gian và công sức cho tất cả trại sinh chúng tôi nhận thêm kiến thức về lãnh đạo và chuyên môn, ăn nhiều ăn ngon, ngủ đủ, chơi vui và thân tình không sợ mưa rơi nắng đổ trong gần mười ngày ở Goshen

Một lần nữa, nhờ trang giấy này để nói lên tâm tình tri ân với tất cả các Trưởng trong Staff Tùng Nguyên 6. Hy vọng chúng ta ngày càng thêm thắt chặt tình Hướng Đạo qua Giữ Vững và Thăng Tiến để còn gặp lại nhau trong những trại Tùng Nguyên tới.

Tabtt

MaiTrâm - Fox

ĐẾN VỚI TÙNG NGUYÊN

Cùng đến với Tùng Nguyên
Nơi gió mát trăng hiền
Bốn phương về hội ngộ
Vang khúc hát triền miên

Về đây từ muôn lối
Bạn vùng Bắc Cali
Tôi miền Trung Texas
Ta cùng một hướng đi

Anh lão niên đầu bạc
Em tuổi trẻ đôi mươi
Gặp, tay bắt miệng cười
Rạng màu Hoa Bách Hợp

Mặc ban trưa nắng chói
Dầu trời chiều mưa rơi
Trong vòng tay thân ái
Đích cả ta đến nơi

Châm ngôn Sói Găng Súc
Thiếu sinh hỡi Săn Sàng
Gian nan đều vượt cả
Học, chơi, hát vang vang

Mưa thấm tình tử muội
Nắng ấm nghĩa đệ huynh
Rừng xanh lời chim hót
Suối ngọt gọi bình minh

Cùng đến với Tùng Nguyên
Nối vòng tay thân ái
Hướng Đạo là mãi mãi
Một ngày là trăm năm

Lâm Viên

VIỆT NAM
minh châu

Hùng Lân

Việt Nam minh châu trời
đông. Việt Nam nước thiêng Tiên Rồng.
Non sông như gấm hoa uy linh một phương.
Xây vinh quang ngất cao bên Thái Bình Dương.
Từ nghìn xưa tài danh lừng lẫy khắp nơi.
Tiếng anh hùng tác ghi núi sông muôn đời. Máu ai còn
vương cỏ hoa. Giục đem tâm thân sẻ với sơn
hả. Chung tâm cương quyết ta ôn lời thề
ước. Hy sinh tâm huyết mong báo đền ơn
nước. Dù thân này tan tành chốn sa trường cũng
cam. Thề trọn niềm trung thành với sơn hà nước Nam.

VUI BUỒN TÙNG NGUYÊN

Phải đi cho biết Khóa Rừng
Đi rồi mới biết quá chừng là vui
Đường đi quyết tới không lùi
Một tuần mưa nắng học nhiều điều hay
Học, chơi, ngoạn cảnh đêm ngày
Cơm ngon phở nóng, nghe bài hiểu thông
Mải mê ngắm cảnh núi sông
Kiến muối thừa thế tấn công bất ngờ
Rắn nằm trong bụi đợi chờ
Giò ai lạng quạng chúng phơ đỡ buồn
Thiên lôi tức giận lệ tuôn
Giáng cho mấy búa cuổng cuổng ới ới
Rocket phóng thẳng lên trời
Mời ngài hạ cố xuống chơi với Rừng
Lửa trại nhảy múa tưng bừng
Có Bi Pi đến thăm mừng chúng ta
Đem năm tickets về nhà
Năm vòng đeo cổ tính ra cũng lời
Trời thương gởi nắng xuống chơi
Mồ hôi đầu cổ bốc hơi phừng phừng
Thuyền chèo hò hét vang rừng
Tạt nước ẩm ỉ cá chừng lặn sâu
Tội thân anh chị đàn đầu
Tránh đầu cho khỏi cầu nhàu khó khăn
Ticket dự thảo rất hăng
Người người lo lắng đêm nằm không yên
Sợ ma đã có thuốc tiên
Nhà hàng đủ món quên liền ưu tư
Món ngon thưởng thức no dư
Ngủ mơ ticket gật gù “good night”
Có chàng tên gọi Anh Hai
Đeo hai gổ giả khôi hài trối trăng
Hoàn thành tickets khó khăn
Anh xin đeo trước lỗ thủng về trời
Hưởng Đạo Một Ngày – Một Đời
Qua cầu lên Thiếu biệt rời Sói Con
Vững chân vượt suối trèo non
Mười hai điều luật hãy còn khắc ghi
Khó khăn nào có sá chi
Thêm Ba Lời Hứa ta thì khắc tâm

Từ đây rừng núi chứng thầm
Đêm thanh lặng lẽ tĩnh tâm bên hồ
Núi rừng hoa lá điểm tô
Ba lô trĩu nặng sông hồ ca vang
Vượt ngàn hiểm trở gian nan
Thành công mới rõ: kiên gan cội nguồn
Goshen vui đến về buồn
Rừng in dấu bước hồ vương tiếng cười
Lửa reo chim hót nắng tươi
Tiếng ca thân ái quện lời gió đưa

Oanh Vũ Chuyên Cần
Nguyễn Thị Ngoan
Bear

HOA SAO NGÀY CŨ

Năm mươi năm lẻ buổi nắng hiên
Hoa Sao đùa trong nắng nghiêng nghiêng
Sói cười rạng rỡ sao lấp lánh
Trưởng múa nhịp nhàng gậy xiên xiên

Rồi Tùng Nguyên Sáu ở một miền
Nửa vòng trái đất nửa thiên niên
Trưởng còn “gắng sức” theo bầy gấu
Sói đã Trưởng đàn dẫn Trâu siêng

Akéla ơi!
“Chừng nào đến lượt cầm bầy
Cho em làm sói như ngày xa xưa”
Năm mươi năm bấy nắng mưa
Tình Bầy nghĩa Sói như vừa hôm qua

Akéla Nguyễn Thị Ngoan
Bầy Yên Bái

ĐƯỜNG VỀ BROWNSEA

Chương trình hôm nay được thay đổi. Mười giờ sáng Đoàn bắt đầu lên đường để làm cuộc hành trình về Browsea Island thay vì vào lúc 1 giờ trưa như đã định. Sự thay đổi có lẽ vì lý do thời tiết. Thêm một điều thú vị. Vẫn ăn sáng, chào cờ, đổi đội trực trong ngày, những thông báo cần thiết để chuẩn bị lên đường. Brownsea Island đang chờ đón chúng tôi.

Đoàn chia hai cánh. Cánh thứ nhất thực hiện cuộc thám du theo lộ trình đã định. Cánh thứ hai xử dụng lộ trình tương đối ít gian nan hơn dành cho các trại sinh thuộc lớp tuổi cao niên. Trời vẫn nắng như mọi ngày. Mồ hôi đổ và chân vẫn phải tiến bước. Đã là ngày thứ tư của trại. Thời gian từ nay sẽ đi rất nhanh và rất nhanh. Brownsea là nơi đến trước mắt...

Mười giờ sáng, mặt trời đã bắt đầu rọi những tia nắng xuyên qua rừng cây xanh. Đoàn được lệnh lên đường. Ba lô sẵn sàng trên vai, các đội cùng hát: “Nào anh em ta cùng nhau xông pha lên đường, kiếm nguồn tươi sáng...” Bẻ rừng, leo đồi, vượt suối. Càng đi đường càng xa. Mồ hôi ướt đầm áo, đoàn người đạp lá rừng, phá chướng ngại tiến bước. Dốc đứng, chúng tôi đã có gậy trong tay, chúng tôi dắt nhau băng qua suối và nắm tay nhau dắt xuống vực sâu... Vừa đi vừa hát, quên đường xa, chẳng bao lâu chúng tôi đã đến Brownsea Island. Các đội đều được tiếp đón bởi anh thiếu trưởng. Mọi người dừng chân, lau mồ hôi rồi ai vào việc nấy như chương trình đã định. Thứ tự đến Brownsea gồm các đội: Fox, Eagle, Owl, Bobwhite, Buffalo, Bear, Beaver và Antelope. Đúng 12 giờ, cơm cá thịt rau... có sẵn. Giờ ăn đến rồi. Mang thức ăn về góc đội, chúng tôi dùng bữa cơm đầu tiên trên Đảo Brownsea.

Khóa học diễn ra dưới bóng mát của rừng cây, gió thoảng mát và phần lý thuyết không kéo dài dễ gây buồn chán. Tiếp đến là những trò chơi thực tập tinh thần làm việc đồng đội, tính nhanh nhẹn và sự khéo léo. Nắng càng lúc càng gay gắt và mồ hôi cứ tiếp tục ướt đầm áo. Nhiều thế hệ cùng sống chung dưới một mái nhà Hưởng Đạo đã tạo thành những mong ước chung cho tương lai. Bài học về Thế Hệ mang đầy ý nghĩa.

Chiều dần xuống, trở về góc đội tiếp tục học và chơi. Quây quần bên nhau để nấu các món ăn và bữa cơm đầu tiên do chính trại sinh thực hiện tại Brownsea. Đêm xuống trong rừng cây xào xạc, những con chim bay về tổ ấm. Ánh lửa bập bùng lên cao lên cao. Tiếng gọi lửa, những bước chân nhịp nhàng quanh ánh lửa thiêng, những tiết mục văn nghệ vui của các đội tuần tự được trình diễn. Tiếng hát vang vọng cả khu rừng. Rồi đêm đen bao phủ không gian. Trong thình lình, mọi người trở về lều để trả lại cho thiên nhiên sự tĩnh lặng. Nhìn lên bầu trời, trăng và sao giữa mênh mông. Thấy mình nhỏ bé lạ thường.

Đại Bàng Phiêu Lưu

NÓI CHUYỆN VỚI TRƯỞNG SƯ TỬ ĐẢM ĐƯƠNG

Tr. Tôn Thất Sam và các tr. Hoàng Kim Châu, Phạm Ngọc Phước, Nguyễn Tấn Đệ

Trưởng Tôn Thất Sam được Hội Hướng Đạo Hoa Kỳ mời sang dự trại họp bạn kỷ niệm 100 năm thành lập Hướng Đạo Hoa Kỳ. Dịp này Trưởng Tôn Thất Sam (Sư Tử Đả Đương - STDD) có ghé thăm trại huấn luyện bằng Rừng WR-TN- 06 (Tùng Nguyên VI) từ 19 đến 26 tháng 6-2010 tại Goshen Scout Reservation thuộc tiểu bang Virginia. Trong thời gian thăm trại, biết Trưởng Tôn Thất Sam là một trưởng 4 gỗ từ Việt Nam nên nhiều Trưởng khóa sinh dự trại muốn hỏi thăm một số tin tức ở quê nhà và tìm hiểu về vấn đề huấn luyện ở Việt Nam. Những câu hỏi của anh chị em đều mang nội dung giống nhau cho nên trưởng Hoàng Kim Châu (Hươu Hăng Hái - HHH) xin làm cầu nối để những Trưởng chưa có dịp gặp trưởng Tôn Thất Sam cũng được giải đáp những thắc mắc của mình.

HHH: Thưa Trưởng, nghe nói ở Việt Nam hiện giờ, anh chị em Hướng Đạo thiếu đoàn kết, phải không trưởng?

STDD: Tôi nghĩ điều đó không riêng gì ở Việt Nam hiện nay, nghe đâu ở bên này cũng có nhiều khuynh hướng dị biệt.

Trong đời nhiều chàng trai cùng yêu một cô gái thì trở thành “tình địch”; cũng vì quá yêu Hướng Đạo nên các nhóm trở nên “kình địch”, thế thôi! Đã lỡ ví von về tình yêu nên tôi hy vọng có ngày các nhóm sẽ thương yêu nhau vì ngàn ngữ cũng có câu: “Yêu nhau không phải chỉ để nhìn nhau mà cùng nhau nhìn về một hướng”. Tất cả anh chị em chúng ta cùng nhìn về một hướng...Hoa Bách Hợp...nên sự thương yêu nhau không chống thì chầy chểnh mảng cũng sẽ có. Tôi lạc quan mà tin như vậy!

Khóa trưởng Lý Nhựt Hui tặng quà cho Trưởng Tôn Thất Sam

HHH: Trưởng ví von hay quá và tránh trả lời trực diện một cách tài tình.

Thưa Trưởng, có người cho rằng trong Hội Hướng Đạo Việt Nam, việc được lên làm Trưởng 4 gỗ quá khó khăn vì tình trạng “qua cầu rút ván”, nhưng cũng có người cho rằng quá dễ dãi nên làm giảm giá trị. Theo ý Trưởng thì thế nào?

STĐĐ: Vì Trưởng hỏi là “Trong Hội Hướng Đạo Việt Nam...” nên tôi xin trả lời trong giới hạn từ 1951 – 1975 vì thời gian ấy mới có Hội chính thức và mọi “Ủy ban” trong Hội đều có quy củ và được quy định rõ ràng thành điều lệ.

Thời ấy các Trưởng huấn luyện có 3 cấp:

- Trưởng HL 4 gỗ: Trước năm 1970 còn theo hệ thống của Gilwell nên gọi là Deputy Camp Chief (DCC), sau năm 1970 theo hệ thống của WOSM thì gọi là Leader Trainer (LT), ở một số nước khác thì gọi là Trainer 3. Còn ở Mỹ thì gọi là Wood Badge Course Director (WBCD) vì khi lên làm khóa trưởng Bằng Rừng mới được phong 4 gỗ.

- Trưởng HL 3 gỗ: Mỗi trưởng HL 4 gỗ được chọn từ 3 -5 trưởng WB để phụ tá cho mình và những trưởng này được phong 3 gỗ với danh xưng Assistant Deputy Camp Chief (ADCC) , hay Assistant Leader Trainer (ALT) hoặc Trainer 2.

- Huấn luyện viên: Mỗi trưởng HL 3 gỗ được chọn từ 3 -5 trưởng WB để phụ tá cho mình trong việc huấn luyện, họ vẫn mang 2 gỗ như những trưởng WB, nhưng để phân biệt thì họ có mang thêm phù hiệu của Toán HL và có danh xưng là Trainer.

Để quý Trưởng luận định việc được chọn làm Trưởng HL là khó hay dễ, tôi chỉ xin nêu trường hợp của cá nhân mình-là một trong những trưởng HL-tương đối trẻ thời bấy giờ:

- 1943 - Gia nhập sói con và tiếp tục sinh hoạt qua đủ các ngành
- 1954 - Thành lập Thiếu đoàn Trần Toàn, Huế
- 1957 - Có tên rừng là Sư Tử Đằm Đương
- 1959 - Qua WB ngành Thiếu tại trại trường Tùng Nguyên, Đà Lạt. Sau đó làm phụ tá cho Trưởng Vũ Thanh Thông
- 1960 - Được lên Đường (RS)
- 1964 - Phó Đạo trưởng Lâm Viên – Đà Lạt
- 1968 - Được phong ADCC (3 gỗ)
- 1969 - Làm Châu trưởng Trường Sơn hạ (có 6 Đạo)
- 1973 - Được Hội Đồng Huấn Luyện Quốc Gia (trong kỳ họp Đại Hội Đồng toàn quốc) đề cử làm Leader Trainer. Nên xem DCC/LT/WBCD là một trách nhiệm danh dự (Honourable charge) chứ đừng quan niệm là chức vụ và đừng quan trọng hóa nó quá!

Trước năm 1975, HĐVN chỉ có 18 Trưởng HL 4 gỗ, vì hiếm hoi nên có người ví von là “Thập Bát La Hán”, chứ như ở Mỹ hiện nay có 297 Councils, mỗi năm một council đông người thì mở một khóa WB, còn các councils nhỏ thì 2-3 councils mở chung một khóa WB, như vậy mỗi năm ở Mỹ có thêm trên 200...Trưởng WBCD có năng lực rất cao, ai dám bảo là lạm phát Trưởng 4 gỗ!

HHH: Thưa Trưởng, Ở Việt Nam dùng những thủ bản HL nào? Theo Gilwell hay theo BSA?

STĐĐ: Hiện nay, các nước thuộc vùng Châu Á-Thái Bình Dương (Asia-Pacific Region) vẫn còn theo thủ bản của Gilwell (DCC' Handbook Wood Badge Course) viết cho mỗi ngành. Ở Việt Nam trước năm 2000 cũng vậy. Nhưng từ ngày Trưởng Nguyễn Tấn Đệ mở khóa WB thế kỷ XXI và ngay

sau đó gửi tặng tôi thủ bản và các tài liệu liên quan thì tôi đã dịch và thử nghiệm từ năm 2005.

Trưởng Tôn Thất Sam nói chuyện với các trưởng khóa sinh Tùng Nguyên VI

HHH: Thưa Trưởng, như Trưởng vừa trình bày thì những năm gần đây ở Việt Nam cũng dùng thủ bản WB thế kỷ XXI. Vậy xin Trưởng cho biết chương trình HL có rập khuôn như bên này không?

STDD: Chúng tôi dùng thủ bản WB thế kỷ XXI phối hợp thêm chương trình của Gilwell để thích ứng với nhu cầu của Việt Nam:

- Gọi là WB thế kỷ XXI để dùng chung cho tất cả các ngành và các khóa sinh thụ huấn đều có “Bằng Trưởng” cùng chuẩn mực (standard). Chứ nếu mở riêng cho từng ngành theo tài liệu của Gilwell thì kiến thức cho mỗi ngành có thể được đào sâu hơn, nhưng thiếu kinh phí để mở nhiều khóa Bằng Rừng trong một năm và cũng không đủ túc số trại sinh cho mỗi khóa.

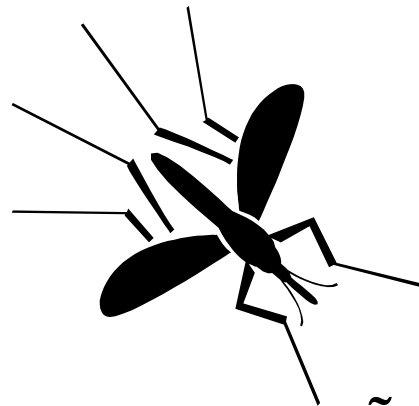
- Về giảng huấn thì chúng tôi dùng thêm tài liệu của Gilwell để bổ túc cho đầy đủ, thay vì bắt đầu trại là Lễ Tiến Sói lên đoàn thì chúng tôi giảng 2 ngày về những điều căn bản của ngành Ấu trước đã. Sau Lễ Lên Đoàn, chúng tôi giảng 3-4 ngày về ngành Thiếu thì mới làm Lễ Tiến Thiếu Sinh lên Kha đoàn (Thanh), rồi huấn luyện sinh hoạt về ngành Kha trong 2-3 ngày. Sau đó chúng tôi giảng thêm 2 ngày về ngành Tráng (BSA không có ngành Tráng!) và cho thực tập Lễ Tráng Sinh Lên Đường (RS)

- Các phần: “Sống Với Các Giá Trị”, “Tâm Nhìn và Sự Vụ” và các mục về “Leadership” chúng tôi đều đưa vào chương trình HL đầy đủ. Chỉ có

phần “Làm và Phóng Rocket” là chúng tôi chưa thực hiện được vì không có dụng cụ như ở Hoa Kỳ. Nhưng sau khi tham quan khóa Tùng Nguyên VI về, chúng tôi có thể tập cho các khóa sinh thực hiện mục này để họ quen với tinh thần “Team Work” và đem lại sự sinh hoạt năng động và thích thú cho đoàn của mình.

HHH: Xin cảm ơn Trưởng Sư Tử Đảm Đường đã dành thì giờ cho Hươu Hăng Hái được nói chuyện với Trưởng hôm nay.

Virginia tháng 6-2010
Hoàng Kim Châu RS

CON MUỖI

Vo ve con muỗi nó bay
Tìm nơi nó đậu để bày trò châm
Tiên sư con muỗi chết bầm
Sao mà cứ mãi đâm vào thịt tao
Năm canh đập muỗi, ôi chao!
Một đêm đã thế chịu sao suốt tuần!!!

Đại Bàng Phiêu Lưu

BIẾT ĐẾN BAO GIỜ...

Tôi với người bạn chí thân rủ nhau đi học khóa Huy Hiệu Rừng Tùng Nguyên VI để có thêm kinh nghiệm tổ chức và lãnh đạo trong sinh hoạt Hướng Đạo. Hai đứa hí hửng chuẩn bị cho chuyến đi cả tháng trước ngày nhập khóa. Từ trước đến nay hai đứa thường đi huấn luyện chung với nhau nhưng đây là lần đầu được đi dự huấn luyện ở một nơi xa. Hai đứa rủ nhau “đi chung cho vui!”. Thấm thoát rồi cũng cận kề ngày nhập trại. Hai đứa lên đường mà trong lòng tôi thì cứ bồi hồi làm sao ấy..

Bao nhiêu phấn khởi phút ban đầu vụt tan biến mau và thay vào đó một chút thất vọng khi biết hai thằng chúng tôi được phân ở hai đội khác nhau. Thế là cả hai thằng “hồn ai nấy giữ” và bắt đầu làm quen với những anh chị em trong đội mới của mình. Tôi may mắn được sắp xếp vào đội Cú cùng với sáu thành viên khác. Đêm đầu tiên ở chung lều với một “Cú” khác, hai anh em thức đến gần 2 giờ sáng trò chuyện huyên thiên và thế là cái tên “Cú nhiều chuyện” đã dính liền với tôi. Và lần lượt mỗi Cú được đặt tên theo đặc điểm của mình. Nào là Cú Lang Thang, Cú Lê Mề, Cú Cô Nường, Cú Cận, Cú Lủi, và có cả Cú Gà nữa. Tổng cộng là bảy Cú.

Ngày đầu của khóa có lẽ vì mới lần đầu gặp gỡ nên cũng chẳng ai trong nhà Cú chúng tôi nói gì nhiều với nhau. Nhưng chỉ qua đến ngày hôm sau thì lại khác, họ nhà Cú chúng tôi đã nhanh chóng làm quen và cùng chia sẻ những buồn vui với nhau trong suốt kỳ trại huấn luyện. Thời tiết ẩm ướt và nóng bức của rừng Goshen đã làm khó chúng tôi trong những giờ học. Tôi không nhớ là đã uống hết bao nhiêu lít cà phê trong suốt kỳ trại để khỏi ngủ gà ngủ gật trong lớp. Thay vào đó là những món ăn tuyệt vời do các đầu bếp hảo hạng của nhà hàng Tùng Nguyên nấu. Rồi những đêm ngồi làm “Ticket” và làm “buffet – All You Can Chích” cho mấy con muỗi ở Goshen, thế nhưng anh Cú Gà của chúng tôi thì vẫn ung dung tự tại, cứ đúng giờ là lên chuồng đánh giấc và đến sáng hôm sau có nhiệm vụ đánh thức cả đám thức dậy.

Đêm lửa trại đầu tiên, khi Trại Trưởng - “BP” bất ngờ đến thăm chúng tôi bằng chiếc thuyền độc mộc đã kể lại câu chuyện về thời niên thiếu của Ông. Khung cảnh đó đã gây một ấn tượng sâu sắc mà tôi tin chắc rằng không phải chỉ riêng tôi mới cảm nhận được. Lúc đó tôi chợt ước ao được trở về thời mà tôi còn là một thiếu sinh như ngày nào...

Những ngày cuối cùng ở Browsea Island trôi qua trong một không khí đặc biệt, mọi người trong đội Cú thay phiên nhau trở tài nấu nướng và lãnh trách nhiệm rửa chén cũng như dọn dẹp. Những món ăn do chúng tôi nấu ở Brownsea Island tuy rằng không so sánh được với “Tùng Nguyên Restaurant” nhưng cả nhà Cú ai cũng khen ngon. Hằng ngày chúng tôi cũng viết bài cho báo Gilwell Gazette và cũng không quên gửi đến anh Troop Guide của chúng tôi một lá thư tràn trề tình cảm ướt át do tất cả thành viên trong gia đình Cú thay nhau viết.

Hoàng hôn dần dần buông xuống, mất dạng sau những dãy núi chung quanh chúng tôi mà trong tôi dâng lên một nỗi buồn không sao tả

được. Thời gian cứ tiếp tục trôi qua trong âm thầm, không sao níu kéo lại được. Như một cơn gió thoảng qua, chỉ còn một thời gian rất ngắn nữa là chúng tôi sẽ phải chia tay nhau.. Cái câu “Cuộc vui nào rồi cũng phải tàn” và những lời hát người Hướng Đạo chúng ta thường hát “Gặp nhau đây rồi chia tay..” như đã an ủi tôi lúc ấy.

Buổi lễ “Scout Spirit Trail” vào ban đêm đã làm cho tôi rất xúc động, và cảm thấy rất hạnh phúc vì mình đã được một cơ hội mà chưa chắc ai ai cũng có được. Các bạn hãy thử hỏi những người chung quanh mình xem có bao nhiêu người đã được trải qua những gì mà chúng ta đã trải qua ở trại huấn luyện Huy Hiệu Rừng Tùng Nguyên VI. Giờ đây viết lại những kỷ niệm ở Tùng Nguyên VI mà tôi không biết đến bao giờ gia đình “Cú” mới có dịp hội ngộ...

Trần Quốc Việt
Ngựa Vững Tâm

*Nắng sớm chan hòa ngập lối đi
Đoàn ta vui bước đến Browsea
Cỏ cây hoa lá bừng men sống
Gian khó đường dài có sá chi
Trữ nặng ba lô vẫn hát cười
Đèo cao suối thẳm cứ vui tươi
Cuộc đời Hướng Đạo đây là lúc
Trẻ già chung nhịp sống đôi mươi
Em ở Miền Đông chị Miền Tây
Cali anh hội ngộ nơi này
Bạn Hoa Thịnh Đốn tôi Texas
Huỳnh Đệ chi tình tay nắm tay
Đồi núi cao cao nắng chập chùng
Gió trời lồng lộng khắp không trung
Nắm tay cùng bước: Đoàn ta tiến
Đích cuối ta về “Nguồn Cội Chung”
Hồ nước xanh ngàn lá ngát xanh
Lá rừng rơi dẫn bước chân anh
Em yêu cánh bướm vờn hoa dại
Chị ngẩn ngơ nhìn ánh trăng thanh
Nhớ mãi ơn Người đến Brownsea
BiPi khai lối mở đường đi
Hơn trăm năm cũ ngàn năm nữa
Cùng hướng về nguồn đến Brownsea*

Phong Châu

LỄ TRAO BẰNG RỪNG

Hương Hằng Hải tường thuật

Giữ Vững là tên trại truyền thống của Hướng Đạo Việt Nam Miền Trung Hoa Kỳ được tổ chức hằng năm vào những ngày cuối tuần lễ đầu tiên của tháng mười một. Năm nay trại tổ chức vào ngày 5-6 -7 tại Big Creek Marina, Somerville – Texas, cách thành phố Houston 90 miles về hướng tây. Có khoảng 500 trại sinh tham dự gồm Trưởng, đoàn sinh, phụ huynh và thân hữu. Ngoài trại sinh đến từ Houston, Port Arthur, Dallas-Fortworth, còn có trại sinh về từ Michigan, Oklahoma, Alabama và Atlanta.

Một số Trưởng đã tham dự Tùng Nguyên VI cũng có mặt ở trại, ngoài việc tham gia sinh hoạt trại, còn tham dự Lễ Trao Gỗ cho hai Trưởng đã hoàn thành tickets sau khi rời Tùng Nguyên VI. Đó là hai Trưởng Nguyễn Thị Thu Thảo và Jim Nguyễn. Trưởng Nguyễn Thị Thu Thảo thuộc liên đoàn Đất Việt Houston (TX) và Trưởng Jim Nguyễn thuộc liên đoàn Bửu Môn Port Arthur (TX). Cả hai Trưởng khi dự Tùng Nguyên VI đều ở cùng đội Antelope.

Có mặt trong buổi Lễ Trao Gỗ có các Trưởng trong Staff Nguyễn Tấn Đệ, Phạm Ngọc Phước, Trần Công Hoàng, Cao Ngọc Cường, Trần Thiện Định, Hoàng Kim Châu...và một số Trưởng dự khóa TN6 như Ngô Sỹ Hân, Mỹ Nguyễn và Victor Thảo Trần (Bobwhite), Phan Bích Vy và Bùi Khánh (Owl), Đào Mai Trâm và Nguyễn Thịnh (Fox), Trần Vi (Eagle), Ngô Vinh Khoa, Thủy Ngô và Đỗ Quốc Tuyến (Bear), Thủy Tăng và Trần Thiện (Buffalo), Johnny Đoàn và Timothy Nguyễn (Antelope)...Rất đông các Trưởng của các

đơn vị và phụ huynh cũng có mặt trong Lễ Trao Gỗ.

Lễ Trao Gỗ diễn ra tại khu sinh hoạt Tráng Đoàn Nguyễn Trãi vào lúc 4.30 PM chiều thứ bảy, 6 tháng 11 và diễn tiến theo đúng thủ tục của BSA. Các Trưởng trong Staff đã lần lượt trao khăn quàng, dây gỗ và chứng chỉ Huy Hiệu Rừng Thế Kỷ 21 cho hai Trưởng Nguyễn Thị Thu Thảo và Jim Nguyễn. Tiếp đến là những lời chúc mừng và các món quà lưu niệm của các Trưởng trao cho hai Trưởng đầu tiên của Tùng Nguyên VI nhận Gỗ.

THƯ CẢM ƠN

Ngày 8 tháng 11-2010

Kính thưa Quý Trưởng

Trước hết em xin cảm ơn SPL, Trưởng Phạm Ngọc Phước đã tạo mọi điều kiện khuyến khích, động viên tinh thần để em sớm hoàn thành 5 tickets. Trưởng đã bỏ thời gian để sắp xếp và gửi lời mời Quý Trưởng đến tham dự buổi Lễ Trao Gõ cho Trưởng Chính và em. Em xin cảm ơn Trưởng Phước rất nhiều.

Kính thưa Trưởng Lý Nhật Hui và Quý Trưởng trong Staff Tùng Nguyên VI

Em thành thật cảm ơn Quý Trưởng đã bỏ công sức, thời gian tổ chức Khóa Huấn Luyện Tùng Nguyên VI để em có cơ hội học hỏi và làm quen với các Trưởng từ khắp các nơi để chia sẻ kinh nghiệm.

Con cảm ơn Cha Thảo đã tham dự và chúc mừng anh Ba và con.

Em cũng đặc biệt cảm ơn tất cả Quý Trưởng, mặc dù rất bận rộn nhưng vì lòng yêu mến đã bỏ thời gian lặn lội đường xa để đến tham dự buổi Lễ Trao Gõ cho anh Ba và em. Em không quên cảm ơn Quý Trưởng vì công việc đã không đến tham dự nhưng đã gọi điện thoại và gửi lời chúc mừng.

Sau cùng, em xin cảm ơn Quý Trưởng ở Houston, Quý Trưởng thuộc liên đoàn Đất Việt và Quý Phụ Huynh đã hiện diện trong buổi lễ để chúc mừng cho Trưởng Chính và em.

Thật vô cùng cảm động trước tấm lòng quý mến của mọi người. Quý Trưởng đã có mặt đông đủ và mặc dù buổi lễ rất ngắn gọn nhưng long trọng và đầy ý nghĩa. Hơn nữa, buổi lễ đã tạo cho em một niềm xúc động và em mãi ghi nhớ những giây phút này. Em sẽ cố gắng hết sức trong khả năng của mình để giúp cho các em và mọi người những gì em có thể làm được.

Một lần nữa em xin chân thành cảm ơn những lời chúc tốt đẹp và những món quà lưu niệm của Quý Trưởng.

Kính chúc Trưởng Lý Nhật Hui, Staff, SPL, Quý Trưởng và Phụ Huynh luôn vui vẻ, mạnh khỏe và bình an. Nguyễn xin Thượng Đế chúc lành cho tất cả.

Kính mến BTT

Nguyễn Thị Thu Thảo

Antelope

TÂM SỰ TÙNG NGUYÊN

- Em đi một mình hả ?
- Da! em đi một mình, các anh trong Liên Đoàn đưa em đến nhưng về rồi, các anh ấy bảo: Nghe nói “Đi Tùng Nguyên là “bị lừa” nên không ai muốn đi trừ em...

Câu chuyện đối thoại với nhau chỉ có thể nhưng đã làm cho tôi suy nghĩ rất nhiều...

Công việc hàng ngày của tôi là phụ bếp như rửa rau, rửa chén, xắt trái cây, cắt thịt làm cá... và những công việc lĩnh kính khác. Mỗi khi làm việc tôi đều cố ý đứng gần cửa nhìn ra phía hội trường, vừa làm vừa theo dõi các khóa sinh, vừa lắng nghe những bài trình bày của các Trưởng trong Staff để thu nhận thêm những kiến thức mới.

Trong khóa, ngoài những công việc phục vụ trong bếp, tôi còn được giao cho trọng trách thuyết trình một bài chung với Trưởng Alina. Lần đầu tiên tôi phải nói tiếng Anh trước một đám đông toàn là người lớn. Tôi lo ngại quá và có ý định give up, nhưng rồi tôi tự an ủi :” mình sẽ làm được”. Trước ngày trình bày đề tài, tôi đã đứng ngồi không yên, tôi đã mất ngủ vì quá lo âu, nhưng rồi chuyện gì phải đến thì cũng đã đến. Sau khi hoàn tất nhiệm vụ tôi thở phào nhẹ nhõm. Đâu đến nỗi tệ!

Thế rồi vào một ngày đẹp trời, khi các khóa sinh travel to overnight ở Brownsea Island, được rảnh rỗi không, tôi lang thang trong rừng, dưới

những hàng thông lao xao gió rồi bỗng nhiên nhớ lại câu nói của người trại sinh trẻ tuổi, tôi thầm nghĩ : Tại sao lại gọi là bị lừa nhỉ? Ai lừa? Ai bị lừa? Và lừa cái gì nhỉ? Câu hỏi ấy cứ mãi lang mang trong đầu tôi mà vẫn chưa có câu trả lời.

Những ngày qua tôi thấy các khóa sinh hăng say dự các khóa giảng, tham gia các trò chơi, đóng góp ý kiến và cố gắng viết những dự án (ticket) cho riêng mình để thực hiện sau khi rời trại. Tất cả đều thể hiện tinh thần Hướng Đạo trong lúc học lúc chơi, lúc thảo luận và những lúc sinh hoạt ở góc đội. Ngay cả chính tôi, tôi cũng học hỏi được rất nhiều điều hay, rút được nhiều kinh nghiệm thật quý báu kia mà. Có gì là sai trái, có gì gọi là “bị lừa” đâu!!!!....Và rồi ngẫu hứng, tôi bèn lấy tựa đề “Ai bảo đi Tùng Nguyên là bị lừa” để sáng tác ngay lời bài hát, phỏng theo bài “Em Bé Quê” của nhạc sĩ Phạm Duy. Bài hát này viết tặng tất cả các khóa sinh WR-TN-06. Đặc biệt là khóa sinh trẻ tuổi đã cho tôi nhận chân ra sự thực. Người khóa sinh ấy chắc cũng đã thấy “đâu là sự thực”. Chân lý không ở đâu xa! Nó ở quanh ta. Nó là ta!

Hôm nay, ngồi viết lại những dòng chữ này, tôi muốn được chia sẻ thêm về những điều tôi cảm nhận được trong khóa Tùng Nguyên 6.

Điều làm tôi cảm động nhất trong khóa là tôi đã có cơ hội làm việc chung với Trưởng Dave Iwana, người advisor trong patrol của tôi và Trưởng Rick Kagawa là người đã tham dự cùng khóa Huy Hiệu Rừng với tôi năm 1997.

Dave, I'm pleased for the opportunity to have work with you! Thinking back, I had the tough time working toward my tickets. Every time I turned the tickets to you, I was nervous and worried that you'd catch my mistakes; and you did! But you had the patience to help me reach my goal. Thank you for that.

Rick, I accidentally open and skimmed through the song book and found the Course number, to my surprise, we're in same plane (didn't even know it!) and in the same Course! What a co-incident!

Điều làm tôi hãnh diện là tôi cảm thấy tự tin hơn, cũng như được học hỏi những kinh nghiệm từ các Trưởng, đặc biệt các Trưởng trẻ. Cám ơn Trưởng Lý Nhật Hui, Trưởng Nicholas Việt Nguyễn, Trưởng Liên Hương...là những Trưởng đã khích lệ tinh thần tôi rất nhiều.

Điều làm tôi sung sướng nhất là được get away from family. Không phải lo lắng đến công ăn việc làm, lại được ăn ngon, ngày bốn bữa no nê, thế nên khi trở về nhà, chồng tôi ngắm từ đầu xuống chân mà phán: “Em đi trại mà sao lại béo phì ra như thế, nhìn cái bụng kìa ...”. Tôi đưa tay sờ bụng và thầm nghĩ: “Thôi chết rồi, mình béo thật đấy”...

Điều làm tôi khoái chí là cười he he he suốt ngày. Cười cả sáng trưa chiều tối. Người ta thường nói: “Nụ cười bằng mười thang thuốc bổ, cười không bao giờ già...” nghe ra cũng chí lý lắm!. Bởi vì không muốn già nên lúc nào tôi cũng muốn cười, được cười, cười thoải mái, cười mệt nghỉ, cười với mình, cười với các Trưởng, cười với các khóa sinh không phân biệt tuổi tác, già trẻ, lớn bé sống chung với nhau trong đội trong đoàn. Những tiếng cười hồn nhiên của mọi người vang lên trong suốt những ngày trại làm cho không khí sống động hơn, có sức sống hơn tuy mặc dầu thời tiết lúc nào cũng nóng bức khó chịu. Những nụ cười dòn tan vẫn vang lên và có lẽ không bao giờ ngừng...

Lê Kim Dung
Sóc Lém Lỉnh

Ai Bảo đi Tùng nguyên là bị lừa!!!!

1. Ai bảo đi Tùng Nguyên là bị lừa -Đi Tùng Nguyên có ích chứ.
 2. Ai bảo đi Tùng Nguyên là buồn -Đi Tùng Nguyên sướng lắm chứ.
 3. Ai bảo đi Tùng Nguyên là khổ -Đi Tùng Nguyên khoái lắm chứ.

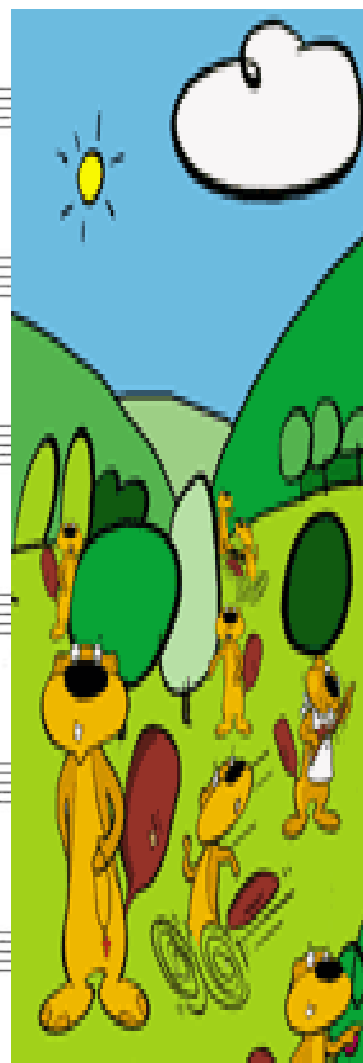
Ngày đầu tiên ta còn ngơ ngác vì ta vẫn Sói con.
 Nhiều điều hay nên cần học ngay mà không biết ở đâu thêm.
 Ngày bốn bữa ăn nhiều quá xá quần ta cũ nổi thêm.

Nhưng đến buổi chiều rồi ta cũng vượt cầu lên Thiều.
 Nhưng Trương kinh nghiệm đầy mình đều truyền cho ta hết.
 Cơm cháo rau thịt cũng nhau tú tú vô ruột mai.

Ước mong sao ta lớn lên mau trở nên một lea - der.
 Cu' mong sao qua hết sáu ngày là ta đã thành công phi.
 Đến khi xong hết khóa ta trông sao giống hết thùng.

Rồi qua đến ngày thứ hai thật ex - ci - ting
 Rồi qua đến ngày thứ tư thật en - joy
 Rồi cùng đến ngày chia tay gia biệt

cùng nhau học tập để làm việc ket.
 cùng nhìn ai cũng đôi buồn mắt ăn rừng lửa trại.
 lẻ.

Trời ơi trời sao khó quá mà đi thôi.
 Rồi ta hát hò sao sao dzui quá (a) dzui.
 Mà không muốn về ta chỉ muốn ở đây.

Nhưng rồi nấn óc ta mau có liền.
 Thế rồi mỗi nơi biết là ta không còn buồn.
 Bây giờ mọi biết là ta không bao giờ lấm.

Nhạc: Phong theo bài Em Bé Quê của Phạm Duy

ẢNH VUI STAFF

Múa Cặp

Mr. SPL

Bambi Mẹ

Chief Cook

Nhớ “Nhà”

Hawaiian Theme

Vừa Học Vừa Chơi

Tour Hawaii

1...23...Đập...

Lục Ca “6 Chú Gà”

Tattoo cho SPL

Hồng Hạc & Hường

Gấu & Hường

Wậy Một Mình

Ngủ Hay Thức?

Staff giải trí

Hai Chị Em

Giật Áo Lửa

Nhạc Rừng

Tự Cầm Sừng!!!

THƠ VUI TÙNG NGUYÊN

ĐI

Đã bảo đừng đi anh cứ đi
Đau chân anh đi cố làm chi
Bảo rằng: chẳng lẽ ta ngồi ngó
Cả đội cùng đi, tôi cũng đi

SỮA

Đã mấy ngày qua cứ vật vờ
Đêm nằm khát sữa, uống trong mơ
Mơ rằng một lượt xơi năm cốc
Sáng dậy nghe đời đẹp như thơ

MƠ

Em Antelope anh Beaver
Cớ sao anh cứ đứng ngẩn ngơ
Nhìn em mà mắt anh chẳng thấy
Mơ về ticket hay làm thơ?

NHỚ

Có anh Cú nằm đêm nhớ má
Hỏi má nào? Rằng má lũ con
Đêm ngày lòng dạ héo hon
Không xong ticket má còn yêu anh?

TẮM

Ai cũng tắm, ta không thêm tắm
Thách đố ai đừng tắm như ta
Bảy ngày sau khi trở lại nhà
Vợ nghe thối chối chà nó quét

SẤM

Chị ngủ ngáy âm âm như sấm
Tưởng thiên lôi đánh đấm đâu đây
Chị rằng đêm tớ ngủ say
Thấy mình đang đứng cửa cây trên rừng

NGỦ

Anh khoái ngủ, ngày đêm bất kể
Giữa ban ngày cứ ngáy o o
Nghe bài, anh chẳng có lo
Đến khi tỉnh dậy lò dò đi ăn

NÓI

Ở đội kia có o hay nói
Nói vòng vo đủ chuyện trời trăng
Ticket đâu có khó khăn
Trở về chốn cũ ta mần, chẳng sao

ĂN

Trại Tùng Nguyên món ăn quá đã
Nấu vừa ngon lại có phần dư
Xơi vô cái bụng đù đừ
Ngồi trong lớp học ậm ừ ngủ say

TICKET

Đêm thờ thần nằm mơ ticket
Ngày mơ màng ticket vì đâu?
Nhìn quanh nhìn quẩn trước sau
Tích ca tích kết cái đầu nó điên

SÔ

Mỗi sáng lãnh một cái sô
Nó to bằng một cái tô đựng chè
Đội cầu tiêu cho sạch nè!
Đội qua đội lại muốn què cái tay

BƠI

Ở Brownsea không ai dòm ngó
Bền rủ nhau lấp ló mé hồ
Nhìn xem làn nước nhấp nhô
Bền nhảy xuống nước tha hồ ta bơi

TRỐI

Có chàng sợ chết chưa có Gỗ
Bền ra tay đeo Gỗ mà đeo
Bà con xúm lại mừng reo
Gỗ không ticket mang vào mới hay...

Hương Hằng Hải

VIẾT TỪ RỪNG GOSHEN

(Trích Từ Các Bản Tin Gilwell Gazette)

Thật là khó ngủ trong thời tiết nóng bức ngày thứ sáu 6/18/2010. Suốt cả ngày tôi phải đi ra đi vào restroom. May thay vào buổi tối thứ bảy có một trận mưa khá lớn làm cho trời đất mát dịu hơn nhưng hơi cực là phải mặc áo mưa đi tới đi lui từ lều đến phòng tắm. Hôm nay một ngày khá vất vả cho chúng tôi phải học (có chơi vui nữa) và làm homework trong phòng học nóng bức. Bù lại nhà ăn cho ăn rất ngon và no nê.

Có một chuyện làm tôi run sợ vì suýt nữa giẫm phải một một chú rắn màu đen nằm chắn ngang đoạn đường từ lều đến BP Hall. Rồi sau một ngày làm việc mệt nhọc, tôi có được một đêm ngủ ngon cho đến sáng để có sức học và chơi tiếp cho ngày thứ hai. Còn bốn ngày nữa là sẽ xong khóa học. Hy vọng không có chuyện gì xảy ra. Nhớ hai thằng con vô cùng! Lần đầu tiên đi học xa bỏ hai đứa nhỏ ở nhà...

Thủy Ngô. Đội Gấu

Sáng chủ nhật, Đoàn 6 tập hợp đi chào cờ. Sau lễ chào cờ là biến cố quan trọng. Đó là Đoàn được hướng dẫn để đến địa điểm mà nơi đó Bầy Sói Con được Lên Đoàn. Chúng tôi chào già biệt bầy và cùng nhau bước qua chiếc cầu gỗ và phía bên kia cầu đã có các anh đội trưởng vui mừng đón chúng tôi. Chúng tôi đã trở thành những Thiếu Sinh và cùng ở trong Đội Gấu. Chúng tôi được phát mỗi người một cây gậy và được bắt tay chúc mừng. Đặc biệt có sói con Đỗ Tuyển nhất định không chịu Lên Đoàn! Sau đó chúng tôi trở về góc đội để cùng nhau thảo luận đề tài liên quan đến hoạt động của Ngành Thiếu.

Trò chơi ráp hình thể hiện tinh thần đồng đội, mọi người cùng hợp tác với nhau để làm việc, thực hiện những công việc chung. Tối đến chúng tôi được nhận hai chiếc patches và hân hoan đeo vào tay áo phải. Chương trình càng ngày càng dồn dập bài vở vì đội phải hoàn tất để nộp vào ngày mai: Totem tự mình sáng tạo và năm tickets phải nộp vào ngày thứ ba...

Ôi! Những giờ thơ thần nay còn đâu
Công việc từ nay sẽ ngập đầu
Hãy “Sắp Sẵn” đón ngày mai tới
Lúc chơi lúc học có bên nhau

Nguyễn Thị Ngoan. Đội Bear

Tôi là thành viên của Đội Hải Ly. Chưa biết chuyện gì sẽ xảy ra với Đội chúng tôi nhưng tôi rất hài lòng với cái tên Hải Ly. Tên tiếng Việt nghe rất hay mà tiếng Anh thì nghe cũng quen và dễ gọi - “Beaver”. Trải qua hai ngày trại, tình cảm anh chị em già trẻ, nam nữ đã trở nên thân mật (chưa dám nói là thân thiết). Troop guide của Đội là Nathan, một Trưởng trẻ rất nghiêm túc nhưng cũng rất cởi mở và thân thiện. Đội Hải Ly đang tiến hành project của Đội. Đội chúng tôi đã đi đầu trong việc trực trại và đã được Staff khen ngợi chút chút...mà dù sao cũng còn bốn năm ngày trại nữa, không biết sẽ gặp nhiều gian nan hay có nhiều thú vị! Cố gắng và chờ!

Sơn Miêu Kiên Tâm. Đội Beaver

Ngày đầu nộp đơn tham dự trại cứ tưởng bỏ! Ôi! Chỉ một chuyến vacation dài hạn, độc hành vào Rừng Tùng Nguyên tha hồ mà hưởng thụ với tư cách trại sinh, mong rằng bù lại những gì đã mất cho những lần đi trại đã qua. Không có thời gian nghỉ ngơi, hết lo ăn đến lo chơi, lo sạch, lo dơ, lo còn, lo hết. Kỳ này khỏi lo! Có người sẽ lo từ A tới Z. Đất trại thật tuyệt! Có hồ, có rừng với những tiết mục câu cá, bơi lội, đàn ca...Ô! Đúng là chuyện thần tiên thời hiện đại...chỉ nghĩ đến thôi cũng cảm thấy háo hức, chỉ mong sao đến ngày nhập trại.

Rồi thì ngày ấy cũng đến. Hôm nay đã là ngày thứ ba chúng tôi ở trên đất trại. Ba ngày vacation đã trôi qua tuyệt đẹp. Chúng tôi đã quảng

câu, câu những con cá kiến thức, kinh nghiệm do các Trưởng trong Toán Huấn Luyện thả xuống hồ. Chúng tôi đã lặn hụp, bơi lội trong tình thương và san sẻ trong Hồ Yêu Thương. Mặc dầu không có đàn nhưng chúng tôi đã ca hát những bài ca mà có lẽ đã lâu chưa có lần ca trở lại.

Tôi muốn nói với các Trưởng về những gì tôi đang nghĩ về các Trưởng trong Toán Huấn Luyện những thời gian không cho phép. Tôi được nói gọn ba chữ “Thật Tuyệt Vời” dành cho các Trưởng trong Staff Tùng Nguyên VI.

Ước nguyện một ngày nào đó tôi có thể làm được việc như các Trưởng đã làm và đang làm cho chúng tôi.

Nhan Hùng. Bobwhite

Buổi trưa đầu tiên ngồi trong BP Hall cứ mong hết giờ để chạy ra ngoài hít tí gió mát. Không ngờ mình ở trong khu rừng mà cũng nóng bức khó chịu. Nhưng rồi cũng quen dần với mồ hôi và tiếng ì ầm của bốn chiếc quạt treo ở bốn góc phòng. Những giờ nghe giảng bài cũng có khi nhắm mắt và gục. Mở mắt ra vì nghe tiếng vỗ tay. Lại tỉnh người. Cứ thế và cứ thế. Đôi mắt nó không chịu chiều ý cái đầu cho nên cái đầu cũng chỉ ngo ngoe khi có tiếng động. Hỏi các bạn trong đội để nắm vững vấn đề. Cuối cùng rồi cũng ổn cả. Ngủ nghe có thiếu mà ăn uống lại có thừa. Khuya hơi se lạnh thì tắm nước ấm rồi leo lên giường có nệm làm một giấc ngon. Sáng thức dậy thấy tinh thần phấn chấn. Ngày thứ hai thứ ba thứ tư và còn những ngày sau nữa. Phải cố gắng thôi kéo phí thời gian nghìn vàng. Lòng tự nhủ lòng như thế. Nhớ mấy đứa nhỏ mà không gọi được...

TiTi. Đại Bàng

Thế là chúng ta đã trải qua hai ngày hai đêm tại Brownsea Island. Tất cả những điều thú vị của cuộc thám du và những sinh hoạt tại Brownsea Island, chắc hẳn Quý Trưởng đã cảm nhận được một cách sâu sắc. Tôi muốn chia sẻ cùng Quý Trưởng sự cảm nhận đó. Cảm nhận đầu tiên là, chúng ta gần một trăm anh chị em, các Trưởng trong Staff và các Trưởng tham dự trại cùng sống, sinh hoạt, học tập và làm việc cộng lực trong suốt 5 ngày qua đã thể hiện được cái tình Hướng Đạo mà không phải bất cứ đoàn thể nào cũng có được. Cảm nhận thứ hai là, trong

khu rừng Goshen này quy tụ nhiều thế hệ con dân Việt Nam, từ các Trưởng cao niên cho đến các Trưởng mười tám đôi mươi, tất cả đều sống chung và làm việc hòa đồng, cùng nói chung một ngôn ngữ. Đó là ngôn ngữ “Hướng Đạo”. Cảm nhận thứ ba là sự lạc quan của Quý Trưởng, dù gặp khó khăn cách mấy, Quý Trưởng cũng luôn nở nụ cười trên môi. Và cảm nhận thứ tư là “Tình Thần Giúp Ích”, điều này được thể hiện rõ ràng nhất trong các Đội để mọi người đồng tiến.

Chân Thiện Mỹ không phải là những gì quá cao vời mà chúng ta không thể với tới được. Chân Thiện Mỹ ở trong ta và quanh ta.

Thân chúc Quý Trưởng có thêm niềm vui trong ngày cuối cùng của Tùng Nguyên.

Phạm Ngọc Phước. SPL

TẠM BIỆT TÙNG NGUYÊN VI

Chiều ngày 17 tháng 6, Trưởng Nguyễn Tấn Đệ đón tôi ở phi trường IAD của Washington DC, sau gần bốn giờ chạy xe với tốc độ 100/mh mới vào tới đất trại. Nhìn đồng hồ đã 8 giờ tối mà trời còn sáng trưng nên tôi cứ tưởng là 5 giờ chiều ở Đà Lạt. Gặp các Trưởng trong Staff, tay bắt mặt mừng, trò chuyện mãi đến khuya mà vẫn cho là còn sớm.

Thấm thoát thế mà đã năm ngày trôi qua, thời gian đi nhanh quá vì bao nhiêu chuyện vui, cảnh lạ, ăn uống quá ngon và đầy đủ...làm tôi cứ ngỡ là mình đang theo một tour du lịch ở Singapour mà mình đã trải qua mấy năm về trước...chứ chẳng nhọc nhằn và thiếu thốn khi đi trại nơi thâm sơn cùng cốc.

Tôi đã từng đi huấn luyện nhiều khóa Wood Badge trước năm 1975 cũng như sau này, tôi có dịp đi thăm trại huấn luyện của Singapour, Thái Lan...và mới đây là trại trường Makiling danh tiếng của Philippines – nơi đã tổ chức Trại Hóp Bạn Thế Giới lần thứ 10 năm 1959 và Trại Hóp Bạn Vùng Á Châu Thái Bình Dương lần thứ 26 vào cuối năm 2009 đầu năm 2010.

Còn hai hôm nữa mới mãn trại, nhưng tôi đã thấy trước kết quả của khóa WR-TN6 vì:

- Có một khung cảnh trại trường tuyệt hảo. Việt Nam tự hào có trại trường Bạch Mã, Tùng Nguyên. Philippines có Makiling nhưng so với Goshen Scout Reservation còn kém xa về diện tích, phong cảnh và tiện nghi. Thế mới hiểu tại sao Texas, California có nhiều trại trường của BSA rất hoành tráng mà Ban Quản Trại lại chọn nơi này để mở khóa huấn luyện.

- Có một Ban Huấn Luyện hùng hậu và làm việc ăn ý với nhau, kể cả với các Trưởng nước ngoài như Rick Kagawa, Dave Iwana và Colleens Metzger

- Có một Ban Quản Lý thật tuyệt vời lo đầy đủ dụng cụ học tập cho trại sinh, nấu ăn quá ngon và đầy đủ, cung cấp các bữa ăn đúng giờ giấc của thời biểu quy định. Trong những ngày qua tôi chưa thấy có món ăn nào trùng lặp và chưa hề thấy cơm sống hay thức ăn khét...là điều thường gặp ở trại.

- Có một tập thể trại sinh rất hòa đồng mặc dầu lứa tuổi có nhiều cách biệt, phần lớn ở lứa tuổi đôi mươi, nhưng cũng có lão ông 76 tuổi và lão bà 72 tuổi mà vẫn vui đùa như lúc còn xuân.

Với những điều kể trên thì việc thành công của khóa huấn luyện là điều hiển nhiên. Rất tiếc là tôi không được sát cánh sinh hoạt với các bạn trong những ngày sắp tới, nhưng với tình Huynh Đệ Hưởng Đạo “Bốn Bể Cùng Là Anh Em”, tôi sẽ nhớ mãi những tình cảm mà chúng ta đã nhen nhúm được trong những ngày qua. Quả đất tròn, có ngày chúng ta sẽ gặp lại nhau...cũng như tôi đâu ngờ có cơ hội bay nửa vòng trái đất để được gặp các bạn ở nơi này. Tạm biệt Tùng Nguyên VI, hẹn ngày tái ngộ. Nếu có dịp về Đà Lạt – Việt Nam, tôi sẽ đưa các bạn đi thăm đất trại Tùng Nguyên, cội nguồn của Huynh Trưởng Hưởng Đạo Việt Nam.

Sư Tử Đạm Dương

TÔN THẤT SAM

35/1 Phan Đình Phùng – Đà Lạt

tonthatsam@yahoo.com

TIN TỨC HẬU TÙNG NGUYÊN

Sau khi rời Tùng Nguyên VI ở Rừng Goshen, các Trưởng

ng đã trở về địa phương của mình với những sinh hoạt thường lệ. Cũng từ đó, anh chị em, từ các Trưởng trong Staff cũng như các Trưởng dự khóa đã có thêm những huynh đệ tử muội và thường trao đổi tin tức và thăm hỏi nhau, đặc biệt là các Trưởng ở trong cùng một đội. Đặc San Tùng Nguyên VI nhận được một số tin từ các Trưởng như sau:

Tin San José: Trưởng Lê Phước Phò dự trại Tùng Nguyên với tuổi 76 nhưng với tinh thần hăng say và không hề từ chối bất cứ một sinh hoạt nào của trại, Trưởng Phò thực sự là một tấm gương của Trưởng cao niên. Trưởng là một người hiền lành, tích cực trong mọi việc và thích giúp đỡ tha nhân. Mặc dầu đang bị bệnh tiểu đường nhưng những ngày sống trong trại, Trưởng Phò không gặp trở ngại vì bệnh. Sau khi trở về đến San José thì sức khỏe của Trưởng có phần suy sụp. Xin anh chị em cùng thành tâm nguyện cầu cho sức khỏe của Trưởng Lê Phước Phò sớm được bình phục và thường xuyên gặp gỡ anh chị em. Các Bambies rất thương Trưởng Lê Phước Phò.

Họp Bạn 100 năm HĐHK: Một số Trưởng phục vụ trong staff và đưa các thiếu sinh Việt Nam tham dự Trại Họp Bạn 100 Năm Hướng Đạo Hoa Kỳ tại Fort A.P Hill, Virginia từ 26 tháng 7 đến 4 tháng 8 - 2010. Được biết, ngoài số Trưởng trong Staff phục vụ cho Trại Họp Bạn như các Trưởng Nguyễn Tấn Đệ, Lý Nhật Hui, Nicholas Viêt Nguyễn, Trần Long, Trần Công Hoàng... còn có Trưởng Phạm Ngọc Phước là thiếu phó thiếu đoàn 1819 (Troop 1819) đã hướng dẫn đoàn với 40 đoàn sinh tham dự trại. Ngoài ra cũng thấy có Trưởng Bích Hồ và Nguyễn Sơn thuộc đội Fox Tùng Nguyên VI trong Staff ở Mountain Board Activity Center. Hoan hô tinh thần phục vụ của các Trưởng.

Gấu Cần Cù Đến San José: Tuần lễ đầu tháng 10-2010 anh Gấu Cần Cù – là chủ quản nhà hàng Tùng Nguyên VI đã bay từ Florida sang tận San José để sinh hoạt và viếng thăm anh chị em bên nớ, đặc biệt là thăm viếng các Trưởng đã tham dự khóa Huy Hiệu Rừng Tùng Nguyên VI. Chúc anh Gấu có nhiều chuyến đi như vậy.

Toop Guide Phú “Da Trần” lên “Xe Bông” tại Thung Lũng Hoa Vàng: Chọn được giờ tốt, ngày tốt, tháng tốt và năm cũng tốt, troop guide của gia đình nhà Cú là anh Phú “Da Trần” đã cùng người đẹp Thung Lũng Hoa Vàng nắm tay nhau bước lên “Xe Bông” để cùng đi xây “Lâu Đài Hạnh Phúc”. Nhìn trong ảnh, hình như Trưởng Lê Phước Phò đang hỏi “ticket” của anh quản trò đa tài này. ĐSTN xin chúc anh chị “Trần Da” Phú 101 năm hạnh phúc và mong anh lúc nào cũng quây cho chị Phú cười...hì... hì...hì...

Hai Antelope Nhận Bằng Rừng: Vào ngày 7 tháng 11 – 2010 tại Lều Tráng Đoàn Nguyễn Trãi, trại Giữ Vững, hai Trưởng Nguyễn Thị Thu Thảo và Nguyễn Chính, cùng đội Antelope đã được nhận Bằng Rừng sau khi đã hoàn tất 5 ticket trong thời gian kỷ lục là 4 tháng. Xin AAA... để hoan hô hai Trưởng Thảo và Chính.

Trưởng Victor Thảo Trần Đến Houston: Đến dự trại Họp Bạn Miền Trung Hoa Kỳ và cũng để tham dự Lễ Trao Bằng Rừng cho hai Trưởng thuộc đội Antelope là Nguyễn Thị Thu Thảo và Nguyễn Chính, Trưởng Victor Thảo Trần đến từ thành phố San José, có mặt tại Lều Tráng Đoàn Nguyễn Trãi để trình bày về Vấn Đề Tâm Linh Trong Sinh Hoạt Hưởng Đạo. Người nghe là các Trưởng và phụ huynh. Sau khi rời trại, Trưởng Victor Thảo Trần đã có cuộc hẹn hò với một số Trưởng để tiếp tục những câu chuyện Hưởng Đạo tại một quán ăn ở khu tây bắc thành phố Houston. Trong ảnh: Phạm Ngọc Phước, Cao Ngọc Cường (Staff), Trần Thiện và Thủy Tăng (Buffalo), Thủy Ngô (Bear), Nguyễn Thị Thu Thảo (Antelope), Victor Thảo Trần (Bobwhite).

Trao Bằng Rừng Tại Bắc California: Thứ bảy ngày 5 tháng 3-2011 tại thành phố San José, hai Trưởng Trần Long và Trần Gia Phú đã tổ chức Lễ Trao Bằng Rừng cho Trưởng Đào Bằng Tâm thuộc đội Eagle của Tùng Nguyên VI. Sau đây là phát biểu của Trưởng Đào Bằng Tâm gửi cho Đặc San Tùng Nguyên:

“Thứ bảy March 5 th 201, Trưởng Long và Trưởng Phú của Tùng Nguyên 6 đã tổ chức trao Huy Hiệu Rừng cho Bằng Tâm với sự tham dự của một số Trưởng tham dự Tùng Nguyên 6 ở San José và liên đoàn Hoa Lư gồm các Trưởng, phụ huynh và các em Hướng Đạo Sinh trong khung cảnh thiên nhiên của đồi núi và khí hậu tươi mát sau những ngày mưa.

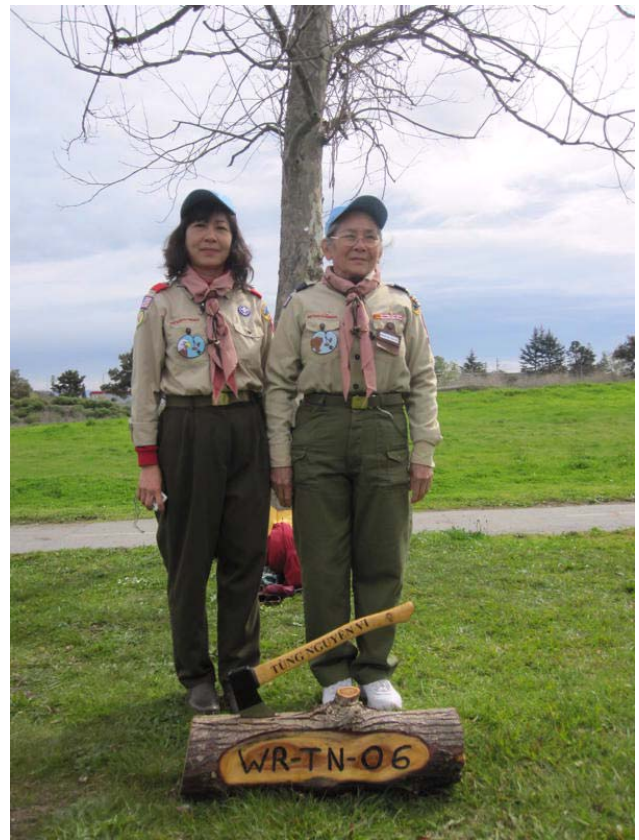
“Liên đoàn Hoa Lư đã thành lập được 8 năm và có rất nhiều Trưởng bên Nam đã có Huy Hiệu Rừng, nhưng đây là lần đầu tiên có một Trưởng Nữ nhận được Huy Hiệu danh dự này nên đã làm ngạc nhiên và thích thú cho mọi người.

“Bằng Tâm xin gửi lời cảm ơn đến các Trưởng trong Staff của Tùng Nguyên 6 đã hy sinh rất nhiều thì giờ và tài chánh để tổ chức cho khóa học này và đặc biệt Trưởng Troop Guide Nguyễn Tấn Tiến là người luôn luôn nâng đỡ và khuyến khích tinh thần anh chị em trong lúc vui tươi cũng như lúc...hoạn nạn...

“Bằng Tâm xin cảm ơn tất cả các bạn cùng khóa Tùng Nguyên 6, chúng ta đã có được những ngày trại ở Goshen-Virginia thật vui, thật ý nghĩa mặc dầu khí hậu quá nóng bức. Chúng ta đã luôn đem đến cho nhau những nụ cười thật tươi vui thoải mái. Đó là những kỷ niệm khó quên trong những ngày sinh hoạt Hướng Đạo.

“Bằng Tâm xin chúc mừng các Trưởng đã nhận hai Gõ nho nhỏ xinh xinh. Còn các Trưởng khác thì cố gắng lên nhé! Hy vọng cuối năm nay mọi người cùng nắm tay nhau hát vang lên Back To Gilwell, Happy Land...”

Cũng từ Bắc California: Chủ nhật ngày 13 tháng 3 – 2011 tại Los Gatos Creek Park Picnic Area thuộc thành phố Campbell, liên đoàn Âu Lạc đã tổ chức một buổi picnic và Lễ Trao Bằng Rừng cho Trưởng Nguyễn Thị Ngoan thuộc đội Bear do Trưởng Nguyễn Cửu Lâm làm Troop Guide. Buổi lễ cử hành vào lúc 11 giờ 30 với sự hiện diện của các Trưởng thuộc Toán Huấn Luyện Tùng Nguyên VI gồm khóa trưởng Lý Nhật Hui, các huấn luyện viên Nguyễn Duy Việt Nicholas, Alina Lee, Trần Long và Trần Gia Phú. Ngoài ra

còn có sự tham dự của Trưởng Lê Tuấn – chủ tịch Hội Đồng Santa Clara, các Trưởng cùng khóa Tùng Nguyên VI và các Trưởng thuộc liên đoàn Âu Lạc. Sau buổi lễ, phụ huynh liên đoàn Âu Lạc đã khoản đãi cơm một bữa cơm trưa hết sức hấp dẫn. Được biết Trưởng Nguyễn Thị Ngoan là Trưởng nữ lớn tuổi nhất tại Tùng Nguyên VI.

Bear Thứ Nhì Nhận Gõ

Tin từ thành phố Houston: Vào lúc 2:30 chủ nhật, 6 tháng 3-2011 các Trưởng Phạm Ngọc Phước, Hoàng Kim Châu và Cao Ngọc Cường đã tổ chức long trọng lễ trao Huy Hiệu Rừng cho Trưởng Ngô Thanh Thủy thuộc đội Bear của Tùng Nguyên VI với sự tham dự của các Trưởng, phụ huynh và đoàn sinh thuộc liên đoàn Đất Việt. Buổi Lễ Trao Huy Hiệu Rừng diễn ra trang trọng và không kém phần thân mật. Trưởng Ngô Thanh Thủy đã nhận được nhiều lời chúc mừng và quà tặng của các Trưởng liên đoàn Đất Việt. Hoan hô Trưởng này một cái....hoan hô Trưởng này...

Giờ Chót: Tin từ khóa trưởng Lý Nhật Hui đánh đi cho hay Lễ Trao Gõ cho Trưởng Thế Huỳnh sẽ được tổ chức vào lúc 10:00 AM ngày chủ nhật, 3 tháng tư năm 2011 tại Huntington Beach, California. Mời các Trưởng trong vùng đến dự để mừng thêm một Trưởng tham dự Tùng Nguyên VI nhận Gõ. Trưởng Thế Huỳnh thuộc đội Antelope. Như vậy là đã có một cô và hai cậu Antelopes nhận Gõ. Chị Se Sẻ Lanh Lệ Hồ Ngọc Bích đã truyền cái “Lanh Lệ” đến cho các Antelopes hồi nào vậy cà?”. Xin AAA cho Troop Guide và ba Antelopes.

Như vậy là sau khi rời Tùng Nguyên VI được 9 tháng 10 ngày, đã có 6 Trưởng nhận được Huy Hiệu Rừng trong đó có ba Trưởng ở đội Antelope, hai Trưởng ở đội Bear và một Trưởng ở đội Eagle. Trong 6 Trưởng này, có ba Trưởng ở thành phố Houston-Texas là các Trưởng Jim Nguyễn, Nguyễn Thị Thu Thảo và Ngô Thanh Thủy; hai Trưởng ở vùng Bắc California là các Trưởng Đào Băng Tam và Nguyễn Thị Ngoan, một Trưởng ở Nam California là Thế Huỳnh. Hy vọng trong những tháng tới các Trưởng ở khắp nơi sẽ nhận Gõ dài dài...

TÙNG NGUYỄN MỘT PHẦN ĐỜI

Hẹn nhau từ khóa bằng rừng
Tùng Nguyên ở trại trường Goshen
VA-Xét của tình nhân
Nơi Miền Đông cũng rất gần Thủ Đức
Hồ soi bóng nước nên thơ
Rừng Phong tháng sáu lá chừa tôi màu
Anh em kẻ trước người sau
Gần ngày nhập trại hẹn nhau cùng về
Em đến từ San Jose
Còn chi thì cũng gần kề Quận Cam
Anh từ Florida sang
Có vài tương lão từ làng Trường Niên
Cứ theo địa lý ưu tiên
Ca-li-Fornia nhất, Houston thứ nhì
Gần xa đầu quân ngại chi
Năm chờ tháng đợi chỉ vì Tùng Nguyên
Staff chuẩn bị tiêu nhiên
Trường Hui Tôn học tiếng viên mọi người
Nhìn qua con số mà coi
Toàn trại: hơn chín mươi người tham gia
Toán Huấn Luyện: một phần ba
Đứng đầu Khóa tương tên là Lý Hui
Càng đông thì lại càng vui
Khóa sinh tham gia: năm mươi chín người
Đến từ hầu khắp mọi nơi
Goshen rộn rã tiếng người Việt Nam
Trâu tôi nghe Trường vũng vàng
Xứng danh Đệ nhất Liên Đoàn Tùng Nguyên
Bây ngày học tập liên miên
Chạy theo thủ bản muốn đến cả người
Thế nhưng ai cũng vui tươi
Sáng trưa chiều tối hát cười vang rân
Gibbell Park đã bao lần
Đảo Brownsea nhớ tiếng kèn Kudu
Hội trường đem xuống gặt gùi
Mơ màng ticket rồi lui bạn bè
Sống khuya nhẽ nhẽ rồi rồi

Lửa rừng còn ấm những lời sắt son
Còn trời còn nước còn non
Còn tình Hương Đạo ta còn gặp nhau
Bây ngày thấm thoát qua mau
Chia tay bịn rịn trước sau nhớ lời
Tùng Nguyên ở một phần đời
Bao nhiêu kỷ niệm không rời trong ta

Cao Nguyên

NHÀ HÀNG TÙNG NGUYỄN

Bánh mì bánh cuốn cà ri
Phở gà cơm thịt rô ti ngon lành
Tôm rang muối gà tái chanh
Nhà hàng nào giữa rừng xanh vậy cà!?
Cơm canh chan chứa tình nhà
Goshen mà ngộ như là ở quê
Món nào món nấy cũng mê
Ngồi ăn mà gửi hồn về quê hương
Tùng Nguyên Sáu ở Goshen
Nhà hàng mới mở thức ăn ngon lành
Phục vụ quý chi quý anh
Một tuần ngon miệng lễ ăn cỗ Rừng
Gặp nhau tay bắt mặt mừng
Khi về nhớ quá nhớ chừng bạn ơi...

Cao Nguyên

Ngô Sỹ Hân tại Philmont

Trong dịp NVSC có tổ chức một khóa Huấn Luyện “Leaders’ Challenge Summit” tại Philmont, trưởng Ngô Sỹ Hân và một số anh chị em đã tham dự khóa Tùng Nguyên 6 đã cùng nhau tham dự nghi thức trao Huy Hiệu Rừng cho trưởng Ngô Sỹ Hân. Thật là một kỷ niệm khó quên cho một trưởng đã được lãnh 2 lần Gõ - một do Vịt-to Thảo của đội Bóp-Wài trao khi đội này còn ở Brown Sea và lần này tại Philmont. Trưởng Ngô Sỹ Hân thật là một người may mắn đã có 4 gõ nhận tại 2 “linh địa” Hưởng Đạo. Hoan hô và chúc mừng trưởng Ngô Sỹ Hân.

Johnny Đoàn “Bambi - Dễ thương”

Sau khi đi Tùng Nguyên 6 về trưởng Johnny Đoàn phải cấp sách vào trường Đại Học ở Philadelphia, tuy vậy trưởng đã cố gắng hết sức và hoàn tất 5 tickets sau gần 1 năm kể từ ngày chúng ta rời trại Goshen, VA. Lễ trao Huy Hiệu Rừng của trưởng Johnny Đoàn được sự tham dự của các trưởng thuộc Liên đoàn Lavang, vài người của Johnny tại Houston Scout Shop cùng anh Ba và chị Năm của Bambi dễ thương. Nghi thức được làm ngắn gọn sau đó có một buổi tiệc nho nhỏ và đầy tình thân.

Bùi Tuấn Khanh - đội Cú Nguyễn Phương Thịnh - đội Ó

Trong dịp trại Hè Giữ Vững 15 của Hướng Đạo Việt Nam Miền Trung Hoa Kỳ (2011), hai trưởng Nguyễn Phương Thịnh và Bùi Tuấn Khanh đã nhận lãnh Huy Hiệu Rừng. Đó là một buổi xế chiều rất nóng của trại Clements Scouts Ranch gần Dallas, Texas - Buổi lễ đã diễn ra trong Dinning Hall của trại với đầy đủ các trưởng của các Liên Đoàn Bạn như Bửu Môn, Pháp Luân, Đất Việt cũng như Lavang và Hồng Bàng.

Antelope Thế Huỳnh

*Một buổi lễ trao Gõ
cho Trưởng Thế Huỳnh thuộc
Đội Antelope được tổ chức tại
nơi sinh hoạt của Liên đoàn
Hùng Vương vào ngày 3 Tháng
4 năm 2011*

Tuyến Quốc Đồ - Bear Kevin Đức Nguyễn- Buffalo Timothy Nguyễn - Antelope

Sáng thứ bảy, ngày 3 tháng 9 năm 2011, tại Rancho Jurupa Park, Riverside nơi Liên đoàn Chí Linh tổ chức trại kỷ niệm 10 năm thành lập, với sự tham dự của các đơn vị BSA troop 1134 Huntington Beach, Thanh đoàn Bạch Đằng Giang, Liên đoàn Quang Trung-Ngọc Hồi, Liên đoàn Vạn Kiếp và Liên đoàn Hùng Vương, một buổi lễ trao Huy Hiệu Rừng được tổ chức cho các Trưởng hoàn tất dự án của Tùng Nguyên VI với sự tham dự của nhiều Huấn Luyện Viên

John Huỳnh - Beaver

Thư Khóa Trưởng

Thân gửi quý Trưởng,

Tính đến hôm nay, ngày 26/9/2011 còn đúng 3 tháng nữa là kỳ hạn hoàn tất quy ước do các Trưởng đã tự hứa trước khi kết thúc khóa học, hiện nay, Khóa đã có 23 Trưởng hoàn tất quy ước của mình.

Hôm nay, tôi thân gửi đến quý Trưởng lời nhắc nhở vì nhiệm vụ của tôi cũng như Toán Huấn Luyện trên nguyên tắc sẽ chấm dứt vào ngày 26/12/2011 đối với Khóa Tùng Nguyên VI này cho dù số lượng quý Trưởng có hoàn tất quy ước của mình hay chưa, có kịp thời hạn quy định hay không?

Thưa quý Trưởng,

Khi chúng ta bước vào trại trường, từ Huấn luyện viên đến khóa sinh dù mỗi người chúng ta có những ý tưởng khác nhau nhưng chắc chắn rằng chúng ta cùng một mục đích : chuẩn bị trang bị hành trang để phát triển Phong trào, với các Huấn Luyện Viên cố gắng tạo mọi phương tiện, điều kiện để quý Trưởng có thể nhận và hiểu những kiến thức hầu mang về đơn vị, địa phương để giúp cho Phong trào nói riêng và cho các lớp thế hệ trẻ tiếp nối nói chung. Đối với quý Trưởng, dù ở hoàn cảnh nào, dù ở trong đơn vị hay tạm thời vì hoàn cảnh không thể trực tiếp sinh hoạt với đơn vị, quý Trưởng vẫn có thể đóng góp không chỉ dựa trên quy ước của quý Trưởng mà dùng kiến thức nhận được từ khóa học để có thể đóng góp cho xã hội, Trường hợp quý Trưởng gặp khó khăn hoàn tất xin quý Trưởng liên lạc với Troop Guide để điều chỉnh.

Dưới đây là danh sách quý Trưởng đã hoàn tất quy ước của mình trong thời gian qua, Toán Huấn Luyện hy vọng nhận được sự thông báo hoàn tất của tất cả quý Trưởng còn lại.

Thân ái và Btt quý Trưởng

Lý Nhật Hui

Bobwhite

Khóa Trưởng Tùng Nguyên VI

Dội Beaver :

- Diana Dzung Cù
- John Huỳnh

Dội Bobwhite :

- Sỹ Hân Ngô
- Anh Tuấn Nguyễn (chưa nhận Gổ)
- Dũng X. Huỳnh (chưa nhận Gổ)

Dội Eagles :

- Băng Tâm Đào
- Dương Thịnh Nguyễn
- Đặng Lê

Dội Fox :

- Duy Lộc Nguyễn (chưa nhận Gổ)
- Trâm Mai Đào (chưa nhận Gổ)

Dội Owl :

- Francis H. Nguyễn (chưa nhận Gổ)
- Khánh Bùi
- Thuận Ché (chưa nhận Gổ)

Dội Bear :

- Ngoan thị Nguyễn
- Tuyền Quốc Đỗ
- Thủy Ngô

Dội Buffalo :

- Kevin Đức Nguyễn

Dội Antelope :

- Thu Thảo thị Nguyễn
- Johnny Đoàn
- Jim Nguyễn
- Kaylee Nguyễn (chưa nhận Gổ)
- Thế Huỳnh
- Timothy Nguyễn

